

Przegląd religijny i społeczny.

Niekatolickie zwyczaje katolików. — Co ważniejsze, stowarzyszenie czy rodzina? — Czwarta rocznica pontyfikatu Piusa XI. — Warunki do uzyskania odpustu jubileuszowego. — Niewiasty „postępowe” w roli reformatorek religijnych.

Metodą najprostszą, którą można katolickie społeczeństwo „odchrześcijnić”, jest powolne przyzwyczajanie ludzi do pewnych praktyk, zostających w sprzeczności z nakazem i religią katolicką. Pod szatą niewinności, czasem nawet anielskiej, wprowadza się w życie pewne nawyki i zwyczaje, które już potem działają same ze siebie, siłą bezwładności. Wystarczy wtoczyć wagon na pochyłe szyny i nieznacznie pchnąć naprzód, aby sam potoczył się dalej swoim ciężarem.

Takimi zwyczajami „odchrześcijniającymi” nasze społeczeństwo i pchaćcami je w objęcia bezbożności jest nasze „savoir vivre” w sobotę po południu i w niedzielę do południa.

W r. 1925 wydał niemiecki biskup w Trewirze, ks. Bornwasser, zakaz urządzania w sobotę wieczór przez stowarzyszenia katolickie wieczornic, herbatek i t. p. zabaw. „Potępiamy, — pisze ks. biskup — i zakazujemy odąd tego niezdrowego zwyczaju, zakradającego się nawet do stowarzyszeń katolickich, ażeby zaczynać w sobotę wieczorem albo też w wigilię jakiegoś święta obchody, urządzane zwykle przez stowarzyszenia. Wyraziliśmy też już dawniej nasze gorące życzenia w tym względzie, aby na sobotę nie odkładać ślubów. Z tego wszystkiego bowiem taki zwykle jest skutek, że nazajutrz, w niedzielę, bardzo wiele osób nie jest na Mszy św., wielu też z tego powodu nie przystępuje w święto do Komunii św.”

A u nas? Najłitościwsze z dam miłosierdzia i najpobożniejsi z pobożnych uważają za rzecz najnaturalniejszą w świecie urządzić „obchód” albo „wentę” w sobotę wieczór. Nie mówi się już o balach, jawnych lub maskawanych, które zwykle przeciągają się do „białego”. To samo powiedziec można o t. zw. „herbatach” prywatnych. Kto o trzeciej nad ranem w niedzielę położy się spać, ten na pewno „na Mszy św. i na kazaniu” nie będzie, a jeśli będzie, to „tak długo” nie potrafi „wytrzymać”, aby całej Mszy św. wysłuchać. A przecież jesteśmy katolikami i szcycimy się, że „Dzień święty” święcimy lepiej niż inne narody.

Niedawno, jak donosi szwajcarska „Schildwache” wydali pastorzy odezwę, w której wołali: „Rettet den Sonntag” — „ratujcie niedzielę”. My dzisiaj musimy zawołać: „Ratujcie wieczór sobotni, aby uratować niedzielę!”

Na pewnym posiedzeniu poważnych mężów toczono raz dyskusję na temat stosunku życia rodzinnego do życia stowarzyszenia. Zapamiętali zwolennicy stowarzyszeń, widzący w nich alfa i omega „pracy społecznej” udawadniali, że życie rodzinne tylko zyskać może przez pobyt w stowarzyszeniu, gdyż członkowie nabywają tam „ogłady towarzyskiej” uczą się wspólnych ustępstw itd. Drudzy „nie przecząc wcale dobrych zalet stowarzyszeń oraz uznając ich wielkie znaczenie społeczne udawadniali przecież, że ważniejsza jest rodzina. A jest ważniejsza choćby dlatego, że rodzinę założył Pan Bóg, a stowarzyszenie zakładają ludzie. Rodzina ma za obręcz sakrament, a stowarzyszenie statut. Rodzina pozostaje w takim stosunku do stowarzyszenia jak ideał do czynu. A więc jak czynnem nie wolno kruszyć ideału, ani go podcinać, tak też i stowarzyszeniom nie wolno niszczyć życia rodzinnego.

Obroncy rodziny przyznawali, że trudno jest określić poszczególne wypadki, w których życie w stowarzyszeniu jest ruiną życia rodzinnego. Ustalono jednak przy końcu dyskusji ogólną wskazówkę, że wszędzie tam, gdzie zachodzi kolizja między prawami rodzinnymi, a prawami stowarzyszenia, przy moralnie równej ważności, prawa rodziny należy postawić na pierwszym miejscu. W żadnym wypadku więc nie może być tak, żeby ojciec po pracy nie widywał się w niedzielę z dziećmi, „bo one są w stowarzyszeniu” ani też matka pod pozorem zaszczytnego tytułu „prezesowej” nie może zaniedbywać swoich obowiązków względem domu.

Bądź co bądź warto się nad tą dyskusją głębiej zastanowić...

Z okazji czwartej rocznicy pontyfikatu Jego Świątobliwości Piusa XI. ma

się odbyć w Warszawie akademja papieska w niedzielę, 14-go lutego, urządzona zbiorowemi siłami stołecznych organizacji katolickich. Prawdopodobnie także i poza Warszawą odbędą się również akademje papieskie, podobnie jak i w roku zeszłym aby zadokumentować wierność Polski względem Stolicy świętej oraz wdzięczność za nowoutworzone diecezje polskie i za nową organizację hierarchiczną, która przyczyniła się niewątpliwie do duchowego skitowania narodu.

„Acta Apostolicae Sedis” ogłaszają bullę Ojca św. „Salvatoris Jesu”. Bullę tę zapowiedział Pius XI. rok jubileuszowy na całym świecie chrześcijańskim przez cały rok 1926. Ten sam odpust jubileuszowy, który w ubiegłym roku można było uzyskać tylko w Rzymie, można obecnie uzyskać tutaj na miejscu w Polsce. Warunki do uzyskania tego odpustu są następujące: 1. Spowiedź i Komunia św.; 2. Modlitwa na intencje pokój, zjednoczenia świata chrześcijańskiego w jedną owczarnię i obrony miejsc świętych w Palestynie; 3. Nawiedzenie 4-ch kościołów wyznaczonych przez ks. biskupa względnie przez dziekana. To nawiedzenie powinno się odbyć pięć razy, po jednym razie w pięciu osobnych dniach. Jeśli w jakiej miejscowości jest tylko jeden kościół, nawiedzenie pięciokrotne tego kościoła wystarczy, aby wypełnić warunek zyskania odpustu. Ojciec św. zwraca się z prośbą do księży biskupów, aby w swoich diecezjach wytłumaczyli wiernym znaczenie odpustu jubileuszowego, zachęcali ich do pokuty i odmiany życia.

Kult św. Teresy, 24 letniej Karmelitanki, który rozszerzył się w tak niebывалы sposób na całym świecie katolickim, klucze w oczy współczesnych atuszó i ateuszki. Oto jedna z takich „postępowych” niewiast francuskich nazywająca się sama „catholique sans religion” — „katolicka bez religii”, napisała święto zjadliwy paszkwil na św. Teresę. Tłumaczy ona mianowicie, że świętość Teresy opiera się na teorii Lombrosa. Mózgowe komórki św. Teresy były już tak ułożone, że musiała zostać świętą. Chyba jeszcze nikt nie stosował teorii Lombrosa do świętych, wynalazek ten zawdzięczamy więc „katolickim bez religii”. Nazwisko tej odkrywczyńki brzmi dość zmiennie: Madame Delarue. Ale i w Polsce nie brak literatek „religijnych”. Oto niejaka p. Cecylja Sandecka wydała książkę pod mickiewiczowskim tytułem „44”. Tytuł ma tylko tyle wspólnego z liczbą Mickiewicza, iż stoi na czele 44 rozdziałów. P. S. zamierza widocznie wstąpić w ślady „mateczki” Kozłowskiej, gdyż znosi najpierw celibat, następnie krytykuje Ojca św., potem występuje przeciw tajemnicy spowiedzi, „bo przecież ludzie jawnie nie grzeszą i jawnie się nie poprawiają”. Ładnieby religja wyglądała, gdyby ją niewiasty w rodzaju P. Delarue i Sandeckiej, zaczęły reformować.

Ks. Fr. Mirek.

Nowe odkrycia archeologiczne w Azji Mniejszej.

Fraga, 22. 1. PAT. „Narodni Listy” ogłaszają wywiad z prof. Hroznym, który powrócił niedawno z wycieczki do Azji Mniejszej, gdzie w pobliżu wzgórza Kultepe, położonego w okolicy Cezarei, prowadził uwięzione powodzeniem poszukiwania. Ekspedycja prof. Hroznego odnalazła całą bibliotekę tabliczek pokrytych pismem katołem, które pisane były mniej więcej na 2100 lat przed Narodzeniem Chrystusa. Pośród tysięcy odnalezionych tabliczek niektóre umieszczone były pod glinianymi pokrywkami i nosiły na sobie pieczęcie o wielkim znaczeniu archeologicznym. Napisy na tabliczkach dotyczą przeważnie spraw handlowych, rachunków, kontraktów, podatków i rozpraw sądowych. Z treści tych napisów wynika, iż mieszkańcy tej miejscowości, która była prawdopodobnie jednym z ośrodków handlowych, pozostawali w stosunkach handlowych z całą Azją Mniejszą, a głównie z Mezopotamią i Syrią.

Zaległości podatkowe b. niemieckiego następcy tronu wynoszą cztery i ćwierć miliona mk.

Berlin, 22. 1. (PAT) W komisji prawniczej reichstagu dyskutowano w dalszym ciągu nad sprawą odszkodowań dla b. panujących niemieckich. Przedmiotem obrad była kwestja, czy i w jakiej mierze rodziny b. panujących korzystają z ulg podatkowych. Przedstawiciel rządu oświadczył, że byli panujący traktowani są pod względem podatkowym narówni z innymi obywatelami. Na to cały szereg mówców przytoczył wypadki, w których b. panujący uzyskali nadzwyczajne odroczenia i redukcje podatkowe. Jeden z mówców zaapytywał, czy prawdą jest, że na dobrach

b. następcy tronu w Oleśnicy ciąży niezapłacony podatek w wysokości 4200 tys. marek. Przedstawiciel rządu odpowiedział, że byli panujący korzystają w tym wypadku narówni z pozostałymi obywatelami z tajemnicy urzędowej i że z tego powodu rząd nie może udzielić odpowiedzi na postawione mu pytanie.

W rezultacie dyskusji komisja uchwaliła rezolucję, żądającą pisemnej odpowiedzi na pytanie, czy i w jakiej mierze poszczególne członkowie b. rodzin panujących uzyskali ulgi podatkowe.

Sprawa przyjęcia Niemiec do Ligi Narodów.

Londyn, 21. 1. PAT. Według doniesień Reutera z Genewy odbędzie się tam z początkiem marca jedno lub dwudniowa specjalna sesja Zgromadzenia Ligi Narodów w sprawie przyjęcia Niemiec do Ligi. Dotychczas Niemcy nie złożyły jeszcze odpowiedniego podania. W Londynie panuje jednak przypuszczenie, że nowy rząd Luthera uczyni to w najbliższym czasie. 7-go marca

odbędzie się — jak podaje Reuter — pierwsze posiedzenie Rady Ligi Narodów z udziałem delegata niemieckiego.

Sesja Rady potrwa około tygodnia, przyczem załatwiony będzie szereg spraw bieżących. Chamberlain ma uczestniczyć zarówno w sesji nadzwyczajnej Zgromadzenia Ligi Narodów jak i w sesji Rady Ligi Narodów.

Ostra nota sowiecka do Chin.

Pekin, 22. 1. PAT. Przedstawiciel sowiektów Karachan złożył w ministerstwie spraw zagr. energiczny protest w związku z zatargiem o wschodnią kole chińska. Nota protestująca, złożona przez Karachana, domaga się położenia kresu zniewagom, jakich dopuszczają się żołnierze chińscy oraz przywrócenia porządku. Sowiety — oświadcza nota

— zrezygnowały z ochrony tej kolei w nadziei, że Chiny ocenią ten krok. Sowiety gotowe są do podjęcia dyskusji w sprawie niezbędnych zarządzeń, jakie powinny być podjęte. Nakoniec nota podkreśla powagę sytuacji i czyni Chiny odpowiedzialnymi za wszelkie szkody, spowodowane ubliżającym zachowaniem się żołnierzy chińskich.

O zmianę konstytucji gdańskiej.

Gdańsk, 21. 1. PAT. Na wczorajszym posiedzeniu Volkstagu gdańskiego rozpoczęły się obrady nad wnioskiem, zgłoszonym przez niemiecko-gdańską partję ludową, a żądającym szeregu zmian konstytucji gdańskiej. Między innymi, wniosek ten domaga się, aby wyboru prezydenta wolnego miasta dokonywała ludność bezpośrednio. Dalej aby liczba senatorów zmniejszona została z 22 na 5, liczba zaś posłów do Volkstagu z 120 na 60. Wreszcie aby wprowadzono do konstytucji postanowienie, umożliwiające rozwiązanie Volkstagu. Po krótkiej dyskusji, w której nacjonalisci i komuniści wypowiedzieli się przeciw powyższym zmianom, wniosek odesłano do komisji konstytucyjnej.

Wielka komisja śledcza w sprawie fałszerstw banknotowych.

Budapeszt, 21. 1. (PAT) Zgromadzenie Narodowe wybrało dziś 25 członków komisji parlamentarnej dla przeprowadzenia dochodzeń w sprawie fałszerstwa banknotów frankowych. Prezesem komisji został wybrany przewodniczący zgromadzenia narodowego dr Scitovszky. W kołach politycznych żywią wielkie nadzieje co do działalności komisji i sądzą, że komisja będzie przesłuchiwała wszystkich aresztowanych i rozpatrzy najważniejsze akta śledcze.

Szwajcaria ma charakter.

Genewa, 20. 1. PAT. „Journal de Geneve”, pisząc o stosunkach rosyjsko-szwajcarskich, zaznacza, że Szwajcaria odnosi się odmownie do sprawy jakiegokolwiek uznania Rosji sowieckiej.

Żądanie kolejarzy angielskich.

Londyn, 21. 1. PAT. Konferencja delegatów narodowego związku kolejarzy postanowiła na dzisiejszym posiedzeniu odrzucić decyzję utworzonej przez rząd narodowej komisji dla sprawy płac, dotyczącej sporu między kolejarzami a towarzystwem kolejowym. Jak wiadomo, komisja ta niedawno powzięła decyzję, odrzucającą zarówno żądanie pracowników podniesienia płac jak i żądanie przedsiębiorstwa zmniejszenia płac.

Anglia wkracza na drogę dobrobytu.

Londyn, 22. 1. (PAT) Kanclerz skarbu Winston Churchill wygłosił wczoraj w Leode przemówienie na temat stanu gospodarczego państwa. Przemówienie ministra cechowało duży optymizm w poglądach na rozwój życia przemysłowego i handlowego Wielkiej Brytanji. Mówca powoływał się w wywodach swoich na szereg zjawisk pomyślnych, do których zalicza przedewszystkiem poprawę stosunków pracy, lepszy stan przemysłu i handlu, dobre urodzaje, wreszcie znaczne zmniejszenie liczby bezrobotnych we wszystkich gałęziach

wytwórczości z wyjątkiem przemysłu węglowego. Tak pomyślnych objawów — jak zapewniał Churchill — nie było jeszcze w sierpniu r. ub. Wówczas jeszcze sytuacja była bardzo ponurą. Dziś Wielka Brytanja wkroczyła na drogę dobrobytu w znaczeniu przedwojennym.

Zatarg czecho-słowacki z Watykanem.

Fraga, 21. 1. PAT. Klub czechosłowackich socjal-demokratów posłał premierowi Svehlę pismo z prośbą o wyjaśnienie, czy ks. arcybiskup Kordacz prowadził rozmowy z papieżem w charakterze pośrednika rządu czechosłowackiego. Na wczorajszym zebraniu klubu parlamentarnego socjal-demokratów odczytano odpowiedź premiera, która oświadcza, że arcybiskup był sam inicjatorem tych rozmów i że one nie miały charakteru wiążącego.

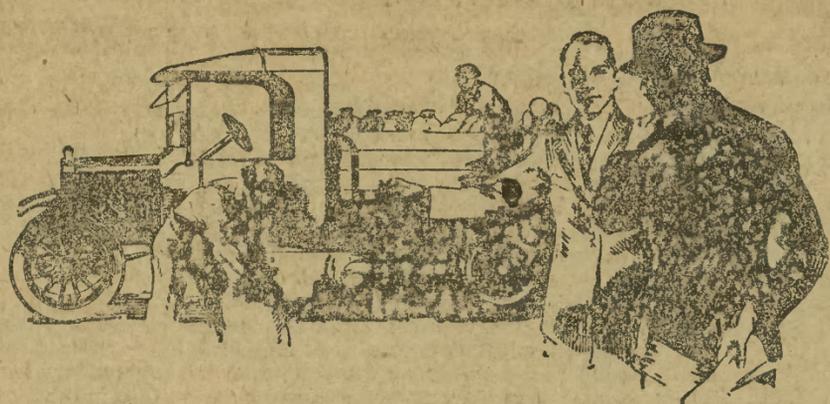
Chamberlain spotka się z Briandem.

Londyn, 23. 1. (Tel. wł.) „Daily Telegraph” donosi, że wkrótce mają się spotkać Chamberlain z Briandem w celu omówienia ilości załogi w strefie okupowanej w Nadrenji. Według tego pisma Chamberlain ma zaproponować Briandowi zmniejszenie załogi o 10 000 żołnierzy, jednakże jest wątpliwym aby Francja na tę propozycję się zgodziła.

Największy brodac.

Mr. Wilcox, obywatel z Carson City w stanie Nevada otrzymał pierwszą nagrodę na konkursie brodaczy. Długość jego brody wynosi 2 m. 65 cm.

NOWOCZESNY PRZEWÓZ.

Samochód Ford do rozwożeniu towarów stał się niezbędnym dla nowoczesnego kupca, potrzebującego taniego i pewnego środka przewozowego.

Samochód ten jest bowiem tani, łatwy i oszczędny w użyciu, bezwzględnie pewny, przytem może być zastosowany do wszelkich wymagań.

Najbliższy przedstawiciel Forda udzieli informacji o nadwoziach oraz zademonstruje podwozie.

Ford

OPUWAŻNIENI PRZEDSTAWICIELE W NASTĘPUJĄCYCH MIASTACH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ I W. M. GDAŃSKA:

BYDGOSZCZ, BORYSLAW, BIELSKO, BRZEŚĆ n/Bugiem, CHOJNICE, GNIEZNO, GRUDZIĄDZ, INOWROŚLAW, KATOWICE, KALISZ, RIELCE, KRAKÓW, KUTNO, LUBLIN, LWÓW, ŁÓDŹ, OLKUSZ, OSTRÓW (Wielkp.), POZNAŃ, PŁOCK, PRZEMYŚL, RZESZÓW, RADOM, RÓWNE, SANOK, STANISŁAWÓW STAROGARD, SOBÓWIEC, STRYJ, TORUŃ, TARNOPOŁ, TARNÓW, WARSZAWA, WŁOCŁAWEK, WILNO, WRZEŚNIA (Wielkp.), GDAŃSK, NYFYCH.

1801

P. 45.

Z nastrojów Pomorza.

Kilka słów sprostowania.

Z powodu artykułu mego „O nastrojach Pomorza”, zamieszczonego w „Dzienniku Bydgoskim”, przyczepiło się „Słowo Pomorskie” do mnie i do brata mego, emerytowanego wojewody pomorskiego, i powtarza w dwóch artykułach stare oklepane brednie, które nie staną się prawdą, chociaż „Słowo Pomorskie” powtarza je nie wiem który już raz.

Redakcja „Słowa Pomorskiego”, która nie umieściła w roku 1923 sprostowania mego, chociaż zobowiązała się do tego przed sądzią polubownym, nie może zrozumieć, że „Dziennik Bydgoski” umieścił mój artykuł, omawiający obiektywnie pewne zagadnienia, chociaż nie należę do jego partii. „Słowo Pomorskie” obiektywnem nigdy nie było. Z artykułów „Słowa Pomorskiego” przebiega strach przed konkurencją „Dziennika Bydgoskiego”, a równocześnie mieści się denuncjacja mnie, jako członka Polskiego Stronnictwa Ludowego wobec władz stronnictwa. Mogę „Słowo Pomorskie” zapewnić, że artykuł mój odpowiada wskazaniom Naczelnej Rady P. S. L., która wymaga, aby członkowie piętnowali nadużycia i niedomagania bez względu na to, czy dana osoba jest członkiem P. S. L., czy nie, bo nie o stronnictwo nam chodzi, lecz o społeczeństwo i państwo.

Pan poseł Sacha wytoczył przeciw mnie różne kolubryny. Najsamprzód zarzuca mi, że starałem się o unifikację Pomorza z Rzeczypospolitą Polską. Dziwny zarzut w ustach p. Sachy, który od pewnego czasu udaje wielkie zainteresowanie się sprawami Pomorza i który twierdzi, że najważniejszym zadaniem rządu powinno być jaknajściślej złączenie Pomorza z państwem. O złączenie to walczyłem od samego odrodzenia Polski. „Słowo Pomorskie” uznaje wprawdzie konieczność ścisłego złączenia Pomorza z państwem, lecz robi mi zarzut, że się o to starałem. Z jakich powodów? Ja dążyłem do gospodarczej i polityczno-administracyjnej unifikacji, Zwolennicy „Słowa Pomorskiego” pragnęli tylko gospodarczej unifikacji, bo polityczno-administracyjna władza była w ręku Narodowej Demokracji (endecji) i chcieli zatrzymać ją nadal wyłącznie dla siebie. Nie mogąc się zgodzić, by szerokie warstwy ludności były zdane na łaskę i niełaskę endecji, starałem się o unifikację polityczno-administracyjną.

„Słowo Pomorskie” robi zbrodnię z faktu, że na Pomorze przybyło dużo urzędników z innych dzielnic i twierdzi, że brat mój, emerytowany wojewoda pomorski, sprowadził urzędników tych z krzywdą urzędników Pomorzan. Tymczasem brat mój zastał większość urzędników, którzy jeszcze dziś pracują tak w województwie, jak i w starostwach. Jeżeli podczas jego urzędowania przybywali nowi urzędnicy z innych dzielnic, to jak wiadomo, przysyłał ich ówczesny minister b. dzielnicy pruskiej, endek p. Ku-

MACIEJ WIERZBIŃSKI

27

Wolność.

Powieść z czasów odrodzenia
Wielkopolski.

(Ciąg dalszy)

Nie odświeżał w rozmowie żadnych ich wspomnień. Dopiero dwa dni przed odjazdem jej ozwał się w saloniku stryjosłwa.

— Może nie zobaczę pani znów wcześniej jak za jakie ośm lat, więc powinienem panią upewnić, że przez całe ośm lat zachowam wdzięczną pamięć łaskawej pani wizyty w więzieniu. To było bardzo pocziwie...

— Jako więzień polityczny zasługiwał pan na szczególne względy — uniewinniała się.

— Może okrucy tych względów za wa pani dla mnie przez ośm lat... — śnął zawodowy bałamut, a ona rozitała radośnie.

— Ale ja bywam tak często u ciotki Walerji, że chyba spotkamy się tam, jeśli nie gdzie indziej, wcześniej niż za ośm lat...

Przypomniały mu się te Żalachowskie gaje malinowe, gdzie śmiał się z „kozą”, całował jej paluszki.

— Były to wesele wakacje wtenczas!... — Chociaż pan był możliwie najnieznośniejszy... Pewnie dzisiaj pan sam wstydy się za siebie.

— Doprawdy nie wiem, czy wstydy się tak bardzo... Już raz taka ze mnie bezwstydną sztuka. Doprawdy, matka mogłaby się mnie wyprzeć.

— A ona pana tak ogromnie kocha! Promienieje, gdy mówi o panu! — zawołała i sama promieniała, bo mówiąc „ogromnie kocha” czuła, że i ona kocha go bezmiernie.

— Tak, matka to bajeczna instytucja... — bąknął sentencjonalnie — to tak jakby bank, w którym posiadamy fundusz, ani nie zarobiony ani nie zaoszczędzony a nie wyczerpany. Na fundusz każdego innego uczucia trzeba mozolnie składać grosz po groszu, a potem odbiera się zwykle tylko skąpe procenty.

— O! tego nie wiem! Zdaje mi się to zupełnie inaczej... — odrzekła zmieszana panna, nie zdolna do wzmianki o miłości.

A on zreflektował się, że rozmowa wchodzi na śliskie tory. Chciał odsunąć się od niej, przejść do stryja, który poczynał kłaść pasjans a miał okropną ochotę zagrać z nim w pikietę, lecz nie mógł oderwać wzroku od alabastrowego pnia jej szyi i zaciekawiającego trójkąta w staniku, wrzynającego się pomiędzy żywo falujące a tajemnicą pokryte jej piersi. Odwróciła nieco głowę i miał przed oczyma uszko wkleśnię w zarosła kędziorków figlarnych i miękki owal jędrnej twarzy, która pachniała mu jak brzoskwinie.

Umilkła. Nagle zerknęła zalotnie w jego oczy, cisnęła mu gorące pytanie: czy ty kochasz mnie trochę?... A usta mowily:

— Nikt niema pojęcia jak ja mamę pańską pokochałam! taka dobra, takie śliczne dobre ma oczy! Przesłaliśmy ją, by zechciała odwiedzić nas w Chobielinie z ciotką Walerją. Zwłaszcza latem jeat u nas bardzo ładnie. Park duży, sadzawka, opedal Noteć... Ale nie chcemy czekać na jej wizytę do lata! Przyje-

chałabym po nią samochodem. To nie tak daleko. Lecz musi się pan wstawić za mną!

— O! pani zbałamuciła mamę tak, że sama zrobi z nią co zechce!

Na to weszły do pokoju pani Marja i pani Konstancja i przypuszczono szturm do pani Żabickiej taki, iż musiała obiecać swą wizytę w Chobielinie.

Jednakże po wyjeździe pani Prusinowskiej okazało się, że uzależniła ona to od Sobiesława.

— Jeśli Aniłka jest ci tak niemilą i nie myślisz o niej, nie mogę tam jeździć — ozwała się, przyglądając się synowi bacznie. A on zachnął się gwałtownie i odrzucił:

— To niech mama nie jeździ!

Obraz panny przysłoniły niebawem znamienne zajścia, ogniki, lyskające zło-wrogo na najbliższej widowni. Wnet ujawnił się charakter Heimatschutzu. Ha-lastra ta pozbierana bez wyboru z rozpa-sanych żołnierzy, których nie nęcił dom, bo go nie mieli była z rodu Hunów i Wandalów. Nie przybyli oni na te kresy, by wojować z Polakami, lecz raczej grabić i nie potrzeba było podbechtywania ze strony miejscowych hakatystów, by za-grzać ich do wybrzyków antypolskich. Krótko po Sejmie Dzielnicowym przy-szła wieść o napadzie owej straży na dwór hr. Szembeka w Siemianicach, po-tem w Jarocinie wywiązała się groźna awantura a 5 grudnia rozegrała się krwawa scena w Inowrocławiu, w której ofiarą pijanej, dzikiej bandy padło czie-rech spokojnych mieszczan polskich.

W crujnem sercu pani Konstancji podnosiły się mgliste obawy. Naprawdę próbowała je odpędzić.

— Dlaczego przygotowujecie tak licz-

ne organizację wojskową? Mówiliście o ty-sięcach... — ozwała się do syna.

— Mamy teraz po zorganizowaniu kadr blisko dwa tysiące dobrego żołnie-rza w ręku, a gotowych na każde zawoła-nie do... pięciu tysięcy. Oficerów i pod-oficerów 130 — mówił z dumą. — Nie-stety z amunicją wiele gorzej. Kupuje-my co się da od Grenztzschutzu, który duszę sprzedałby za srebrniki, wyławia-my z koszar i magazynów, poprostu kra-dniemy broń. Paluch, Taczak, Rybka, druh Rzepecki, Sniegocki i my wszyscy smarzymy sobie głowę, jak powiększyć zapasy, zaopatrzyć naszą Straż w broń. Bo z 600 karabinami trudno byłoby wo-jować...

— Na co to wszystko?

— Na każdy wypadek.

— Jednakże wy coś przeczuwacie, coś poważnego przygotowujecie.

— Bo Niemcy przygotowują coś prze-ciwno nam! — zawołał, nie mówiąc mat-ce, że Polska Organizacja Wojskowa uchwalila atak na Poznań, chociaż wy-konanie planu uległo zwłoce.

— To znaczy, zanoszą się na boje... — westchnęła matka i wyszeptala: — I ty pójdiesz...

— ...Oczywiście.

Gdy po chwili głębokiego milczenia pani Konstancja podniosła na niego oczy, błyszczały w nich łzy. Toczyła się w niej walka między obawą matki o dziecko, o słońce jej życia, a twardym obowiązkiem obywatelki. Buntowało się w niej serce na myśl o tem, co może mu zagra-żać. On miał żyć, ten młody, piękny i świetnie nadzieje rokujący jej syn! Miał żyć, radować się życiem, pracować i słu-żyć krajowi. Ale cóż, jeśli kraj wzywał go pod broń?!...

(Ciąg dalszy nastąpi)

eharski. „Słowo Pomorskie“ powtarza znowu legendę o pokrzywdzeniu urzędników Pomorza, lecz nie podaje ani rodzaju krzywdy, ani urzędników, którym brat mój miał rzekomo krzywdę wyrządzić. Niech „Słowo Pomorskie“ spowoduje owych panów, aby oświadczyli wyrażoną im rzekomo krzywdę i powody, dla jakich opuścili zajmowane stanowiska. Ja powodów tych nie znam. „Słowo Pomorskie“ uczepiło się tylko województwa i starostw, bo tylko te urzędy podlegały bratu memu, ale milczy o innych, jak Starostwie Krajowym, Izbie Rolniczej, Izbie Skarbowej, Kuratorjum Szkolnym. Niech „Słowo Pomorskie“ poda statystykę, ile urzędników z innych dzielnic przybyło na województwo i starostwa, ale ile przybyło ich do Starostwa Krajowego i Izby Rolniczej, gdzie naczelnymi urzędnikami są Pomorzanie. Ciekawszą jeszcze byłaby taka statystyka z Izby Skarbowej i Kuratorjum Szkolnego. „Słowo Pomorskie“ milczy o tych urzędach, bo naczelnymi urzędnikami są albo endecy, jak pp. dr. Wybicki i dr. Tempki, albo pochodzą, tak jak p. Sacha, z Małopolski.

Zarzut sprowadzania urzędników z innych dzielnic, wobec ogólnie znanego braku urzędników Polaków na Pomorzu, jest śmieszny, chyba że endecy chcieliby, jak zatrzymali kolejarzy-Niemców, zatrzymać urzędników-Niemców i w innych urzędach. Ślicznie wyglądałoby Pomorze pod administracją urzędników Niemców! Ze niektórzy urzędnicy z innych dzielnic nie byli wyborowymi urzędnikami, jest prawda, ale prawda jest i ta, że nie mniejszy procent urzędników Pomorza również nie dopisał.

Drugą kolubryną, wytoczoną przeciw mnie, jest sprawa osad rentowych, likwidacyjnych, dóbr państwowych i reformy rolnej. Pan Sacha zarzuca mi w „Słowie Pomorskim“, że wszystkim niedomaganiom winien jestem wyłącznie ja i moi przyjaciele polityczni.

Pan Sacha albo nie ma pojęcia o tych sprawach, lub przewraca naumyślnie kota w miechu. Przecież przed złączeniem Pomorza z Rzeczpospolitą wydał endek p. dr. Karasiewicz ów osławiony zakaz kupowania osad od Niemców. Zakaz ten sprawił, że Pomorzanie nie wyzyskali najlepszego czasu wykupywania ziemi z rąk niemieckich. Po złączeniu Pomorza z Rzeczpospolitą z powodu braku unifikacji rolnicy pomorscy nie mieli gotówki. Wobec braku kupców Pomorza, sprzedawali Niemcy nabywcom z innych dzielnic, których sprowadzali agenci. Tym chodziło o prowizję, obliczoną według wysokości ceny obiektu kupna. Rodacy z innych dzielnic chcieli kupić ziemię za każdą cenę i dlatego płacili ceny wysokie. Pośrednicy, nieraz osoby z pod ciemnej gwiazdy, nie poczuli się do obowiązku przedstawienia nabywcom stosunków gospodarczych na Pomorzu. Ze nie było sposobu poinformowania nabywców np. z Małopolski przed zawarciem kontraktu, wie p. Sacha dobrze, bo wie ile analfabetów jest pomiędzy tamtejszymi chłopami. Jeżeli p. Sacha znał sposób, powinien był, jako Małopolanin, ostrzec Małopolan przed kupowaniem osad na Pomorzu; ja nabywców nie znalazłem i ostrzegać ich nie mogłem. Pan Sacha robi mi zarzut, że sprowadzałem osadników z innych dzielnic, zarzut wysany z palca, bo nikogo nie sprowadzałem. Gdybym był to zrobił, nie wstydzilibym się tego, bo wolę sto razy chłopów polskiego, chociaż jeszcze źle gospodarującego, ale którego syn będzie dobrze gospodarzył, od osadnika lub obszarnika Niemca. O przyznaniu przewłaszczenia decydował endecki prezes Urzędu Osadniczego w Poznaniu, a nie Główny rząd Ziemi w Warszawie. Tak samo endecy decydowali, w osobie p. Karasiewicza, prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie, o sprzedaży majątków likwidacyjnych i z jego poręki dostali majątki te za psi grosz rolnicy nie-rolnicy, dygnitarze ministerjała.

Prawda jest, że reforma rolna nie dała ani osadnikom ani państwu tego, co miała dać, lecz winna temu ustawa z roku 1920. Ze taką uchwalono, winni są endecy, bo oni w komisji rolnej, z p. Staniszkisem na czele, dolożyli starań, aby ustawę doprowadzić do absurdu.

Wobec nawały bolszewickiej głosowali ostatecznie i endecy za ustawę, by zadokumentować jedność narodu, ale wiedzieli dokładnie, że ustawa o reformie rolnej w brzmieniu, które zdolał jej nadać, pozostanie martwą literą. Przecież nie kto inny, jak endecy poparli mimo najcięższej opozycji wniosek posła dr. Trzczyńskiego o kolejności. Wniosek zyskał większość, a był on listem żelaznym dla obszarników Niemców. I obecnie znowelizowana ustawa nie odpowiada interesom właścicieli i robotników, lecz głosowali oni za ustawą, bo lepszy rydz niż nic. Ani ja, ani moi przyjaciele polityczni nie są winni, że nie można było przeprowadzić parcelacji tak, jakby należało. Czy Polskie Stronnictwo Ludowe ma

Z pod słupka do Sejmu.

Geometra Sobolewski był inicjatorem pamiętnego napadu bandyckiego na Stołpcę. — Siedział z tego powodu w więzieniu śledczym. — Obecnie wypuszczono go, bo został posłem do Sejmu z szesnastki i chroni go nietykalność poselska.

„Echo Warszawskie“ podaje następującą meksykańską wiadomość:

Niedawno komisja regulaminowa sejmowa uchwaliła zażądać wypuszczenia z więzienia p. Sobolewskiego, kandydata do sejmiku z listy Nr. 16, któremu z kolei na liście przypadł mandat poselski.

Sobolewski został wypuszczony, przybył do Sejmu, dostał list uwierzytelniający, złożył ślubowanie i został posłem. Na wiadomość o tem osłupieli mieszkańcy miasta Stołpcy, a potwierdzeniem tego jest niżej przytoczona treść depeszy:

„Zarzuty stawiane Sobolewskiemu, które dały powód do aresztowania jego w dniu 4. 4. 25 r. i osadzenia przez władze sądowe w więzieniu, są następujące:

Sobolewski Jerzy, geometra na pow. stołpecki, był jednym z inicjatorów na-

padu na Stołpcę w lipcu 1924 r. On udzielił instrukcji i wskazówek bandzie, która dokonała napadu na Stołpcę przez Leona Antoniego, członka bandy i uczestnika napadu oraz porozumiewał się w tej sprawie i pozostawał w kontakcie z G.P.U. Mińsk. Wchodził w skład organizacji białoruskiej, mającej na celu wywołanie rewolucji w Polsce, oderwanie t. zw. Białorusi Zachodniej od Rzeczypospolitej Polskiej i razem z Makowskim i Junciewiczem był jednym z głównych przywódców wyrotowej organizacji“.

Co komisja znalazła na zbiecie tego rodzaju zarzutów, dyskwalifikujących całkowicie pod względem lojalności państwowej osobę nowego posła, winno być podane do wiadomości zaniepokojonej opinii publicznej.

Bryl złożył wieniec na grobie Lenina!

Warszawa, 22. 1. Osoba świeżo przybyła z Moskwy, która tam była w czasie pobytu posłów z Polski, twierdzi, że poseł Bryl złożył na grobie Lenina wieniec. Wszyscy Polacy, zamieszkali w

Moskwie, mówią o tem. Fakt ten wyjaśnia dopiero nadanie posłowi Brylowi orderu gwiazdy bolszewickiej. W każdym bądź razie p. Bryl powinien po powrocie zabrać w tej sprawie głos.

Polskie wojska w Gdańsku.

Do Gdańska przybył oddział 30 żołnierzy i kilku oficerów polskich celem objęcia służby strażniczej na półwyspie Westerplatte. Służba ograniczona będzie na razie do strzeżenia polskich obiektów państwowych, a dopiero po u-

stąpieniu firm wykonujących jeszcze roboty portowe, rozpocznie się właściwa służba przy basenie amunicyjnym. W tym czasie zostanie również powiększona cyfra żołnierzy do wysokości etatowej. Pomieszczenie żołnierzy jest dobre.

wpływ na prezesa Okręgowego Urzędu Ziemińskiego w Grudziądzu i ministra reform rolnych nie wiem, bo o ile mi wiadomo, ani p. Ross ani p. Radwan nie należą do P. S. L. Sprawy osadników poruszyłem z obowiązku obywatelskiego, aby czynniki władzy przeprowadziły naprawę.

Jeszcze kilka słów o dzierżawach dóbr państwowych. Do unifikacji podlegały one podsekretarzowi ministerstwa b. dzielnicy pruskiej p. Polczyńskiemu, później ministrom reform rolnych, jak pp. Chłapowskiemu i Janickiemu, znanym endekom. W departamencie, opracowującym sprawy dóbr państwowych w województwach zachodnich byli pp. Belza-Ostrowski, Lutomski i Ubysz, endecy, i oni decydowali o przyznaniu dzierżaw, a nie wojewoda pomorski. Gdy w komisji rolnej zwróciłem p. Belzie-Ostrowskiemu uwagę, że domeny dostają osoby, które zmarowały majątki po komisji kolonizacyjnej, był bardzo zdziwiony, lecz nie uczynił nic, by winnych pociągnąć do odpowiedzialności. Pan Belza-Ostrowski posiadał sprawozdanie z rewizji, którą prezydent Izby Rolniczej p. dr. Tempki przeprowadził. Starłem się, jako poseł, o naprawę, lecz byłem bezsilny wobec szarańczy, która obsiada ministerstwo.

„Słowo Pomorskie“ twierdzi, że razem z bratem rządziłem Pomorzem, więc czemuż nie przeprowadziłem potrzebnych na Pomorzu spraw? Pomorzem nie rządziłem, poselstwa nie nadużywałem, mimo to przeprowadziłem niejedną sprawę z korzyścią dla Pomorza. Jeżeli nie wszystkie zamiary me przybrały kształty realne, winni są endecy, którzy zwalczają wszelkie poczynania, jeżeli inicjatywa nie wyszła z ich kół. W r. 1920 starałem się wobec faktu, że robotnicy nie mogli wyjeżdżać na robotę do Niemiec, o stworzenie pracy na Pomorzu przez ułatwienie ruchu budowlanego. Ludność posiadała wtenczas jeszcze pewne oszczędności, lecz prasa endecka zwalczała moje zabiegi i szydziła, że obiecuję robotnikom domki z altankami. Nie byłoby dziś tego braku mieszkań i bezrobocia, gdybym był wtenczas znalazł poparcie i u endeków. W roku 1922 obiecywałem podczas wyborów endecy robotnikom ożywienie przemysłu i budownictwa. W Toruniu rozlepiali metrowe plakaty z koloniami robotniczymi. Po wyborach budują endecy toruńscy, akcjonariusze „Słowa Pomorskiego“, a nie domy dla robotników, lecz wile dla siebie, nie renowują baraków dla bezdomnych, lecz wile dla swych zwolenników.

Gdy chodziło o oczyszczenie Pomorza z Niemców, obywateli niemieckich, zwolennicy p. Sachy i „Słowa Pomorskiego“ należeli starostwa, województwo i Warszawę, żebrając o pozostawienie Niemców na Pomorzu, bo każdy Niemiec na Pomorzu

ma swego endeckiego opiekuna. Gdy w roku 1921 starałem się o usunięcie z domeny dzierżawcy Niemca, p. Malmuelier'a, obywatela niemieckiego, zwolenni „Słowa Pomorskiego“ wiec, wybrali deputację, która ówczesny poseł a obecnie senator endecki ks. Bolt zaprowadził do ministra z prośbą o nadanie p. Malmuelierowi obywatelstwa polskiego, by mógł zatrzymać dzierżawę domeny. Gdy p. Brockhusen, obywatel niemiecki, w powiecie wejherowskim na pograniczu Niemiec otrzymał nakaz opuszczenia Polski, pojechał przez Związek Ludowo-Narodowy (endecji) na powiat wejherowski do Warszawy i uzyskał, że p. Brockhusen jeszcze dziś siedzi na Pomorzu. Z ust p. Piachnowa, Niemca, b. dzierżawcy domeny Karolewo w powiecie grudziądzkim wiem, że wbrew opinii władzy wojewódzkiej p. Lutomski dopuścił go do licytacji o dalszą dzierżawę domeny. Wpływy pana Belzy-Ostrowskiego, krewniaka b. ministra Dz. Pr. a obecnie endeckiego posła p. Kucharskiego sprawiły, że na Helu został leśniczym Niemiec, b. dzierżawca kantyny w Nowymorcie. P. Belza-Ostrowski spędzał u owego leśniczego wakacje.

Gdy w roku 1920 starałem się o podwyżkę cywilnych rent inwalidzkich, posłowie endecy z Pomorza byli przeciwni wnioskowi. Gdy w roku 1920 starałem się o fundusze na roboty publiczne, by zmniejszyć brak pracy, ówczesny minister b. dzielnicy pruskiej p. Kucharski odmówił, chociaż pieniądze były, lecz zostawił je po niskim procencie w endeckich bankach, aż się zdevaluowały.

Powyższych kilka faktów niech wyjaśni kto popierał Niemców na Pomorzu, i niech wyjaśni, czy w podobnych warunkach można było więcej zrobić.

Redakcja „Słowa Pomorskiego“ z p. Sachą na czele zjada w biurze redakcyjnym codziennie jednego Niemca na surowo i gnębi ich atramentem na cierpliwym papierze, ale ani raz nie wystąpiła przeciw wyżej podanym faktom popierania Niemców. Czy sposób informowania czytelników przez „Słowo Pomorskie“ można nazwać uczciwym?

Niech osądzą czytelnicy, dla których informacji napisałem powyższe słowa wyjaśnienia. Dla redakcji „Słowa Pomorskiego“ starczyłoby przysłać: „Kundel szczeka, pan jedzie“.

Dr. Iz. Brejski.

(Nie należymy do zwolenników politycznych p. dr. Brejskiego i niejedno, co pisze, nie odpowiada zapamiętaniu naszym. Uważamy jednak, że sprawy, które omawia, są tak ważne, iż nie wahamy się udzielić mu posu na łamach naszego pisma. — Red. „Dziennika Bydgoskiego“).

Z KRAJU.

Objazd „mniejszościowy“ ministra spraw wewnętrznych.

Warszawa, 22. 1. PAT. Dnia 21 bm. minister spraw wewnętrznych p. Raczkiewicz w towarzystwie sekretarza sekcji komitetu politycznego Rady Ministrów do spraw mniejszości narodowych i województw wschodnich, naczelnika wydziału p. Zabierzewskiego, oraz inspektora bezpieczeństwa publicznego p. Mackiewicza udał się w objazd województw nowogrodzkiego i poleckiego.

Utworzenie województwa Wileńskiego.

Najnowszy „Dziennik Ustaw“, ogłasza ustawę, znoszącą delegaturę Rządu w Wilnie, i utworzenie Województwa Wileńskiego.

Wiec umysłowo bezrobotnych w Warszawie.

W Warszawie odbył się wiec z udziałem 1500 pracowników umysłowych bezrobotnych, na którym przemawiali dr. Raabe, dr. Hartleb oraz p. Zabulewicz. W uchwalonych rezolucjach wiec domagał się przyspieszenia wniesienia ustawy emerytalnej do sejmiku.

Pracownicy państwowi — za bezwzględ-nym ępieniem nadużyć.

Z Warszawy donoszą: Na ostatniemu posiedzeniu centralnego komitetu Związku pracowników państwowych, wobec kilkakrotnie stwierdzonych wypadków usuwania pracowników, przyczyniających się do wykrycia nadużyć, jak to miało miejsce w Łucku, Święcianach i Warszawie — uchwalono jednomyślnie w imieniu dwunastu zrzeszonych organizacji, że:

- 1) komitet stoi na stanowisku bezwzględnego ępienia nadużyć;
- 2) wzywa wszystkich pracowników umysłowych do obywatelskiego obowiązku donoszenia właściwym władzom o stwierdzonych nadużyciach;
- 3) będzie bronił każdego pracownika państwowego, który przyczynił się do wykrycia stwierdzonych nadużyć i który z tego powodu zostanie pokrzywdzony.

Manifestacje bezrobotnych w Krakowie.

Onegdaj w południe zebrał się przed województwem tłum bezrobotnych robotników budowlanych w ilości około 300 osób. Tłum udał się w pochodzie z Domu Robotniczego przy ul. Dunajewskiego. Zebrani wysłali delegację, która domagała się natychmiastowego podjęcia robót przy budowach rządowych i miejskich, przebudowy linii tramwajowej Nr. 2, wszczęcia robót kanalizacyjnych oraz wpłynięcia na fabryki by te rozpoczęły budowę własnych domków robotniczych, ulokowania funduszy emerytalnych kolejarzy i tramwajarzy w budowach domów robotniczych i t. p. Tłum zachowywał się dosyć spokojnie.

Za jedną złotówkę otrzymał setki złotych.

W Krakowie aresztowano i odstawiło do więzienia Henryka Larszana, fałszywie Stolarskiego, fałszywie Starosolskiego pod zarzutem szeregu oszustw dokonanych na szkodę głównego zarządu P. K. O. w Warszawie. Larszan dopuścił się oszustw w ten sposób, że na książeczkę oszczędnościową P. K. O. po wpłaceniu 1 zł systematycznie wpisywał fikcyjne wkładki, potwierdzając je fałszywą pieczęcią jednego z urzędów pocztowych, a następnie podejmując w urzędach pocztowych większych miast mniejsze lub większe kwoty.

Aresztowanie szpiega na granicy.

Z Wilna donoszą: W nocy z 15 na 16 b. m. patrol żołnierzy z 1 baonu Kop. przychwycił w czasie przekraczania granicy nieznane go osobnika. Przy badaniu okazało się, że osobnik ten, nazwiskiem Kucharski Maksymilian, stały mieszkaniec Warszawy, od kilku lat przebywający na terenie Rosji sowieckiej, jest wyśnawcą jednego z pograniczników G. P. U. Znaleziono przy nim w czasie rewizji kilka odezw komunistycznych, rozporządzenia do kilku oddziałów P.P.Kom. w Polsce i wiele jeszcze materiału obciążającego. Po przeprowadzeniu dochodzenia, Kucharski zostanie oddany władzom sądowym.

Echa tajemniczej kradzieży dokumentów wojskowych. Jak donosiliśmy, pułk. Mostowskiemu skradziono w pociągu Warszawa—Wilno ważne dokumenty wojskowe. Policja wszczęła dochodzenia w mieszkaniu niejakiego Hibsza, skazanego za zabójstwo i odsiadującego karę na Mokotowie, znalazła znanego złodzieja Hieronima Stryjewskiego, który przyznał się do kradzieży dokumentów, nadmieniał jednak, że dokumentów tych nie odda. W mieszkaniu znaleziono walizę.

Groźny pożar. W Równem wybuchł pożar w suterrenach domu Nimensa przy ulicy Wielkiej-Mińskiej. W suterrenach tych mieścił się hurtowny skład wódek i spirytusu denaturowanego, należący do powiatowej współdzielni. Energetyczne wysiłki straży ogniowej doprowadziły do uratowania części, znajdującej się w składzie wódki. Ogólne straty wynoszą przeszło 12 000 złotych.

Ucieczka pułkownika litewskiego do Polski. W rejonie powiatu wilejsko-trockiego przeszedł naszą granicę i oddał się do dyspozycji władz pułkownik pułku huzarów litewskich, Antoni Muskiewicz, który zbiegi z Litwy, gdyż, jako Polak, nie chciał służyć w obcej armii.

Prawnicy małopolscy wiecują. We Lwowie odbył się wielki wiec prawników, który zgromadził z górą 400 słuchaczy. Na wiecu domagano się zmiany przestarzałej austriackiej ordynacji adwokackiej, a to w tym kierunku, ażeby stopień magistra prawa był uznany za dostateczny do wstąpienia do adwokatury, jak to się dzieje w innych dzielnicach Rzeczypospolitej. Ponadto domagali się unifikowania przepisów ordynacji adwokackiej dla całego państwa.

Z bólu wyskoczył oknem. W Warszawie 16-letni uczeń-drogerzysta, Kazimierz Sroka, manipulując nieostrożnie kwasem octowym, spowodował eksplozję, odnosząc poparzenie twarzy i ręk. Z bólu wybił szybę i wyskoczył z pietra na dziedziniec. Odwieszono go do szpitala.

Atak szajki ucznia gimnazjalnego. W hotelu „Erennera” przy ul. św. Stanisława w Krakowie mieszkał uczeń gimnazjalny Mateo Pohorylles, łączący lat 19. Onegdaj dostał on tam ataku szajki, w czasie którego w zajmowanym przez siebie pokoju powybił szyby. Następnie usiłował Pohorylles targnąć się na własne życie i w tym celu szkiem poprzecinał sobie żyły u obu rąk. Służba hotelowa z trudem obezwładniła furjantę, któremu pierwszej pomocy udzieliło Pogotowie ratunkowe. Następnie Pohorylles odwieziono do szpitala.

Potrąfią sobie radzić. W najbliższym czasie uruchomiona będzie w Zawierciu fabryka Towarzystwa Akcyjnego „Zawiercie”, da ona zatrudnienie robotnikom w liczbie 4 do 5 tysięcy. Prace, związane z przyjmowaniem robotników, są w pełnym toku. Po całkowitem podjęciu pracy, liczba bezrobotnych w Zawierciu zmniejszy się o 70 proc.

Zabiła zięcia siekierą, bo zjechał się nad jej córką. Ponura tragedia rozegrała się w Milanówku pod Warszawą. Niejaka Anastazja Brzostkowa, wdowa, uderzeniem siekiery zabiła swego zięcia, Woźniaka, ujmując się za katowaną przez Woźniaka swą córkę. Ostatniej nocy Woźniak, jak zwykle pijany, zaczął się znęcać nad swą żoną, a następnie rzucił się na Brzostkową, która uderzyła go siekierą w głowę, zabijając go na miejscu. Następnie oddała się sama w ręce policji.

Listy z Poznania.

Z teatrów. — Koncert symfoniczny. — Zjazd okręgowy Z. O. K. Z. — Walka z lichwą. — Orzaje samochodowe.

Teatry poznańskie świeciły do niedawna pustkami, które obawę o ich los przejmowały malejąca garstka wiernych jeszcze miłośników sceny i nasuwały smutne refleksje na temat: Czy teatr, przeżywszy się, zanika i czy na jego miejsce wstępuje kino „więcej odpowiadające duchowi czasu”? Teatry miejskie z deficytów wybrnąć nie mogły i zwracały się do miasta o coraz większe zasiłki, do tego stopnia, że Rada miejska stanęła przy końcu ub. sezonu wobec problemu: albo zamknąć Operę, która największy wykazywała niedobór i przeciwko której najostrejsze były wymierzony ataki, albo podtrzymać nadal ten ważny na Kresach Zachodnich czynnik kulturalny. Zgodziła się na drugie. Nadzieja, pokładana w prawdziwość tak częstą dziś powtarzanych słów o „nadejściu lepszych czasów”, nie zawiódła, gdyż teatry poznańskie wyka-

Bratanek zabił stryja. Dwóch „mołojców” w Butynach, pow. zółkiewskiego, poswarzyło się o papierosy i wszczęła się bójka między nimi. Gdy swary nie ustawały i rozindyczeni bracia, 22-letni Mikołaj oraz 15-letni Wasyl Bojanecki, coraz zawzięciej na siebie nacierali, wdał się między nich stryj ich, Stefan Bojanecki, który borykających się „braciszków” rozdzielił, wreszcie i kres położył tej bezcelowej bójce. Alieści interwencji stryja nie mógł przeboleć w zbył gorącej snąc wodzie kapany bratanek jego, Mikołaj, więc nazajutrz wieczorem po powyższym incydencie zaczął się na przechodzącego przez przysiółek butyński Sosnina, 52-letniego Stefana Bajoneckiego i hakiem żelaznym, umieszczonym na dłuższym drążku, rozbił mu głowę.

Żydzi na roli. Wskutek zastoju, jaki panuje w handlu i przemyśle, żydzi na Wileńszczyźnie urządzili składki, celem umożliwienia przejęcia na gospodarstwa rolne. — W roku bieżącym ma się zagospodarować na roli około 5 tysięcy żydów.

Polska Unja w Ameryce — ks. arcybiskupowi Cieplakowi. Dzienniki amerykańskie donoszą, że bawiącemu w Ameryce ks. arcybiskupowi Cieplakowi nadała Polska Unja w Ameryce godność honorowego kapelana Unji.

P. Młynarski nie brał pieniędzy.

W kilku pismach pojawiła się wiadomość, że p. Michał Młynarski pobrał — jako prokurent Spółki dla eksploatacji lasów w Werhomli — znaczne sumy pieniędzy z Banku Polskiego dzięki temu, że jest bratem wiceprezesa Banku.

Dyrekcja Banku Polskiego stwierdza, że wiadomość ta jest nieprawdziwa. Spółka dla eksploatacji lasów w Werhomli kredytu w Banku Polskim nie posiada. Tak samo nie posiada go p. Michał Młynarski, który ani osobiście, ani jako prokurent wspomnianej firmy pieniędzy z Banku Polskiego nie otrzymywał.

Krótko i węzłowato.

W Hucie „Falwa” na G. Śląsku na 1 robotnika przypada 1 majster lub dozorca. Przed wojną: 1 majster na 30—40 robotników.

W pięciu koncernach śląskiego przemysłu zajętych jest 100 dyrektorów wzgl. wyższych urzędników z płacą od 6—60 000 zł miesięcznie.

Emerytowani wyżsi urzędnicy Ministerstwa Sprawiedliwości, nie rezygnując z emerytury państwowej, wypożyczają posady notariuszów, których dochody wynoszą około 12 000 zł miesięcznie.

Najwyższy Trybunał Administracyjny na 28 sędziów ma 5 prezesów (z poborami ministra). Co piąty sędzia — to (za przeprowadzeniem) prezes.

Jakaś kierowniczka szkoły w Poznaniu ogłosiła w gazecie tamtejszej następujące zawiadomienie:

„Rozpożdżam natychmiast powrót do szkoły i to osoba, która buży będzie wyproszonej i wysła listy do rodziców i położyć temu kres, nauczycielami rozpożdżają dyrektor a nie ucznia i proszę się podług tego zastosować”.

zuja obecnie oddawna niebywała frekwencja, przedstawienia odbywają się przy wyprzedanych miejscach. Gdy w ub. niedzielę w Teatrze Polskim dawano poraż 24-ty komedję Vantella „Proboszcz wśród bogaczy”, zamknięto kasę z powodu wyprzedania biletów już dwie godziny przed rozpoczęciem przedstawienia. Tak tak nagła, a potęszająca zmiana dokonała się (nie czasem policyjnym zamknięciem kin, lecz) znacznym obniżeniem cen biletów, przedsięwziętym w bież. miesiącu przez obydwie teatry miejskie i Teatr Nowy. Niższe miejsca w teatrach są obecnie znacznie tańsze od miejsc kinowych, co umożliwia scenom konkurencję z tak niebezpiecznym dla nich ekranem, i jak się przynajmniej dotychczas zapowiada, przyniesie im zwycięstwo. Życzyć należy tego zwycięstwa również — teatrowi bydgoskiemu.

Dnia 10 b. m. obradował w Poznaniu nadzwyczajny zjazd okręgowy Zw. Obrony Kresów Zachodnich pod przewodnictwem wiceprezesa Zarządu Głównego, p. Herza. Zjazd omawiał zobrazowaną w referacie dyr. Korzeniowskiego, kwestję wzmocnionej akcji niemiec-

U golibrody.

— Panie redaktorze, Dziennik pisał wczoraj, że we Grecji powieszali dwóch urzędników za to, co oni okradli skarby, i Dziennik radził, aby w Polsce zaprowadzić takiego samego procederu. Ja panu co powiem, my obaj możemy zrobić teraz dobrego geszefitu. Niech pan aufpasuje, kiedy u nas taka ustawa będzie miała wejść w życie, to my pary dni przedtem wykupimy w Warszawie sznury i powrozy, a ponieważ rząd bedzi ich tysiące tysięcy poczebował, to my możemy potem dyktować ceny na tego artykułu pierwszy poczeby. Co jest? Były różne paski, to może być pasek i na stryczki. Pan wi, co sze stało w komisje budżetowej? Jaktó. pan nie czytał, skoro pan sam napisał! W ministerstwie wojskowszczowem odkryto takiego nieporządku, że członkom komisji włosy stanily na głowie. Ja najpierw miszłał, poco taki gwałt, może jaki kancelarji nie był zamieciony, może pajęczyny zwiszały sze od sultu, albo w pokoju pana minister branknio spluwaczki... aż ja sze potem dowiedział, co tego nieporządku było w kasie. Naturalnie, co innego jest nieporządku w ustępowem miejscu, a co innego w kasowy tresor. W pierwszym nazywa się nieporządek, gdy jest za dużo, a w kasie jest nieporządek, gdy w ni jest za mało.

Jak pan miszłał, co komisji budżetowej zrobi teraz z tym fanitem? Jaby radził zgodziwego załatwienia. Jak chodziło o pana Grabski, to mógł pan pos. Wyrzykowski robić w Sejmie skandały i krzyknąć: do prokurator z takim gospodarciem! Ale w tym wypadku sprawy jest bardzo delikatny i skomplikowany. Jeżeli co zgineło, to zgineło na obrony Ojczyzny. Takiego momentu poczeba zawsze brać w kryminalne kalkulacji. Czy u nas kto kradnie dla siebie? Ni-gdy. Spytał sze pan największego kradnika w Rzeczypospolitej, pana Lindego, dlaczego on zrobił takie hokus-pokus w swej kasie, to on już mówił do jednego redaktora, że wszystko co robił, to zawsze miał dobro państwa na miszli. I jemu za to postawili warty w przedpokoju! Aż dopiero potem, ak on od tego patriotycznego rżnięcie w brzuchu nimógł już wycyznać, to oni jego wypuszczali do Szwajcarii.

I jak, robi pan redaktor ze mną spółki do tego stryczkowego interesu? Założymy duży wytwórni pod firmą HUPA-HUPA... Co to jest? To jest HURTOWNI PATRYOTYCZNA dla HUSTAWKI PAŃSTWOWY. Ja panu mówim, że to bedzi kokosowego interesu. Bo my sobi od wszystkiego odzwyczaimy, nawet od wódki i od monopolowy cygaro, ale skarby okradnić — to bedzi zawsze nasz pierwszy dewizy!

Z PROWINCJI.

O parcelację na obszarze Poznańskiego.

Minister reform rolnych wezwał telegraficznie do Warszawy prezesa Głównego Urzędu Ziemińskiego Wł. Borszewskiego z Poznania. Zawezwanie tłumacza jako zamiar rozpoczęcia parcelacji kontyngentu na rok 1926 przedewszystkiem na obszarze Poznańskiego.

NAKŁO. (Przebieg wczorajszego targu). Odbył się tutaj wczoraj, dnia 22 stycznia, targ, na którym płacono za: kartofle 2,50 zł., masło 2,00 zł., jaja 3,00 zł., wołowinę 1,20 zł., cielęcinę 1,60., ser odłuszczonej 0,50 zł., jabłka 0,10 zł., kury 2,30—2,50 zł., gęsi (9 funtów) 3,00 zł., kapustę 0,10 zł.

Z Szubina.

Do Sejmiku Powiatowego wybrano ogółem 31 członków. w tem 29 Polaków i 2 Niemców. Niemcy pomimo, że na zebraniu w Kcyni żądali 4 czy nawet 5-ciu kandydatów w całym powiecie uzyskali tylko 2 mandaty. Ogólnie spodziewano się, że Niemcy więcej pozyskają mandatów, ponieważ w niektórych okręgach było aż po 3 listy polskie. Partyjnie Sejmik przedstawia się następująco: Obywatelska (bezparyjnych) 9, Małorolni 10, NPR 10, Niemcy 2 Stanowe Przedstawiciele miast 7, w tym 2 burmistrzów, Robotników 10, Większej własności 3, średniej 4, małorolnych 7.

Nareszcie. Państwowy Urząd Monopolu Tytoniowego odebrał hurtownie tytoniową żydowi i oddał ją obywatelowi polskiemu z tym zastrzeżeniem, że będzie miał miejsce zamieszkania w Szubinie. Przyszła hurtownia tytoniowa otworzy niejaki p. Ogórek ze Żnina w mieszkaniu przy ul. św. Marcina 15. Stąd sprzedawać się będzie detalicznie odbiorcom na cały powiat, prócz Łabiszyna.

Pożar. Dnia 14 bm. o godz. 7-mej wybuchł w zabudowaniach p. Jurasa, komendanta obw. Tow. Pow. i Woj. pożar, czyniąc mu dużo szkody i strat, gdyż udusiły się 3 konie, które w dodatku nie były ubezpieczone.

Echa niedzielnych uroczystości. W związku z opisem uroczystości szubińskich z niedzieli 17 bm. należałoby dodać jeszcze, że w skład towarzystw miejscowych, które brały udział w uroczystości oswoobodzenia Szubina, wchodził i Sokół ze sztandarem, zaś z zamiejscowych Tow. Pow. i Woj. Rynarzewo, z którego jako delegat przybył wielce zasłużony drh. prezes, burmistrz Tomaszewski.

Roczne walne zebranie Tow. śpiewu „Halka” odbyło się dnia 12 bm. na sali hotelu Centralnego. Na zebranie przybyła spora ilość członków i gości. Zebranie zagal przewodniczący p. Synoradzki Feliks. Nastąpiły sprawozdania poszczególnych członków starego zarządu: sekretarki p. Marii Walkowskiej i skarbniczki p. Wł. Pietrykowskiej. Tow. jest drugie z najstarszych towarzystw szubińskich założone 4 marca 1898 roku i w tym roku spoglądać może na 28-letnią rocznicę swego istnienia. Zarząd otrzymał jednogłośnie absolutorjum.

Przewodniczącym wyborów wybrano p. Rózkowskiego Teodora, sekretarzem p. Weichbrodta, ławnikami pp. Piaseckiego Jana i Dypczyńskiego Karola. Wobec tego, że stary zarząd cieszył się ogromnym zaufaniem u członków Waligórski Kazimierz stawił wniosek, by ponownie wybrano stary zarząd z odpowiednim uzupełnieniem, na co jednogłośnie towarzystwo się zgodziło. Do nowego zarządu przez aklamację wybrano prezesem p. Synoradzkiego Feliksa, zast. prez. p. Dypczyńskiego Karola, sekretarką p. Walkowską Marię, zast. sekr. p. Weichbrodta, skarbn. p. Pietrykowską Władysławę, bibliotekarzem p. Domagałę Jana, zast. bibli. Konikowskiego Pawła chorążym p. Szafranskiiego Wł. podch. pp. Kwasek Leon i Erdman Teodor. Dyrygentem Tow. jest wielce zasłużony i lubiany przez członków p. Perl Józef.

kię na terenie międzynarodowym w kierunku zmiany granic polskich, zjazd rozpatrzył kilka kwestyj organizacyjnych i uchwalił na wniosek p. Herza wezwanie do Zarządu Głównego, by tenże zwrócił baczną uwagę na toczące się w Berlinie rokowania handlowe z Niemcami i by przedłożył rządowi odpowiedni memoriał.

Wobec wielkiej ilości osób bez pracy i wobec tego, że dochód ludzi pracujących nawet (rzeszy urzędniczej, inteligencji biedującej) nie wystarcza na zaspokojenie normalnego poziomu potrzeb, jest walka z nieuzasadnioną drożyzną, szczególnie z niesumienną lichwą towarową zupełnie wskazana. To też utworzono przy miejscowym urzędzie śledczym oddział walki z lichwą, który będzie przeprowadzał kontrole cen za pomocą wszystkich funkcjonariuszy Pol. Państw. W kilkunastu wypadkach oddano już prokuraturze kupców, obwinionych o lichwiarskie podwyższenie cen za artykuły pierwszej potrzeby. Zdaje się, że kupiectwo, operujące zdrową i sumienną kalkulacją, nie powinno być wrogo usposobione wobec instytucji, której działalność nie prze-

ciwko niemu jest wypimierzona, lecz przeciwko lichwiarzom, żerującym na ogólnej nędzy, a nie mającym nic wspólnego ze zdrowym stanem kupieckim.

Mimo kryzysu gospodarczego nie zmniejsza się liczba samochodów w naszym mieście, aufa pędzą z zawrotną szybkością, narażając pieszych na poważne wypadki, mimo, że kronika policyjna wykazuje co miesiąc kilkadziesiąt wypadków ukarania szoferów za jazdę nieprzepisową. W ub. tygodniu najechał samochód na ul. Łazarskiej niejakiego Tomasza Sałatę i, pozostawiając nieszczęśliwego losowi, odjechał szybko z miejsca wypadku. Pokaleczonym zajęli się przechodnie i odstawili do szpitala, gdzie w tym tygodniu zmarł wskutek odniesionych ran. Wdrożone natychmiast śledztwo za niesumiennym sprawcą nieszczęścia pozostało dotychczas niestety bez rezultatu. Powyższy wypadek ilustruje wymownie psychikę powojennej doby, kiedy wszyscy gonią za przyjemnością, choćby to była szybka jazda samochodem po ruchliwych ulicach, nie bacząc zupełnie na dobro bliźnich, traktując lekkomyślnie nawet ich życie.

Z Tow. Urzędników. Przy licznych udziałach członków, odbyło swoje roczne walne zebranie dn. 20 bm. Tow. Urzędników miejscowych. Staraniem zarządu oraz pp. Willicha i Śrótki, zgłosiło się do Tow. przeszło 20 nowych członków tak, że obecnie tow. liczy blisko 90 członków. Tow. Urzędników stoi obecnie na wysokości zadania. To też warto się zapisać do tego grona. Kto do tego czasu nie jest jeszcze członkiem, ten powinien się zapisać jaknajprędzej. Zebranie zagal o godz. 8-mej wiecz. zasłużony w tow. prezes nac. urzędu poczt. p. Ramza, poczem przyjęto wszystkich nowych kandydatów na członków. Wobec tego, że na poprzednie zebranie nie stawiała się pełna ilość członków i do wyborów przystąpić nie było można, wybrano tymczasowy zarząd w osobach pp. Willicha jako przewodniczącego i Śrótki jako sekretarza, którzy po złożeniu urzędowania starego zarządu objęli przewodnictwo. Do nowego zarządu przez akklamację wybrano: prezesem naczelnika poczty p. Ramzego, wiceprez. sekret. poczty p. Kowalczyka, sekretarzem — sekret. Kasy Chorych p. Waligórskiego, zast. sekretarza asyst. magistr. p. Szymańskiego skarbnikiem urzędnika skarbu. p. Lewandowskiego, bibliotekarką — kasjerką Pow. Kasy Chorych p. Walkowską Marję, zast. p. Gustika. Po objęciu przewodnictwa przez nowo wybranego prezesa, przystąpiono do wyboru komisji:

Do komisji rewizyjnej wybrano: pp. dyr. Kasy Chorych Walkowskiego, kierown. kasy komunalnej p. Perla i Kter. kasy skarbowej p. Małeckiego. Do stałej komisji zabawowej pp.: Sprongera, Zawadzkiego, Wujca, Konikowska, i Thielmanównę.

Zaznaczyć trzeba, że w posiadanej bibliotece towarzystwa mieści się obecnie przeszło 350 doborowych dzieł, które są do dyspozycji wszystkich członków. Jest nawet i projekt, by utworzyć bibliotekę publiczną.

MOGIŁNO. (Z życia „Halki“) Dnia 18. bm. odbyło się walne zebranie tow. śpiewu „Halka“ które zagal prezes Wł. Ramisch. Przewodniczącym zebrania wybrano wielce cenionego prezesa okręgowego p. Seidlera. Ze sprawozdań przekonali się obecni, że towarzystwo w ciągu roku starało się wszelkimi siłami krzewić pieśń polską i pracowało intensywnie, czego dowodem jest uzyskana nagroda na zjeździe okręgowym w Mogiłnie w roku ubiegłym. Ustępującemu zarządowi obecni udzieliли absolutorjum.

Wybór nowego zarządu nie sprawiał wielkich trudności, gdyż za jednomyślną zgodą obecnych wybrano prawie wszystkich dotychczasowych członków zarządu i to: prezesem Władysława Ramischa, wiceprezesem Wolfganga Fritzkowskiego, sekretarzem Florjana Drajema, zastępcą Juliana Cerkaskiego, skarbnikiem Fr. Kurka, bibliotekarzem Kaz. Muszyńskiego, zastępcą Leonarda Feichta, ławnikami Czesława Ziolkowskiego, Jana Wesolowskiego, Władysława Urbańska i Stanisława Lewandowską.

Podkreślić należy urozmaicony program zebrania, przepłany śpiewami chórowymi. Na uznanie zasług fakt mianowania jednomyślnie przez walne zebranie panów Seidlera i Wł. Ramischa honorowymi członkami, za zasługi poniesione dla dobra pieśni polskiej, a szczególnie dla dobra „Halki“ tem więcej, iż członkowie ci, w roku bieżącym obchodzą 25-letni jubileusz przynależności do towarzystwa.

WRZEŚNIA. (Jarmarki.) W roku 1926 przypadają we Wrześni następujące jarmarki: Dnia 19. 1. na bydło i konie; 9. 3. na bydło i konie; 6. 4. kramny, bydło i konie; 8. 6. na bydło i konie; 6. 7. kramny, bydło i konie; 14. 9. na bydło i konie; 5. 10. kramny, bydło i konie; 7. 12. kramny, bydło i konie.

CHODZIEŻ. W niedzielę, dnia 17. bm. odbyło się walne roczne zebranie Tow. Powstańców i Wojaków im. Józefa Raczkowskiego. Zebranie zagal i przewodniczył prezes Stanek, zdając sprawozdanie z ogromu pracy organizacyjnej w ubiegłym roku. Sekretarz Hasiński, zdał obszernie sprawozdanie. Tow. liczyło na początku ub. roku 74 członków i 10 członków honorowych. W ciągu roku wykluczone 2 członków, 3 członków wystąpiło. Pod koniec roku liczyło Tow. 83 członków, i 14 honorowych. Za pośrednictwem zarządu uzyskało 8 członków pracę. Zapomogli w gotówce, wzgl. w naturze udzielono 28 członkom. Podkreślić należy też wielkie poparcie Tow. przez miejscowe władze z p. starostą dr. Jerzykowskim na czele, oraz okazaną zawsze życzliwość społeczeństwa tak z miasta jak i powiatu. Skarbnik M. Korek zdał sprawozdanie kasowe. Obrót wynosił 3205 zł. Tow. zamierza w bieżącym roku utworzyć własną orkiestrę.

Komisja rewizyjna, oraz zebranie udzieliło skarbnikowi i zarządowi pokwitowania. Nastąpił wybór nowego zarządu. Wybory tajne dały następujący wynik: prezesem jednomyślnie wybrany został ponownie Wł. Stanek, zast. prezesa dh. Sylw. Mańczak, komendantem dh. Jan Janowiak, sekretarzem dh. Wł. Hasiński, skarbnikiem dh. M. Korek, ławnikami druhowie Fr. Michałowicz, Szczepan Kowalczyk i Józef Piasecki. Wybrano również komisję rewizyjną, sądu honorowego i chorążych.

Z Pomorza:

ROGÓWKO, pow. Toruń. Z oswobodzeniem Pomorza zostało wykupione w Rogówku gospodarstwo z rak niemieckich. Dwa lata temu, nabył to gospodarstwo p. Gawdzik, polak (pochodzący z zaboru rosyjskiego), od polaka. Obecnie zdecydował się p. G. sprzedać swoje gospodarstwo ogólnie znanemu niemcowi Krollowi, chociaż dziesiątki obywateli polskich ubiegali się o prawo tegoż, odmówiono im jednak. Jest to fakt, który potłuszcza.

Obywatel z Rogówka.

ŚWIEGIE. Walne zebranie Towarzystwa Powstańców i Wojaków odbyło się w niedzielę, dnia 10. bm. Po przyjęciu sprawozdania z działalności towarzystwa w roku ubiegłym, wybrano zarząd w następującym składzie: prezes dr. Donarski, zastępca, dr. Popławski, sekretarz dr. Olszewski, zastępca dr. Łożyński skarbnik dr. Krużyński, zastępca Manikowski, komendant dh. Cichocki, zastępca dr. Chruściński, chorąży Piotrowski B., podchorąży dr. Joppek i Antoni Kiepiński, rewizorzy kasy dr. Krawczyk i Derkowski Jan, mąż zaufania dr. Pawlikowski Władysław.

W dniu 31. bm. odbędzie się staraniem Towarzystwa zabawa, połączona z przedstawieniem amatorskim.

Wśród bezrobotnych panuje rozgoryczenie — dlaczego młyn tak obrzymie jak w Przechowie, nie mogą dać zajęcia bezrobotnym, gdy równocześnie zboże wywozi się z kraju a sroga wada się mako. W ostatnich tygodniach utworzył się komitet, zbierający datki na bezrobotnych. Nie można się jednak oprzeć przekonaniu, że ponad datki ważniejszym jest popieranie krajowych warsztatów pracy, przez kupowanie tylko krajowych towarów.

LASKOWICE. (Zjazd obwodowy Wojaków.) Na dzień 31. bm. wyznaczony jest zjazd obwodowy towarzystw Powstańców i Wojaków, który odbędzie się w Laskowicach.

TCZEW. (Uruchomienie fabryki.) Fabryka tektury Drosteo w Tczewie, po dokonaniu w ciągu kilku ostatnich tygodni remontu maszyn, została ponownie uruchomiona w środę, 20 stycznia, zatrudniając ogółem 170 ludzi.

Schwytana z trupem dziecka na dworcu. Na dworcu kolejowym w Tczewie w poczekalni klasy 4-tej dyżurny posterunkowy zwrócił uwagę na dziwnie niespokojne zachowanie się pewnej kobiety, która drzącymi rękami tuliła do piersi jakiegoś niemowlątka. Po zainterpelowaniu niewiasty okazało się, iż porodziła ona nieźwie dziecko w Łakach Rokickich, gdzie niejaka Kozianowa — żona przemytnika odmówiła jej podczas choroby przytulki. Obezwładniona z utraty sił matkę, z niezłym noworodkiem skierowano do miejscowego szpitala św. Wincentego, gdzie wyjaśni się przyczyna śmierci dziecka.

Z powiatu sepolińskiego.

Z oświaty pozaszkolnej. W miesiącu bieżącym mimo mrozów, akcja oświaty pozaszkolnej nie ustaje. Wykłady odbyły się w Lutowie, Świdwie, Niechorzu, Piasecznie, Dębinach, Obodowie, Przepałowiu, Waldowie, Małej Cerkwicy, Dużej Cerkwicy, Zakrzewskiej Osadzie, Lubezy Jazdrowie, Howie, i Sypniewie. Zapowiedziane są wieczornice w Zalesiu, Komierowie, Zakrzewku, Włociszborzu i w szeregu innych miejscowości. Słowa otuchy w lepszą przyszłość, w lepsze jutro dociera do najodleglejszych miejscowości, gruntując nieprzebrane skarby i cnoty duszy polskiej. Referenci-nauczyciele w myśl przysłowia „Czyń każdy dla Ojczyzny, co każe Duch Boży, a całość sama się złoży“, pracują wytrwale. Dziś wymienię cztery dalsze nazwiska t. j. pp. Dorsz i Krupa z Lutowa, p. Dobrzeński z Ilowa i p. Bruchwalski z Orzelka, wszyscy są nauczycielami ideowcami. Niechże zachęta dlanich będzie wymiennie ich nazwisk w prasie, w opinii publicznej. Niech idą wśród cierni działacza społecznego oświatowca aż do chwały.

Mazepa — Słowackiego. Pod egidą Stowarzyszenia Chrz. Narod. Nauczycielstwa szkół powszechnych w Sepólnie odegrało nauczycielstwo rejonu Kamińskiego „Mazepę“, Słowackiego. Reżyserem był p. Bruchwalski, nauczyciel z Orzelka. Grali pp. nauczyciele i nauczycielki z przejęciem uwzględniając mimikę i gestykulację, oraz dykcję ku zadowoleniu licznie zebranej publiczności. Z uznaniem trzeba się wypowiedzieć za grę p. Bruchwalskiego w roli wojewody, p. Ekerta, naucz. z Dąbrowy w roli wojewodzica, oraz p. Płaczkównę w roli wojewodziny. Pozostali amatorzy grali bez zarzutu. Występy były nagrodzone sówicę oklaskami.

Zorganizowaniem przedstawienia w Sepólnie (odbyło się też w Kamieniu), zajął się prezes Stowarzyszenia p. rektor Kalinowski, wraz z sekretarzem Witkowskim. Inspektor szkolny Rochon Edward chce podziękować nauczycielom-aktorom za tak wielki trud, przybył osobiście za kulisy, zachęcając ich do dalszej pracy. Bezpośrednio po przedstawieniu przemówił sekretarz Stowarzyszenia p. Witkowski, dziękując imieniem nauczycielstwa za tak wydatne poparcie.

Brawo! Nowo założone Towarzystwo Powstańców i Wojaków Płocicz daje już przedstawienie i urządza w dniu 31. bm. obchód wkroczenia Wojsk Polskich na Pomorze.

Grudziądz.

Co pięć lat. Na zebraniu przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych, korporacji miejskich, szkolnictwa oraz organizacji i stowarzyszeń uchwalono jednomyślnie rocznicę oswobodzenia Grudziądza przypadającą dnia 23 bm. zasadniczo co pięć lat uroczystości obchodzić; zauważono, że nimbus uroczystości partyjotycznych traci i powszednieje, o ile urządza się obchody zbyt często. Komitet obchodowy zaleca natomiast w celu zadokumentowania dnia uroczystego — standardy wywieści.

Z Rady Miejskiej. Wniosek NPR-u poparty przez klub PPS, ażeby znieść wszystkie bezpłatne i zniżkowe bilety tramwajowe z pozostawieniem wolnego przejazdu dla policji i straży ogniowej, przeszedł większością głosów. Z

podwyższeń opłaty biletów tramwajowych na rzecz bezrobotnych uzyskano w pierwszym tygodniu kwotę wynoszącą 1788 zł. tak, że Magistrat mógł już dać pracę kilkudziesięciu bezrobotnym. W dalszym toku obrad uchwalono szereg prac ziemnych i budowlanych dla 300 do 400 robotników. Kredyty na wykonanie tych prac, wynoszące razem około 110.000 zł. mają być pokryte z funduszu tramwajowego, z pożyczki rządowej i zasiłków wojewódzkich.

Pierwsze posiedzenie Sejmiku Powiatowego rozpoczęło się nabożeństwem w kościele parafialnym. Sejmik zagal starosta Ossowski, zobowiązując nowych członków. Do Wydziału Powiatowego wybrano następnie czterech członków z uzgodnionej listy PSL (Piast) a dwóch z listy NPR-u. Szersza dyskusja wykonała się nad sprawą bezrobotnych, organizowaniem prac doraźnych i zaopatrzeniu tych, którzy pomocy potrzebują. Sejmik upoważnił Wydział do wyasygnowania 15.000 zł. jako pomoc doraźną na cele urzędzenia kuchni w Tarpnie, środowisku największego bezrobocia. Konferencja Wydziału Pow. uchwaliła pierwszy zasiłek wypłaćcia z chwilą utworzenia się komitetu pomocy dla Tarpna.

Epilog dramatu. Dnia 21 bm. odbył się pogrzeb ofiar ponurego dramatu przy ul. Sienkiewicza; zwłoki zastrzelonej śp. dr-owej Szemaskowej złożono na cmentarzu katolickim w grobie poświęconym przez ks.; mogiłę jej męża usypano nieco dalej na miejscu, gdzie spoczywają ofiary rozpaczliwych. Wielkie rzęsy ludu znających, przyjaciół i krewnych oddali ostatnią przysługę tym dwojga ludziom, których tragiczny koniec życiowy nam nie daje prawa do sążnienia, abyśmy sami sążeni nie byli...

Radjo.

(32386)

odbiorniki, głośniki oraz wszelkie przybory
Instalacja telefonów, dzwonek.
Budowa anten.

RADJO i ELEKTROTECHNIKA.

Al. z Glyda - Bydgoszcz,
Telefon 738. Gdańska 158.

Piosnka ułana.

Hop, hop! Hop, hop! Koniku nieś mnie żwawo
Na bój za Polskę, na czerwoną rzeź!
W niej zginę albo wrócę z raną krwawą;
Hop, hop! Koniku w bój mnie żwawo nieś!

Gdzie gra deszcz kul, szrapniele i kartacze
Tam walczy mąż potężny, n by dąb;
Dzisiaj jeszcze może kruk nad nim zaplać,
I już nie wstanie na dźwięk naszych trąb.

Ach! He trosk, ach! He łez i trwogi
Stęskniona matka dozna? — Wle to Bóg; —
Nim wróci żyw lub trupem syn jej drogi,
Z dalekich stron nim w ojców wróci próg.

Matula lka, a dziewczę lzy ociera
I patrzy w stronę, gdzie znikł ułan jej;
A dzień za dniem, za rokiem rok przybiera —
Ty, matko lka; ty, dziewczę lęzki lej...

Kr. Stasicki.

Krem Miaflor
udelikatnia i odświeża cerę, Chroni twarz i ręce przed pękaniem.
HENRYK ŻAK - POZNAŃ, Fabryka perfum i kosmetyków.

Humor.

Ma rację.

Dwaj włamywacze amerykańscy, chcąc otworzyć jakiegoś wykwintne mieszkanie, spostrzegają na tabliczce znane nazwisko „Dempsey“.

— Ou, źle — mówi jeden. — Tutaj lepiej nie próbować.

— Nie boj się! — uspokaja go drugi. — Dempsey przecież znany jest z tego, że nigdy nie boksuje, dopóki mu z gór nie wypłacą honorarium! ...

Chybyloni fortel.

— Wyobraź sobie, moja SZWACZKA posłała memu mężowi list, w którym oświadcza, że póki rachunek nie zostanie wyrównany, nie uszyje mi ani jednej sukni!

— No i co mąż na to?
— Łajdak, posłał jej wyrazy serdecznego podziękowania!

Chytry małżonek.

Pan radca w kawiarni wycina z gazety jakiś artykuł. Na zapytanie przyjaciela objaśnia:

— Jest tu historia o mężu, który uzyskał rozwód, gdyż żona przetrząsała mu kieszenie.

— I co chcesz z tem zrobić?
— Wsadzę to sobie do kieszeni ...

Dowód przytomności.

Lekarz: Czy chory odzyskał przytomność choć na chwilę?

— O tak.
— I co mówisz?
— Mówił, że nie chce absolutnie zażyć lekarstwa, które mu pan doktor zapisał.

Nieszkodliwy corpus delicti.

Żona spostrzega na rękawie męża jakiś włos. Obrażona bierze go i pyta groźnie:

— Słuchaj Jerzy, co to ma znaczyć?
— Ależ, moje złotko, nic sobie z tego nie rob. To nie jest włos kobiety, bo tak długiego włosa nie znajdziesz dziś za żadne skarpy.

Praktyczny.

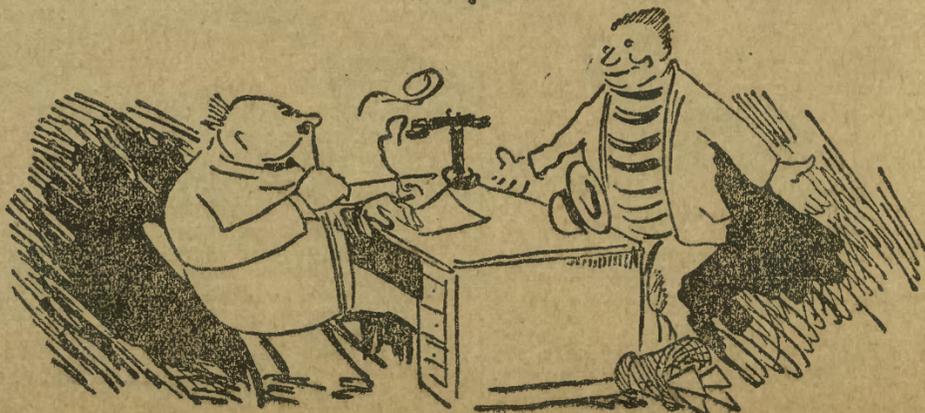
— Jaktó, wiesz kto ci ukradł auto i nie zawiadomił policji?
— Czekam, aż ten łajdak każe je na nowo pomalować.

Wygodna cierpliwość.

— Czen i pan już dwanaście godzin siedzi na tej ławce?
— Klucze od mieszkania zginął mi w śniegu i nie mogę go znaleźć, więc czekam na odwilż...

W sądzie.

— Ja miałem straszyć auto? Panie sędzio, proszę mnie arewidować!

Z Torunia.

Od dłuższego już czasu krążyły po mieście pogłoski, że wychowawcy internatu przy Ochronce Miejskiej obchodzą się z dziećmi okrutnie, stosując wobec nich średniowieczne metody pedagogiczne. Wiadomem było np., że dziecko za zgubienie podwiązki karano, było 20 (dwudziestu) plagami, że latem wychowankowie ochronki w obawie przed karą, uciekają na noc z zakładu śpiąc pod płotami przydrożnymi, i t. p. rzeczy. Wierzono nie wierzono—jednak losem nieszczęsnych dzieci nikt się bliżej nie zainteresował. Tak stały rzeczy do dziś.

W dniu 19 b. m. kilkuletni chłopiec, wychowanek ochronki nazwiskiem L. nadciął sobie podwiązkę, która mu ścisnęła nóżkę. Gdy to spostrzegł wychowawca, skazał go na karę 30 batów, które miały być wymierzone delikwentowi nazajutrz. Ambitny chłopczyk, w trwodze przed czekającą go karą, uciekł w nocy w białizinie z katowni, nie bacząc na mróz i śnieg i przybiegł na podwórze jednej ze szkół powszechnych torunskich, znajdującej się na drugim krańcu miasta. Pora była już późna, stukania i płaczu małego nikt nie słyszał. A że chłód przejmował biedaka do kości, schronił się do śmietnika, aby tam przenoć. Nad ranem przyjeżdżał funkcjonariusz (!) magistracki, aby wyspać z pudła śmieci. Zobaczywszy przypruszone śniegiem, skulone ciało chłopca, uciekł przerażony, myśląc, że znalazł trupa. Chłopca napół zmarzniętego prawie nieprzytomnego, niemającego słowa przemówić odnalazła około 7 rano stróżka szkoły. Na wszelki alarm zajęto się ratunkiem biedaka, spisano odpowiednie protokoły i raporty i odstawiono malca do Wydz. Opieki Społecznej. Bez komentarzy. Tylko, czy jeszcze i teraz nikt nie zajmie się losem dzieci z Ochronki miejskiej w Toruniu?

Ważne dla bezrobotnych pracowników umysłowych. Chlubnie zapisała się w akcji pomocy bezrobotnym tutaj filja Związku pracowników kupieckich. Zarząd tej filji postanowił przy stowarzyszeniu stworzyć komit. pomocy bezrobotnym ugruntowanym na wzajemnej pomocy członków tegoż stowarzyszenia.

W tym celu odbyło się w hotelu Mazowieckiego w środę, dnia 21 bm. konstytucyjne zebranie komitetu, na które przybyli prawie wszyscy bezrobotni pracownicy umysłowi. Zebranie zgłosił wiceprezes filji torunskiej p. Günter wyjaśniając cele i dążenia tego komitetu. Nad projektem potoczyła się bardzo ożywiona dyskusja w której zabierali głos także przedstawiciele dotychczasowego zarządu Tow. bezrobotnych pracowników umysłowych. W kierunku połączenia się starej organizacji do nowopowstałej przemawiał p. Ziółkowski uzasadniając konieczność tego kroku siłą wpływów, jakie może uzyskać tylko silna organizacja. W rezultacie zapisało się po ukończeniu dyskusji 55 bezrobotnych, poczem przystąpiono do wyboru zarządu. Na prezesa wybrano p. Güntera wiceprezesa filji Zw. Pracowników Kupieckich, na skarbnika kol. Hadrjana, na wiceprez. Ługwskiego, na sekretarza p. Szyrańskiego. Przez prezesa wszyscy członkowie zarządu są bezrobotnymi. Ażeby unemożliwić wszelkim ewentualnościom i z góry zapobiec nieufności członków do zarządu, postanowiono wybrać kuratorium które czuwać ma nad sprawiedliwym rozdzieleniem funduszy i należytym sprawowaniem agend przez zarząd.

Do tego kuratorium zaproponowano p. Majchrowicza, wiceprezesa Zw. Towarzystwa, p. Peplińskiego jako przedstawiciela przemysłu i handlu i p. Woźniaka, rentanta Kasy Miejskiej.

Chwalebny ten krok inicjatorów zasługuje na bezwzględne uznanie, gdyż w obecnym krytycznym położeniu każda organizacja mająca za cel niesienie pomocy bezrobotnym może zdziałać bardzo dużo dobrego.

Inspekcja w policji politycznej na Pomorzu. W poniedziałek, dnia 18 bm. odbyła się doroczna inspekcja w policji politycznej, działającej na terenie miasta i Woj. Pomorskiego. Na inspekcję przybył szef policji politycznej p. Swickien. Po dokonaniu inspekcji udzielił pochwały naczelnikowi i jego podległym oficerom za doskonały stan służby.

A zatem wiadomość „Słowa Pomorskiego” o rzekomych nieporządkach jest poprostu wysłana z palca i skieroana przeciw naczelnikowi Lisowskiemu który ku swemu nieszczęściu nie jest przyjacielem partyjnym protektorów endeckich tego pisma.

Fenomenalna nowść w „Oazie”. Od kilku dni występuje w Oazie indyjska tancerka, popisująca się tańcem ze żmija, 3 metrowej długości. Całość dobrego programu utrzymana jest w formie literacko-artystycznej. Zespół składający się z 17 osób z Romanem Szramkim, Eugenjuszem Polskim i duetem tanecznym „Aleksiejoff” dopełnia pierwszorzędny program.

Obraz historyczny wiekowej sławy pt. „Królowa Saba” wyświetla od piątku 22 bm. kino „Cristal” — w 10 aktach wykonanych niezmiernym nakładem przez amerykańską wytwórnię

Sen b. ministra.

Do wniosku p. Wyrzykowskiego z Wyzwolenia o postawienie p. Wład. Grabskiego w stan oskarżenia.

Wieczory bydgoskie.

(W cukrowni Łuczyka).

— Panowie, może bodaj jeden wieczór obejdzie się bez wielkiej polityki?

— To już zależy od redaktora. On zawsze wznosi tę zarzę na porządek dzienny.

— Ja? Żebym mówił o niebieskich migdałach, to wy zaraz zaczniecie wywłóczyć wasze partyjnicke żale i antagonizmy.

— Trudno o zgodę i harmonję, gdy każdemu coś dolega.

— Cierpliwości! Dostaniemy pożyczkę tytoniową, to każdemu przylepi się jakiś plaster na jego bólączki.

— Pan wierzy w pożyczkę zagraniczną? O święta spudlicitas!

— Ciekawym dlaczego nie mamy jej dostać? Zastaw solidny jest, a jak się jeszcze zgodzimy na kontrolę...

— Ta pożyczka to duby smalone. A jeżeli ją dostaniemy, to od jakiejś szajki lichwiry a nie od solidnych sfer finansowych. Przybędzie nam znowu jeden parszywy dług, jak mówił poseł Byrka.

— Niech Byrka ministrem zostanie, to sam zacznie te parszywe długi robić.

— Może być. Ale faktem jest, że porządni finansjerzy amerykańscy nie tylko śmieją się z naszych zabiegów o pożyczkę, ale są nawet na nas oburzeni. Znacnie najnowsze rewelacje, jakie na temat naszej pożyczki opublikował „Sun” nowojorski?

— Nieznamy i będziemy panu bardzo wdzięczni...

— „Sun” powołuje się na następujący fakt. Gdy chodziło z powodu długów reparacyjnych o ocenę siły płatniczej Niemiec, wydelegowany został senator amerykański Keynes, aby zbadał, czy i jakie kapitały Niemcy ukrywają w bankach zagranicznych. Niewiadomo, co on tam na rachunek niemiecki wyszperał, ale w sprawozdaniu swoim twierdził, że kapitałów złożonych w zagranicznych bankach na rachunek polskich obywateli i przedsiębiorstw znalazł pół miljarda dolarów. Słyszycie panowie, mamy ukrytych i zabezpieczonych za granicą pół miljarda, a równocześnie zberzemy po wszystkich krajach świata o pożyczkę stu tysięcy dolarów

To też „Sun” bardzo słusznie pyta, czy my jesteśmy tak bezczelni czy tak nieskończenie naiwni. Jeżeli brak nam pieniędzy, to mamy te zagranicę ukryte kapitały przedewszystkiem do kraju sprowadzić.

— To ja, przypominę panom jeszcze małe pendnt do tej historii. Przecie Grabski w jednym ze swoich skarbowych exposé powiedział, że polscy obywatele i hipotekach mają ułokowanych przeszło trzysta milionów złotych, co on wrzekomo przez swoich emisjaruszy stwierdził, a co zresztą było do stwierdzenia bardzo łatwem.

— Gdyby tak jeszcze wciągnąć do tego rachunku nasze inne lokaty zagraniczne!

— My niemamy zaufania do samych siebie, a Ameryka ma nam ufać.

— Nie do uwierzenia, jak marnymi sposobami podczas inflacji niektórzy ludzie przyszli do obrzymych fortun!

— Właśnie wczoraj miałem w ręku List Otwarty barona Brunickiego do prezydenta Wojciechowskiego, w którym Brunicki twierdził, że były minister skarbu Steczkowski kapłł od Towarzystwa Kredytowego dobra Korzeniów niabyto za sto tysięcy dolarów, naco dał w roku 1920 bagatelny zadatek 200 000 marek, a ponieważ reszta ceny kupna niebyła na dolary przewaloryzowana, więc ją zapłacił w parę lat później kwotą czterdziestu paru złotych.

— Przecież w zupełnie ten sam sposób Władysław Grabski nabył od Towarzystwa Kredytowego swój Borów i Borówek. W ogóle temu Towarzystwu zarzucają tak niesłychane kawały, że jego prezes p. Zychliński dobrze by zrobił, gdyby na te zarzuty jakoś zareagował. Bo faktem jest, że majątek tego Towarzystwa djabli wzięli i jego wierzyciele poszli z torbami.

— Czytałem niedawno w niemieckiej prasie, że niejaki pan Szczerbiński kupił od księcia Bendheim majątek 17 000 morgów pod Chełmżą, ale podobno za tym panem ma stać eksminister Grabski.

— Ministra Steczkowskiego za jego inflacyjną gospodarke zrobiono potem dyrektorem Banku Gospodarstwa Krajowego. Ciekawym jaką synkurę przydziela Grabskiemu zato, że nas nad brzeg przepaści zaprowadził.

— Panowie, poco my tu siedzimy w zadymlonej kawiarni, zamiast poje-

chać do Warszawy i tam dobrać się do rządowego żłobu, jak to inni mądrzejści od nas zrobili.

— Racja. Można się obłowić nach alien Regeln der Kunst i jeszcze zato order złapać.

— A propos orderów, czy wiecie panowie, że w Anglii leży prawie ćwierć miliona niepodjętych orderów? Rząd nadaje odznaczenia a ludzie niechcą się nawet pofatygować, aby je odebrać.

— Gdyby to tak u nas. Nogi połamałiby na wysięgi!

— A jeszcze trzeba zważyć, że takie odznaczenie w Anglii ma swój walor. Tam za nie albo za złodziejstwo orderu się nie dostaje.

— Przyjdzie kiedyś reforma na Polonia Restituta. Jeżeli taki Daszyński na ostatnim kongresie P. P. S. przyznał bez ogródki, że zasada ośmiogodzinnego dnia pracy nieda się utrzymać...

— Znacnie tę historję co do ośmiogodzinnego dnia pracy, która sobie cała Warszawa opowiada? Otóż pewien młynarz pod Sandomierzem skazany został na dwa miesiące więzienia zato, że miał zboże dłużej niż 8 godzin, bo ludzie pod młynem czekali i niechcieli bez maki do domu wracać. Ale to jeszcze nic. Młynarz wnosi do kancelarii gabinetowej pana prezydenta podanie o ulaskawienie. Podanie to zostało odmownie załatwione, ale równocześnie ulaskawieni zostali jeden urzędnik, który okradł skarb państwa, i jeden zwyczajny handyta.

— Ja tę historję słyszałem w Warszawie również, i to z bardzo wiarogodnej strony. Mówiono, że w związku z tem dyrektor kancelarii gabinetowej p. Lenc ma otrzymać dymisję, bo on przecie przedkładał prezydentowi wnioski o ulaskawienie. A że pan Lenc faktycznie zeszłego tygodnia dymisję dostał, więc coś jednak musi być prawdy na tej wprost nieprawdopodobnej historii.

— Wracając jednak do naszego pierwotnego tematu: co będzie jeżeli nie do staniemy zagranicznej pożyczki?

— Ależ dostaniemy! Takimi bankrutami jeszcze nie jesteśmy, aby nam Bankers Trust na 40% niemiał głupimi stu milionami dolarów wygodzić. Pomyslcie tylko panowie o Turcji przedwojennej, która wszystko pozostawiała obcym finansistom, bo nawet koleje baronowi Hirschowi a pocztę austriackim kapitalistom. My, dzięki Bogu, mamy jeszcze tyle do przeszachrowania, że możemy się szereg lat trzymać na powierzchni. Tylko nie pogrążać się zaraz w pesymizmie i w beznadziejności. Warszawa czuwa nad nami, myśli za nas i robi, tak, aby dobrze było...

— Panu kpiny w głowie a ja nie wiem, zaco jutro patent wykupię!

Zebranie Chrześ. Demokracji w Sierniecku.

W sobotę, dnia 16. bm. odbyło się na sali p. Góreckiego pod przewodnictwem p. Cz. Fryki przy dość licznym udziale zebranie Koła Chrześcijańskiej Demokracji w Sierniecku.

Referat wygłosił p. A. Gołąbek, sekretarz okręgowy Chrz. Zjedn. Zawodowego, który w półtoragodzinnym przemówieniu przedstawił w rzeczowy sposób obecne położenie polityczne i gospodarcze oraz skreślił stanowisko klubu Chrześcijańskiej Demokracji w Sejmie i Senacie w stosunku do zagadn. chwili obecnej, jak również do obecnego rządu do którego przedstawiciele Chrz. Dem. weszli. Wdrugiej części omówił referent sprawy lokalne, a szczególnie przedstawił w prawdziwym świetle wypadki w Radzie Miejskiej, które to starają się przeciwnicy Chd. sprowadzić przez kłamliwe i fałszywe przedstawianie spraw podsuną naszym klubowi radzieckiemu. Wobec solidarnego stanowiska zwolenników Chrześcijańskiej Demokracji muszą wszystkie ataki się rozbić. Chrz. Demokracja postępuje naprzód mimo demagogji nieciernej agitacji przeciwnika, szeregi zwolenników Chrześcijańskiej Demokracji z dnia na dzień rosną, a tem samem idea chrześcijańsko-demokratyczna zatacza coraz większe koła.

Nad referatem wywijała się obszerna dyskusja, w której pp. Fryka, Winkel, Nowicki, Paczkowski i Modrzewski wyrazili swą solidarność wobec klubów Chrześ. Demokracji w Radzie Miejskiej w Bydgoszczy oraz Sejmie i Senacie.

Po udzielonych wyjaśnieniach przez referenta, kilku spraw poruszonych w dyskusji, przystąpiono do omówienia kwestyj organizacyjnych i ustalenia walnego zebrania na dzień 6. lutego, na które zebranie wyraziło życzenie poprosić nac. red. „Dzien. Bydg.” p. Teske.

W wolnych głosach poruszono szereg spraw m. in. sprawie agentury „Dziennika Bydgoskiego” celem doprowadzenia do oddarcia pisma na Marłych Kapuścińskich i w Sierniecku.

Zebranie zamknął prezes p. Fryka hasłem „Szczęść Bożę”.

KRONIKA.

Bydgoszcz, dnia 23 stycznia 1926 roku.

KALENDARZYK.

Dziś w sobotę Rajmunda.
Jutro w niedzielę Tymoteusza.
Wschód słońca o godzinie 7.58.
Zachód słońca o godzinie 4.26.

DYZURY NOCNE W APTEKACH.

Od poniedziałku 18 bm. do poniedziałku 25-go bm. dyżurują następujące apteki:
1) Apteka pod Koroną, ul. Dworcowa;
2) Apteka pod Niedźwiedziem, ul. Niedźwiedzia.

26008) Wypożyczalnia Książek Lektora ul. Gdańska 141 otwarta codziennie od 8. do 6.

Biblioteka Ludowa, (ul. Jana Kazimierza 9) Wypożyczalnia otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 12-13. i 17-11, nadto dla dzieci i młodzieży we wtorki i soboty od godz. 15-17.

Biblioteka Miejska (Stary Rynek 1) otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 9-14 i od 17-20 Pracownia naukowa i Czytelnia pism codziennie od 10-13 i od 17-20 Wypożyczalnia codziennie od 11-13.30 popołudniu tylko w poniedziałki, środy i soboty od 17-18.45.

BIBLIOTEKA CZYTELNI DLA KOBIET. Jest otwarta i znajduje się przy ul. Krasiańskiego 14. Książki wydaje się w poniedziałki i czwartki od godziny 4 do 6-ej.

Teatr Miejski.

Dziś w sobotę i jutro w niedzielę o godz. 8 potężna tragedia Schillera „Zbójcy” w reżyserji W. Kosińskiego, równocześnie doskonałego odwrotcy roli Karoli. Dekoracje R. Czaplckiego.

W niedzielę po poł. silny dramat oparty o bolesne wypadki 46 r. „Tarcia” — Stefana Zeromskiego. W roli Weroniki z powodu choroby p. H. Cieszkowskiej wystąpi p. C. Nadworna, rolę Huberta grać będzie J. Krokowski, a Chudego F. Drezkowskiego, reszta obsady bez zmiany.

W poniedziałek przedstawienie zawieszono. We wtorek 26 bm. premiera przepięknej, pełnej humoru i sentymentu bajki Dickensa „Świerszcz za komnsem”. Utwór ten światowy literatury teatralnej zajmuje wybitne miejsce. Śliczny prolog wypowiedział mistrz słowa jak W. Kosiński. Utwór cały ilustruje pełna pozycji muzyka wybitnego polskiego kompozytora Rogowskiego. Reżyseruje J. Krokowski, który brał udział przy pierwszej realizacji tego pięknego utworu na scenach polskich. Stylowe kostiumy i dekoracje projektuje główny dekorator Teatrów Zjednoczonych prof. Witold Małkowski.

Teatr Popularny

(w ogrodzie Patzera).

Dziś w sobotę o godz. 8 wiecz. premiera „Na poddaszu”, znakomity wodewil ze śpiewami i tańcami przez T. P. Udziela biorną; W. Skarżyńska, T. Rapacka, T. Pol, St. Bystrzyński, P. Sydor i inni. Reżyseruje St. Zborowski.

W niedzielę, dnia 24 bm. o godz. 3.30 po pol. specjalne przedstawienie dla bydgoskiego garnizonu „Ponad śnieg” St. Zeromskiego.

Wieczorem o godz. 8 po raz drugi „Na poddaszu” T. P. wodewil ze śpiewami i tańcami.

Bilety wcześniej do nabycia w księgarni Bydgoskiej p. N. Gieryna, pl. Teatralny 3, tel. 345. Do wodewilów przygrywa orkiestra 61 pp. Teatr dobrze ogrzany.

— **Wiele bezrobotnych.** I znowu wiece... Chyba tylko w tym celu, by zająć chemii bezrobotnych... Młócono językami cztery godziny... I co za rezultat?... To co słyszano na trzech wiecach poprzednich, usłyszano na czwartym... Czy nie pożyteczniej byłoby czas spędzić, wykładając bezrobotnym esperanto?! Przyszli bowiem i wyszli oni z pustymi rękami i z pustymi żołądkami, narazie bez lepszej nadziei na „jutro”.

— **Miesięczne zebranie „Czytelni dla Kobiet”** odbędzie się w poniedziałek 25 b. m. o godz. 7 i pół wiecz. we własnym lokalu przy ul. Krasiańskiego 14. Wykład p. redaktorowej Teskowej. — O liczne przybycie członków prosi Zarząd.

— **Uczczenie przez wojsko St. Zeromskiego.** Dnia 27 bm. o godz. 17-tej odbędzie się w sali Państw. Instytutu Rolniczego przy ul. Zacisze, odczyt prof. Michała Lubieńskiego „o twórczości Zeromskiego” dla oficerów, ich rodzin i wprowadzonych osób — wstęp wolny. Dla podoficerów i ich rodzin uroczystość odbędzie się w Teatrze Popularnym o godz. 15-tej min. 30 — odczyt kapłana Demkowskiego, przedstawienie utworu Zeromskiego: „Ponad śnieg”. Wstęp 1 zł. od osoby. Uroczysta akademja ku czci Zeromskiego w Teatrze Miejskim o godz. 12-tej w poł.

— **Wakacje szkolne nie będą skrócone.** Rozeszła się pogłoska, że wakacje szkolne będą skrócone. Otóż. Ministerstwo Oświaty prosi tę pogłoskę, jako zupełnie bezpodstawną.

— **Podziękowanie.** Firmie Dittmann która ofiarowała na biednych tysiąc złotych dziękują: Matuszewski i Pankratz. Bezymienna ofiarodawczyni złożyła u nas 5 zł. na biednych.

— **Na bezrobotnych.** P. Klemes Stark, Mostowa 11, złożył w naszej redakcji 30 zł., na bezrobotnych, w zamian za wysłanie uwiadomień o swym ślubie z p. Ironą Siwczyńską.

— **20 zł. ze sprawy p. Lubownej** złożył w naszej redakcji sędzia rozjemczy p. L. Romański na Dom sierót św. Florjana, co niniejszem kwitujemy.

— **Na Czerwony Krzyż.** Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem p. pułkownika Ehrbarowa przewodniczącej sekcji dochodów niestających przy Czerwonym Krzyżu posiedzenie komitetu zabawowego. Panie we wtorek rozpoczęły pracę pięknych przyborów do kotyljona. „Rant z tańcami” odbędzie się dnia 13. lutego br. Wstęp 4 zł., od osoby, strój wieczorowy. Zaproszenia będą 1. lutego rozესlane.

— **Z Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego.** Oddział bydgoski Towarzystwa Krajoznawczego w najbliższą środę, dnia 27. bm. o godz. 8. wiecz. w lokalu gimnazjum im. Kopernika urządza zebranie plenarne członków. Porządek dzienny obejmuje: odczyt prof. Józefa Wolfa pod tytułem: „Znaczenie Staszica dla Polski wogóle, i w krajoznawstwie w szczególności”. Goście mile widziani.

W poniedziałek zaś, dnia 8. lutego w tymże lokalu o godz. 8. wiecz. w pierwszym a o godz. 8.30 w drugim terminie ważnym, bez względu na ilość obecnych, odbędzie się walne zebranie roczne sprawozdawcze Tow. za rok ubiegły. Pożądanym jest jaknajliczniejszy udział członków Towarzystwa Krajoznawczego.

— **Wieczór taneczny,** urządzony przez Komitet Miejski LOPP. w Bydgoszczy, odbędzie się dnia 1. lutego br. w sali hotelu Pod Oriem. Zaproszenia na wieczór będą rozესlane w przyszłym tygodniu. Komitet dokłada starań, aby wieczór ten wypadł jaknajlepiej, sala będzie udekorowana w sposób artystyczny samolotkami i oświetlona różowymi żarówkami.

Wstęp na wieczór po 3 zł. od osoby za okazaniem zaproszenia. Czysty dochód z wieczoru przeznaczony jest na fundusz LOPP. Wobec ciężkiego położenia bezrobotnych, 20% czystego dochodu przeznaczył komitet na bezrobotnych w Bydgoszczy. Nie wątpimy że zarówno tradycja zesłorocznej zabawy LOPP. jak i cel wieczoru ściąganie wielu uczestników zabawy.

— **Niedogodność.** W mieście naszym jest jedna niedogodność, mianowicie numery domów nie są oświetlane. Niech tylko się ściemni, trudno wyszukać numer domu.

„Dziennik Bydgoski” dał przykład dla gospodarzy domów, umieszczając specjalną latarnię wzorem miast innych dzielnic Polski, z oświetlonymi numerami domu. Jest to rzecz niedroga i godna zaprowadzenia jaknajszerszego. Wykonuje je p. Aleksander Henszel, biuro techniczno-handlowe, ul. Kaszubska 6.

— **„Tezca”.** Nowa placówka powstała w Bydgoszczy pod powyższą firmą przy ul. Grunwaldzkiej 104. Jest to pralnia chemiczna i farbiarnia parowa wszelkich materiałów włókiennych. Założyli ją dwaj doskonałi w tym zawodzie fachowcy pp. A. Komorowski i A. S.ysz. Przedsiębiorstwo to jest zakrojone na wielką skalę, postępuje się maszynami najnowszej typu i zasługuje na poparcie, gdyż dowiża tego jest: jaknajsolidniejsze wykonanie, szybka usługa, najniższe ceny. Telefon 927.

— **Z T-wa Obywateli przedmieścia Kujawskiego i Rupienicy.** Skarbnikiem towarzystwa wybrany został p. Węglarski, zamieszkały przy ul. Kujawskiej, 27. Do towarzystwa przystąpił także na ostatnim zebraniu p. komisarz Branicki.

— **Bandycki napad.** Dnia 8. bm., mistrz rzemieślnicy p. Stanisław Krzyżaniak, obywatel spokojny i poważny, udając się w południe do swego gospodarza domu, amerykańnika Borowskiego, zamieszkałego przy ul. Długiej 46. celem uwiadomienia go o pęknięciu rury wodociągowej w piwnicy został przez tegoż Borowskiego z niewiadomej przyczyny w sposób iście bandycki napadnięty, duszony za gardło, bity po głowie, tak, że wskutek ran odniesionych i wstrząsu nerwowego, p. Krzyżaniak niezdolny jest do pracy w swoim zawodzie. Sprawę skierowano do Prokuratorii.

— **Kocne walne zebranie Tow. Polsko-Kat. Robotn.** parafii św. Wincentego a Paulo na Bielawkach, które się odbyło w niedzielę, dnia 17. stycznia br., na zwykłej salce posiedzeń przy współudziale Ks. Misjonarza, członka honorowego p. Grajnera, prezesa okręgowego p. Cywińskiego, delegacji i gości, zagaił prezes tegoż towarzystwa p. Muchowski. Za zgodą obecnych poprosił na przewodniczącego walnego zebrania prezesa okręgowego p. Cywińskiego. Potem przystąpiono do sprawozdania z rocznej działalności Zarządu Za pośrednictwem ks. prałata Malczewskiego, ks. patronów i członków zarządu utworzone komisje, celem przyjęcia z pomocą bezrobotnym członkom. Zebranie odbyło się 10 zwyczajnych, i 1 wolne zebranie zarządu odbyło się 11. Na zebraniach wygłosił prelegenci 6 wykładów, i 3 odczyty. Członkowie tow. przystępowali do Komunii św. 4 razy. Towarzystwo brało udział w uroczystościach kościelnych i narodowych, w jubileuszu Związku i w Zjeździe delegatów w Poznaniu. Zabaw urządzono 3. dochód przeznaczony z dwóch na zasilenie kasy pośmiertnej z trzeciej na sztandar; w ciągu roku składali członkowie także na sztandar, zarazem współpracą członka honorowego p. Grajnera, uzyskano na sztandar 104 zł. Saldo kasy pośmiertnej na rok 1926 wynosi 826,97 zł., członków liczy towarzystwo 75.

Następnie przystąpiono do wyboru nowych członków, w miejsce ustępujących. Prezesem wybrany został dotychczasowy wiceprezes p. Jasieniecki wiceprezes Maciocha, sekretarz Górski i skarbnik Wyrzykowski, (ponownie); lawniki. Dąbrowski i Cieszyński (ponownie) oraz p. Filarecki chorążym p. Grochowski, komisja rewizyjna Kowalik, Jeżewski i Kostkowski.

Zarazem uchwalono następującą rezolucję: Zebrani członkowie Tow. Polsko-Katolickich Robotników na Bielawkach na swem rocznym walnym zebraniu w dniu 17 stycznia 1926 r. uchwalają jednogłośnie że nie mają zaufania do dotychczasowego Zarządu Związku Bezrobotnych, oraz zaznaczają i proszą Magistrat miasta Bydgoszczy, aby podział składających obywateli rozdzielał między niemi sam Magistrat.

Następnie zabrał głos patron towarzystwa ks. proboszcz Mazurkiewicz, i w treściwych słowach nawołując do pielegnowania idei towarzystw robotniczych, zapowiadając o swej życzliwości dla towarzystwa, i zarazem włożył na ręce prezesa dla bezrobotnych 15 zł. a na sztandar tow. 5 zł. Także złożył dla bezrobotnych p. Miklas 11 zł Okrzykiem na cześć X.X. Misjonarzy zebranie zamknięto, poczem zebrani odpiewali „W ślubie łzy”.

— **Bydgoski Klub Sportowy.** W ub. niedzielę odbyła się wycieczka saniami do Rynkowa. Użyto dużo sportu i... zabawy. Otóż i w nad-

chodzącą niedzielę, dnia 24 bm. urzędza „Sekcja Sportu Zimowego” wyjazd saneczkami do Rynkowa. Punkt zborny: gimn. Kopernika. wyjazd o godz. 1-szej w poł. Uprasza się o liczne przybycie członków. Konie do pociągu saneczek są do dyspozycji.

— **Z Tow. Hodowli Drobiu.** Dnia 16 bm. odbyło się w lokalu p. Wicherta walne roczne zebranie Tow. Hodowli Drobiu. Przewodniczący zagaiwszy zebranie zachęcał członków, aby w nowym roku starali się o powiększenie towarzystwa przez przyjmowanie nowych członków. Pan Grawunder zdał sprawozdanie ze stanu kasy. Następnie odbył się wybór nowego zarządu, w którym pozostali wszyscy dawniejsi jego członkowie, prócz tych został wybrany nowy członek zarządu p. Rensch. W końcu ogłosił przewodniczący wynik kasowy z wystawy Hod. Drobiu, która się odbyła od 9-11 bm. Wystawcy mogą odebrać swoją należność w przyszłych dniach u p. Grawundera, ul. Dworcowa 20. Przebieg ostatniej wystawy był bardzo pomyślny tak, że dotąd żadna reklamacja nie nadeszła.

— **Polski Zbór Ewang. Augsburgski** zawiadoma, że w niedzielę, dnia 24 stycznia br. odbędzie się w kościele staroluterskim przy ul. Poznańskiej o godz. 11.30 nabożeństwo, które odprawi ks. pastor Wosch z Włocławka.

Bajka bydgoska o wilku i baranie.

(Zamiast Kroniki Niedzielnej).

Historja o tem, jak „Gazeta Bydgoska” osromiła swych endeckich rodziców.

Nosce te ipsum! Poznaj siebie samego — powiedział starożytny filozof.

Kto zbadał i zastosował tę mądrość życiową do własnej jaźni, ten jest na drodze do wyzbicia się błędów i przywar, ten ze zwierzęcia przeobraża się w człowieka.

Tak w dalszym ciągu twierdzi Sokrates, do tej samej konkluzji dochodzi i niemniej głęboki myśliciel Plato.

Niewiedzieć, jak się to stało, ale na tę drogę rozeznania doczesnego weszła ostatnio i „Gazeta Bydgoska”.

Czy uczyniła to w skrusze i z głębokiego przekonania wewnętrznego, czy w podświadomości (Unterbewusstsein) politycznej — mniejsza o to. Faktem jest że swym rodzicom duchowym tj. Narodowej Demokracji powiedziała jawnie i bez obłonek, kim są i zaco ich uważa opinja publiczna.

„Gazeta Bydgoska” uczyniła to wprawdzie w sposób nieco watydlawy, ale to właśnie dobrze o niej świadczy. Im wstydlawiej się kto spowiada, tem pewniejsze, tem żarliwsze jest jego nawrócenie.

Przejdźmy do sedna rzeczy.

Wspomniana gazeta jest organem wybitnie endeckim. Tak dalece, że indentyfikuje się ona nawet z narodową demokracją i nieraz z emfazą dawała do po-

znania, że Endecja to ona! to „Gazeta Bydgoska”!

I dobrze jej było z tem przyznawaniem się do możnego obozu politycznego. Suchotnicze dziecko ssało tęgie wymiona matczyne, a choć się na nich nie spało, to jednak die Milch der frommen Denkungart bronilo je przed ostatecznością, przed wycieńczeniem i przed śmiercią.

Jeden był Allah a ona była jego prokiem w spódnicy.

Aż przyszła chwila refleksji i zastanowienia. „Gazeta Bydgoska” weszła w siebie i poznała z przerażeniem, że była (jak mówi z przeproszeniem Pismo św.) służebnicą bezrogów.

A nabrawszy raz tego przekonania, postanowiła to i wyznać otwarcie.

Wyznanie swoje zaś nietylko przybrała w szatę poetycką, ale — iżby wszystkim trafiło ono łatwiej do przekonania — zrobiła to wyznanie w formie bajki pt. „Wilki i baran”.

Znajdziecie tę bajkę w „Gazecie Bydgoskiej” nr. 17 z dnia 22 stycznia br. na stronie 7.

Jest to bajka polityczna o bardzo głębokim i trafnym sensie moralnym.

Przedrukujemy ją poniżej dosłownie, ku zbudowaniu i pouczeniu naszych Czytelników.

A więc:

WILK I BARAN.

(Bajka na wzór Ezopa.)

Ezop, co wielu sprawom przypiął łatkę, napisał także i następną gadkę:
Eszła się baran, że pasterz surowy energicznie go chował w pięknej ojców wierzze kopnął się zatem po rozum do głowy i z wilkiem zawarł przymierze —
Śmiały ten układ miał bolesny wynik, wilk nie znał co to sojuszu arkana, i miast pasterza, ten oblesny cynik niespodziewanie wołał zjeść barana... i jakaż z onej bajki jest nauka?
Efiates chadecki niech się jej doszuka!

Ha, Efiates chadecki już się dawno tej prawdy doszukał, nie z bajki, a z życia i doświadczeń własnych.

Ale Wy, drodzy Czytelnicy moi! Doszukaliście się sensu w onej bajce? Bo przecie tak go łatwo znaleźć. Ta bajka to anagram dla dzieci. Wystarczy złożyć początkowe litery każdego wiersza, aby sens tej powiastki o wilku i baranie w całej nagości stanął przed Wami.

Biedni Endecy! Wykarmili sobie jaszczurkę na własnym mleku, na własnym papierze i czernidle drukarskiem.

Bo nawrócenie nawróceniem, ale rodziciele, żeby to i najgorsi byli, nie nazywa się znów tak po imieniu. Można to było ubrać we formę przystojniejszą, można było powiedzieć, że są to istoty biedne, którym Pan Bóg bóg nie daje. Kto jeszcze nie wiedział, kim są endeki, ten byłby się z tego misternego określenia całej prawdy domyślił.

Wołała jednak „Gazeta Bygoska” rzeczy nie obwijać w bawełnę. Po męsku i w formie zdecydowanej powiedziała to, co myśli.

Ciekawem byłoby dowiedzieć się, jakie wrażenie wywarło to jej wyznanie w obu metropoliach, w Warszawie i w Poznaniu.

Można przypuszczać, że przygnębiające.

Jest to poprostu wbrew czwartemu przykazaniu.

A Endecja powinna wyciągnąć z tego konsekwencje. Albo oddać dziecko do domu poprawczego, albo — tem mocniej przycisnąć je do swej piersi. Bo to dziecko, jakie ono tam jest, zarozumiałe, nastawione, bezczelne, ale posiada jedną wielką i cenną w dzisiejszych skorrumpowanych czasach zaletę: posiada bystry ład i odwagę cywilną.

St. Brandowski.

List z Anglii.

Londyn, w styczniu 1926.

Śmierć włoskiej królowej Małgorzaty przejęła do żywego tutejsze sfery dworskie, zwłaszcza z powodu podobieństwa z tym ciosem, jaki dotknął Anglię przez śmierć królowej Aleksandry. Obie te królowe słynęły jako niesłychanie piękne, obie były mocno przywiązane do swych mężów, obie wcześniej owdowiały i obie odtąd zajęły się z namiętną gorliwością dobroczynnością, królowa Aleksandra zakładała i uposażała szpitale, a królowa Małgorzata zakładała i uposażała sierocińce; wreszcie obie na starość dotknięte zostały nieuleczalną ułomnością: królowa Aleksandra ogłuchła, a królowa Małgorzata oślepla.

Król Edward VII rządził narodem angielskim, a więc rozumny, zrównoważony i politycznie wyrobiony, to też nie miał żadnych zatargów z żywiołami rewolucyjnymi. Natomiast król Humbert I miał do czynienia z narodem przedewszystkiem niejednorodnym (między ludem sycylijskim a ludem rzymskim jest co najmniej pięć stuleci różnicy), nadto namiętnym, powodującym się impulsami, a politycznie zupełnie niewyrobionym. To też urządzono na niego aż trzy zamachy. Pierwszy był w Neapolu, w kilka miesięcy po wstąpieniu na tron (15 listopada 1878 r.). Królestwo jechali otwartym powozem z dworca do ratusza, gdzie miał być uroczysty obiad. Tłumy tworzyły szpaler wzdłuż całej drogi. Wtem z tłumu wypada jakiś kucharz w białej czapce i w białym ubraniu, wskakuje na stopień powozu i ogromnym kuchennym nożem ma uderzyć w króla. Królowa to spostrzegła i olbrzymim bukiem z róż, który jej przed chwilą wręczono na dworcu, uderza go w twarz. Kucharz, oszołomiony i oślepiiony, uderza nożem, ale na szczęście fałszywie, w poduszkę powozu. Chwytają go, odbierają noż i pytają, co za jeden.

— Jestem kucharzem tej oto restauracji. Publiczność chce go ukamienować, policyja ledwie go osłania, a powóz rusza dalej do ratusza. Tam u wejścia wita króla ogromną mową gubernator prowincji, na I piętrze wita go burmistrz miasta mową jeszcze dłuższą. Król mu dziękuje, ścisną za ręce i powiada głośno do wszystkich:

— A teraz panie i panowie siadajmy do stołu, bo kucharze nie lubią, kiedy im się każe długo czekać, widzieliśmy zaś przed chwilą, że to naród bardzo niebezpieczny. Naturalnie powstaje ogólny śmiech i publiczność z zapalem woła: „niech żyje król”. I obiad, który po zamachu miał być smutny ponury, przekształcił się po tym dowcipie w wesoła i serdeczną ucztę.

W kilka lat potem był drugi zamach, a wreszcie w 1900 roku anarchista Bresci zamordował króla w Monzie pod Medjolanem, człowieka idealnie dobrego i uczciwego, który w całym swoim życiu nikomu, ale to absolutnie nikomu, nie złego nie zrobił.

Po śmierci męża i kiedy jej syn, Wiktor Emanuel, jako 30-letni młodzieniec wstąpił na tron, wycofała się ona z dworu i zaczęła zakładać rozmaite przytulki dla sierot, sbracając na to prawie cały dochód ze swego prywatnego majątku i swoją pensję wdowią.

Król prasy — o dziennikarzach.

Zmarły niedawno „król prasy angielskiej”, lord Northcliff, w następujący sposób wyrażał się o ciężkiej pracy dziennikarzy: „Dziennikarstwo jest trudnym zawodem i męczącym. Honoraria, płacone dziennikarzom, winny być możliwie wysokie, a godziny ich pracy ograniczone, bowiem praca ta wymaga niesłychanego skoncentrowania wszystkich czynników myślowych, ciągłego naprężenia nerwów, szybkiej orientacji, nie pozwalającej wypocząć składnikom mózgu ani na chwilę.

Dziennikarzowi należy się co pewien czas zupełny spokój i odpoczynek, w warunkach jaknajbardziej wygodnych, w przeciwnym bowiem wypadku wyczerpuje się on nazbyt szybko, a dni jego życia nie będą długie.

Wyczerpany organizm pod wpływem ciągłego naprężenia, nie wytrzymuje wysiłku i załamuje się częstokroć zupełnie niespodziewanie, uniemożliwiając dalszą pracę i zmniejszając wydajność jego twórczości.

Dzięki staraniom lorda-dziennikarza, angielscy dziennikarze pracują 5 dni w tygodniu: 6 dni w pierwszym tygodniu i 4 dni w drugim. Sytuowani są też znakomicie i pobierają pensje niewspółmierne w stosunku do innych zawodów.

Dzięki temu angielskie pisma są świetnie redagowane i cieszą się wielką poczytnością.

Pamiętniki Poincarego.

Poincare rozpoczął publikować pamiętniki polityczne począwszy od r. 1911. Udowodnił on, że wojna wywołana została głównie przez zbyt ni rozwój armji niemieckiej. Sprawa Alzacji i Lotaryngji była zawsze drażliwą kwestją w stosunkach niemiecko-francuskich, jednak Francja za prezydentury Poincarego nie podejmowała specjalnych zbrojeń, a hasłem polityki francuskiej było utrzymanie pokoju. Poincare w rozmowach z niemieckimi mężami stanu zaznaczył, iż dla niego kwestja Alzacji i Lotaryngji nie istnieje, lecz Francja życzy sobie, aby kraj ten był terytorem neutralnym, co do którego ani Francja ani Niemcy nie mogłyby rościć żadnych pretensyj. Poincare przytacza szereg listów francuskiego ambasadora w Berlinie Cambona, przedstawiających treść rozmów między nim a kanclerzem Bethmannem Hollwegem. Kanclerz niemiecki zaznaczył w tych rozmowach, iż Niemcy są zupełnie gotowe do wojny i w razie jej wybuchu zginią Francję w krótkim czasie. Poincare wskazywał także Millerandowi na głosy fachowej prasy francuskiej, która należyście oceniała stan zbrojeń niemieckich.

UZNANA ZA WYWIORNĄ O WYBOROWYM SMAKU

CZEKOLADA

Plutos

w tabliczkach i bonbonierkach.

Od małpy do człowieka.

Po pamiętnym małpim procesie w Ameryce rozgorzała się między tamtejszymi uczonymi zawzięta walka o teorię Darwina. Cała Ameryka podzieliła się na dwa obozy, na obóz małp i obóz ludzi.

Pierwszy twierdził że człowiek jest potomkiem małpy, ten drugi zaś, że istota ludzka jest niezmierną od małpy.

Jedni i drudzy starają się swoją teorię poprzeć różnymi dowodami.

Między innymi zwolennicy małpich prarodzców wystawili na pokaz w muzeum Peabody szereg szkieletów, jak to w rozwoju ludzkości małpa powoli uszlachetniała się, aż się przekształciła w człowieka.

Polityka naszych pobratymców.

... przed Bolszewją zawsze na czworakach!

Jak w Afganistanie karze się złodziei i defraudantów

Kodeks karny, który przydałby się i w Polsce.

W Afganistanie istnieje ustawa z roku 1924, kodeks Hammurabi'ego, która obowiązuje do dziś.

I tak: za złamanie wiary małżeńskej — ukamienowanie, za picie wina — 80 kijów, za kradzież od 3½ rupji w górę — odcięcie ręki prawej i smażenie okrwawionego kikuta w oleju, za ponowną kradzież — amputacja lewej nogi, za dalsze następstwa — kara śmierci. Za wybicie oka — wylupanie takiego samego oka, za wybicie zęba — wylamanie zęba.

Przy karach różgowych obowiązuje następująca ceremonia: Sędzia odczytuje wyrok na placu publicznym wobec ludu. Po odczytaniu wyroku podchodzą do policyjanta obnażeni do połowy skazańcy i kładą głowę pod jego pachę. Przy nim czeka kat, który na znak sędziego rozpoczyna „urzędowanie”. Kobiety wolne są od chłosty, ale mogą się przypatrywać, gdy chłostczą mężów.

Do stwierdzenia poprawy przestępcy potrzebna jest uchwała dwu trzecich a nawet całej osady.

Z więzienia nie można się, jak u nas, wydostać drogą kaucji. Skazanego na 1—3 lata wiąże się za jedną nogę, a skazanego na więcej niż 3 lata — za obie nogi.

Złodzieja, podejrzanego o kradzież „dla uzupełnienia dowodów” bada się przy pomocy chłosty. Nie wolno jednak przytem łamać kości i kaleczyć skóry.

Niejeden łapownik czy defraudant czytając te słowa, chwalić będzie Polskę, że nie jest podobna do Afganistanu. Ale powiedzcie mi kochani, dlaczego w niektórych miastach niemieckich nie ma w tramwajach konduktora płatniczego, lecz pasażerowie dobrowolnie składają należność do puszek? Oto dlatego, że 80 lat temu w tych miastach, za kradzież obcinano nosy, ręce i inne mniejsze choć równie ważne członki.

Ludzi nie umiejących żyć społecznie należy tresować systemem cyrkowym, gdyż trudno sobie pod względem etycznym wyobrazić bydło stojące niżej od człowieka. I może dlatego nie można jeszcze przyzywać naszych genjalnych łapowników i defraudantów do szafowania wspólnego grosza.

Korzystajcie zatem panowie z demokracji i poprawcie się jeżeli nie chcecie z Polski zrobić Afganistanu.

Niedoszły car.

W księżę Mikołaj Mikołajewicz, wódz armji rosyjskiej w wojnie światowej, obok W. księcia Cyryla współkandydat do korony carskiej, zachorował beznadziejnie w Paryżu.

Nieprzyjemny pobyt księcia greckiego w hotelu.

W jednym z hoteli w Chicago zamieszkał przed kilku dniami syn króla greckiego, księżę Paweł, bawiący tam w odwiedzinach swych znajomych. Zaraz po zajęciu przez niego apartamentów, zarząd hotelu wywiesił na domu nową flagę republiki greckiej, co nader niemile podziałało na księcia, że jako syn b. monarchy, marzący ciągle o restytucji monarchji w Grecji, musi zamieszkiwać w tym domu, na którym powiewa flaga republikańska. Jednak księżę nie śmie sprzeciwić się panującym tam zwyczajom i musiał się z tym faktem pogodzić.

Stan sowieckiej floty bałtyckiej.

Naczelnny wódz wojsk czerwonych Woroszyłow, który dokonał przeglądu sowieckiej floty bałtyckiej, stwierdził, że duch bojowy i sprawność marynarzy — pozostawia wiele do życzenia. Aby te braki usunąć, Woroszyłow podkreśla, że trzeba nadzwyczajnych zarządzeń, jakich dotąd nie było. Poza to flota — jego zdaniem — liczebnie jest mała i domaga się kredytów znacznie większych na jej uzupełnienie. Na pancernikach zauważył Woroszyłow niedostateczność artylerji.

Z życia Wioślarzy.

Tegoroczne powitanie Brdy.

Zima dla wioślarza jest najszerszą z pośród pór roku, gdyż tonie wód pokryły się lodem, a lód, na której wiosną, latem i jesienią igrał po wodnistych przestrzeniach leży w szalacie, spoczywając w Morfeusza objęciach. W porze tej, syn wód żywie tylko wrażeniami dni minionych, doznaniem na łonie tańczących fal i oczekuje z utęsknieniem chwili, kiedy znów znajdzie się na bezdennych topielach wyswobodzonych z kajdan lodu. A gdy się marzenia wioślarza zszczęcają, radość jego nie ma granic: przerywa łodzi sen zimowy i z pieśnią na ustach wita ukochane wody, na których tak mile upływało mu życie.

Na takim to tle, w świecie bydgoskiego wioślarstwa, powstała ceremonia powitania, wolnej od lodów Brdy. Wielce charakterystycznym przy tej uroczystości jest to, że właściciel nadbrzeżnej restauracji, zwanej z niemiecka „Kümmeltürken”, w Zimnych Wodach pan... wioślarzy, którzy pierwsi w nowym roku dokonają tradycyjnego powitania Brdy i na łodziach zawitają do niego, ugaszczą u siebie doborowym winem; być może, że i ten szczegół jest pobudką do szlachetnej rywalizacji między poszczególnymi wioślarzami. Zwyczaj ten istnieje nieprzerwanie od roku 1906 i po dziś dzień jeszcze się zachował; w ubiegłym 1925 roku mistrzami tej ceremonii było grono wioślarzy z Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego. Na początku bieżącego 1926 roku, wody Brdy nie były pokryte lodem, a więc uroczystość miała już miejsce 1. stycznia, jeszcze przed wschodem słońca. I naprawdę, można pozazdrościć tegorocznym kapłanom ceremonii powitania Brdy tych uczuć i wrażeń, jakie przeżywali, dokonywując tradycyjnego obrządku.

Noćna cisza, kąpiąca się w sennych głębinach Brdy, przerzywnała od czasu do czasu radosne okrzyki z ulic miasta dolatujące. Ach, to ta wesoła, i rozochocona szalona zabawa sylwestrowych młodzieńców do domów powracająca... Po ciemno-lazurowym sklepieniu niebios, us'aniem gwiazd miliardem, płynął samotnie księżyc promienisty, zalewając wody Brdy przastarą złotą blaski, które niby rusalki wodne igrały po sennej jej powierzchni.

Wtem, stojąca wśród konarów starych drzew, ta zachmurzona, i wiecznie zadumana, o swej dalekiej przeszłości przystań Gimnazjalnego Klubu Wioślarskiego „Brda” ożyła: z łoskotem rozwarły się jej podwoje, z wnętrza wyszły dwie przybrane w biel postacie, które zwolna przed siebie postępując zatrzymały się nad smutnie płynącą rzeką, i na jej brzościach złożyły łódź; niebawem, lecz w czarnych już odzieniach ukazały się jeszcze dwa kształty ludzkie. W obliczu

ciszy nocnej i tej Brdy, którą księżyc tak uroczyście w szatę odświętą przyodziął, stali w milczeniu, w pełnej ekstazie radości i zadowolenia z siebie, z życia i wszystkiego, co ich wokół otaczało. Chwile potem zaczęły mogła, jak podobni eleuzejskim ceniom snuli się koło łodzi, to znów z podziwem spojędali na złociste gwiazd korony, i sennie topiele. Iśniące zmieniami blaskami. Łoskot zawierających się drzwi znów rozdarł ciszę. Ludzkie postacie do łodzi wsiadły, z których śnieży w biel, z zapalem rycerskich Wikingów ujęły wiosła.

Łodź, pierściami delfina porała już szklane przestworza, gdy na jednej z kocznych wież, rozkoczany dzwon rozbrzmiał potężnym śpiewem, którego dźwięczny głos sto razy echem powtarzany, zlewał się z harmonijną muzyką wiosel „Brdy” śpiewem szermiarzem i cichą modlitwą wioślarzy: „Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi i poczęła z Ducha Świętego”.

A kiedy dźwięki dzwonu konały znów zupełnie zapadła cisza. Nagle, jeden z płynących na łodzi, owiany zapalem, drżącym z wzruszenia głosem zawołał: „My pierwsi w nowym roku wyrłyneliśmy na zwierciadlane Twoje fale, o Brdo ukochana! A więc witamy cie, w tamy radosnym tym okrzykiem: hip! hip! hurra! Ze spożyczych pierś synów Brdy, głos ten tak potężnie zabrzmiał, że aż wody rzeczonej rzeki, zdęły się na chwilę zatrzymać w swem biegu, dźwięcąc, że im przorwano noce dumania...”

I znów nastało milczenie... a łódź rągona w białym wiosel — skrzydłami, pędziła dalej po wód królestwie...

Rękot nieba z każdą chwilą stawał się jaśniejszy. Gwiazdy nikły w przestworzach, a księżyc błodem iń okiem sroczerał na naszych wioślarzy, dobiegających właśnie choryzontu. Na wschodniej stronie niepoiskłonu potawił się brzesk górs z za świateł wzdobywającego się słońca — Zoczywszy to wioślarze podjęli kornie na kolana i zaintonowali pieśń „Kiedy ranne wstąpi zorze”.

Chwile potem pełni humoru i fantazji kawalerskiej, tegoroczni bohaterzy tradycyjnej ceremonii powitania Brdy, zajmowali już stoły „Oberży tureckiej” (Kümmeltürken), a racząc się winem, składali życzenia noworoczne panu... i wznosili toasty na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, wioślarstwa polskiego itp... Owiani czarem boskiego napoju, długo i serdecznie z sobą gwarzyli...

Na pamiątkę tych godów, połączonych z powitaniem Brdy, bytęscy młodzianie wypr'zniono flaszkę z wina zabrali ze sobą, udekorowali barwną kokardą i okolili małym wianuszk'em lauru. Flaszka przybrana w takie ornamenty została wliczoną w mnogie pamiątki klubu wioślarskiego „Brda” państw. gimnazjum humanistycznego. W. D.

Polska wobec braku pszenicy na wiosnę r. b.

Według specjalnie zasięgniętych informacji w Głównym Urzędzie Statystycznym wywóz pszenicy z Polski pomiędzy 1 sierpnia a 31 grudnia 1925 r. osiągnął cyfrę 940 tysięcy kwintali. Ponieważ według obliczeń tegoż urzędu, Polska w bieżącym roku rolniczym dysponowała na wywóz maksymalną ilością 560 tys. kwintali, przeło ilość przeznaczona na pokrycie potrzeb rynku wewnętrznego, została już dotychczas zmniejszona o 380 tys. kwintali. Tyleż zapewne trzeba będzie sprowadzić na wiosnę z zagranicy, płacąc wyższe ceny od cen uzyskanych przy sprzedaży.

Przywóz manufaktury i obuwia do Polski.

Przywóz tkanin bawełnianych, wełnianych i wyrobów dzianych oraz obuwia w listopadzie 1925 r. do Polski odbywał się w znacznie słabszym tempie, niż w pierwszych miesiącach ubiegłego roku. Powodem ograniczenia przywozu tych artykułów były z jednej strony ograniczenia celne ze strony rządu i zakazy przywozu, z drugiej zaś zmniejszenie siły nabywczej ludności, co uwidatniło się w tym fakcie, iż znaczna część przywiezionych z zagranicy wytworów z tego działu produkcji jeszcze w październiku, została w miesiącu sorawozdawczym niesprzedana. W stosunku do października najwydatniejszemu zmniejszeniu uległa pozycja przywozu odzieży gotowej, co niewątpliwie należy podkreślić, jako objaw dodatni. Inne pozycje przywozu wykazały nieznaczny stosunkowo wzrost, jeśli zważymy, że na ten miesiąc przypada sezon zakupów zimowych.

Przeciwko moratorium dla wierzytelności zagranicznych.

Isba handlowa i przemysłowa w Krakowie powzięła następującą uchwałę: „Wobec starań poważnych korporacji gospodarczych o odroczenie płatności wierzytelności zagranicznych, krakowska izba handlowa i przemysłowa rozważała tę sprawę i doszła do jednomyślnego przekonania, iż mimo ciężkiego położenia gospodarczego, nie zachodzi obecnie uzasadniona potrzeba wprowadzenia takiego odroczenia”.

Budowa lokomotyw w Rosji.

Niezależnie od zakładów Putilowskich (obecnie „Krasnyj Putilowiec”) wyrabiających lokomotywy kolejowe, wyrabiac je będzie także w lka stocznia p. n. „Newskij”, imienia Lenina

Strzeżcie się fałszywych dolarów.

Według wiadomości Międzynarodowej Komisji Policji Kryminalnej z listopada—grudnia 1925 r. Nr. 382—411 ostrzegamy przed fałszywymi banknotami Stanów Zjednoczonych:

5-dolarowe — Federal-Reserve, „Type FB—6” z podobizną Abrahama Lincoln.

20-dolarowe — Federal-Reserve „Type FB—2”, podobizna Grover Clevelanda.

20-dolarowe — Federal-Reserve „Type FH—2”, podobizna Grover Clevelanda.

10-dolarowe — certyfikaty złote (zółte) „Type G 10—1”, podobizna Michael Hillegasa.

20-dolarowe — certyfikaty złote (zółte), „Type G 20—6”, podobizna Georg Washingtona.

100-dolarowe — certyfikaty złote „Type G 100—2”, podobizna Thomas H. Benton.

Banknoty, szczególnie stolarowe, są dobrze podrobione i trudno je odróżnić od prawdziwych.

Kanał Dżwina-Dniepr.

Wiosną r. b. rozpoczyna się prace nad przeprowadzeniem kanału Dżwina-Dniepr. Kanał będzie o tyle głęboki, że będą mogły po nim kursować parowce mniejszego typu. Tym sposobem utworzone będzie stałe połączenie pomiędzy Ukrainą, Białorusią i Łotwą. Rząd Ukrainy sowieckiej postanowił wyasygnować na ten cel większą sumę.

Powiększenie produkcji bawełny w Turkiestanie.

Zarząd plantacji turkies ańskich postanowił powiększyć znacznie tereny pod uprawę bawełny, które wynoszą ogółem 73,500 dziesięcin, czyli o 46 procent więcej niż w roku 1919. Planuje się również rozszerzenie istniejących fabryk odcyszczających bawełnę.

Pracodawcy, zatrudniający pracowników młodocianych w wieku od 15 do 18 lat płci obojga, obowiązani są prowadzić:

- 1) wykaz młodocianych;
 - 2) w czasie pomiędzy 1 a 31 stycznia każdego roku przestać spis młodocianych według specjalnego wzoru właściwemu inspektorowi pracy.
- Wzór spisu otrzymać mogą członkowie w Sekretarjacie Związku Towarzystw Kupieckich w Bydgoszczy.

Pod adresem pana przewodniczącego Wydziału Powiatowego w Bydgoszczy w sprawie specjalnej opłaty drogowej.

Na posiedzeniu Sejmiku Powiatowego w dniu 10 listopada 1924 r. został uchwalony st. tut. w przedmiocie poboru specjalnej opłaty na budowę i utrzymanie dróg w powiecie, na rok 1925. Ponieważ statut ten koludował w swoich postanowieniach tak z zasadami ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych jak i z postanowieniem drugiego rozporządzenia wykonawczego tejże ustawy, byli zmuszeni otywawale miasta Koronowa, czując się bardzo tym wymarem i sposobem pokrzywdeni, protestować przeciw takiej procedurze wymiaru tejże opłaty przez:

- 1) wspólne rezolucje wystosowane do Wydziału Powiatowego do Województwa i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;
- 2) przez osobne odwołania każdego poszczególnego podatnika powołując się przytem na odnośne artykuły ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, a specjalnie na § 19 drugiego rozporządzenia wykonawczego tejże ustawy (Dz. U. R. P. nr. 21 poz. 317).

Na odwołania te pozwolili sobie odnośni panowie urzędnicy Wydziału Powiatowego w niejednych wypadkach na następującą uwagę: „Głupstwo ten który te artykuły cytuje sam niewie co chce”. Rzecz pewna, że płatnicy wdziali co chcą, i dlatego też nie zadawali się tą odwołanią tylko interwenjowali w Wydziale Powiatowym przez ich przedstawiciela. Skutek tej interwencji był ten, że Wydział Powiatowy musiał się dać przekonać że nie jest zupełnie w słuszności i dlatego też nie tylko orzwał dane już ezekutorowi miejskiemu polecenie do przymusowego ściągania tej opłaty, ale ponadto wykonał choć p' części tylko postanowienia § 19 drugiego rozporządzenia wykonawczego, wykładając plan pokrycia i rozłożenia kosztów i utrzymania dróg na przeciąg 4 tygodni. Ewnt. sprzeciwy należało wnieść do tego terminu do władzy odwoławczej.

Ponieważ tych powodów do sprzeciwu było aż nadto, dlatego Towarzystwo Kupców w imieniu całego obywatelstwa wioleło w przewidzianym terminie skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, uzasadniając ją jak następująco:

Procedura wnoszenia tych skarg wymaga, by skargi szły przez te instancje, przez które zostały owe opłaty wymierzone dlatego zaadresowano skargę do: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, Poznań, przez Wydział Powiatowy w Bydgoszczy. Zdawałoby się, że tymczasowo sprawa byłaby w porządku, lecz niestety za

kilka dni dostało Towarzystwo Kupców skargę wraz z załącznikami zwróconą z tem doniesieniem, że Towarzystwo Kupców w Koronowie w adresowaniu się pewno pomyliło, przysyłając ową skargę do Wydziału Powiatowego, zamiast do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

Nie można przypuszczać że panowie urzędnicy z Wydziału Powiatowego nie umięją czytać; jedynie chodziło tym panom o to, choć w nie-słuszny i krzywdzący sposób od płatników owe opłaty ściągano. Powyższe twierdzenie tem więcej się uwyplukła, jeżeli się zważy pogróbki pod adresem mieszkańców Koronowa, wyrażone przez pownego urzędnika Starostwa Bydgoskiego. Naturalnie, Tow. Kupców w imieniu wszystkich podatkowców odwołało się w tej sprawie do p. Wojewody.

Dalej, odebrali płatnicy tego podatku w dniu 10-go grudnia 1925 r. z datą 5 grudnia 1925 r. ponowne wezwanie do zapłacenia całej opłaty drogowej i to do dnia 19 grudnia 1925 r. (Art. 2 statutu powiatowego powiada: rozłożenie na cztery raty).

Na to wezwanie zrobiono ponowny sprzeciw do Wydziału Powiatowego, powołując się przytem m. i. na art. 31 ust. 3 który powiada (że w razie wniesienia odwołania uchwała nie może być wykonana w stosunku do osoby, która wniosła odwołanie).

Starostwo absolutnie nie poczuwało się do obowiązku przekonania się, co owe artykuły oznaczają tylko zwraca te sprzeciwy, odrzucając z powrotem z tem uwadzeniem, że sprawa jest już przesądzona przez to, że odwołanie należałoby do dnia 4-go grudnia 1925 r. wnieść. Ażeh tym zadaniem Starostwa zadosta uczynić, musienobych chyba czarować: może Starostwo zdradziłoby ów czarodziejski sposób bo zwykły śmiecielnik nie znalazł na to skutecznego środka.

Kiedy wreszcie została odnośna komisja wybrana, i kiedy wysłuchano tej opinii, w rozdz. 3 ustawy § 19 rozporządzenia wykonawczego (Dz. U. R. P. nr. 21 rok 1924).

Juz takie omilenie odnośnego rozporządzenia powinobych wystarczyć, by statut uniemożliwił przez to jeszcze raz zrewidować dlatego tak należało przynajmniej do p. Wojewoda uzwał, Wojewódzki Sąd Administracyjny, ponownie ostatecznie wezwanie Wydziału Powiatowego polecając mu przytem ściśle zastosowanie się do ustawy i rozporządzeń władz centralnych a nie zastosowanie ich według własnego rozumowania. A. Bl.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

Wywóz drzewa z Polski.

W okresie październik-listopad 1925 wywóz drzewa i materiałów drzewnych z Polski kształtował się znacznie mniej korzystnie, niż w miesiącach poprzednich, pomimo że na ten czas przypada sezon tego wywozu. Wywieziono w okresie dwumiesięcznym następujące ilości drzewa i materiałów drzewnych: 164 tys. ton papierówki, 84 tys. ton okrągłaków i kopalniaku, 80 tys. ton kłoci i dłużyc, 160 tys. ton desek i bali 53 tys. ton podkładów kolejowych 8.9 tys. ton wyrobów bednarskich i około 100 ton wszelkich mebli. Pewnemu wzrostowi w listopadzie w stosunku do c. fr. października uległ wywóz podkładów kolejowych, papierówki i mebli.

Przywóz artykułów spożywczych w listopadzie 1925 roku.

Przywóz produktów spożywczych do Polski w listopadzie 1925 roku wykazał po ważny wzrost, dający się wartościowo określić na 21.1 milj. zł. Z poszczególnych pozycji przywozu wybitny wzrost w porównaniu do poprzednich miesięcy wykazały pozycje przywozu kukurydzy, sliwek suszonych, cytryn, pomarańczy, śledzi, ryżu, oleju sezamowego i tytoniu. Stosunkowo najważniejszy wzrost wykazała pozycja jadalnych tłuszczów zwierzęcych, zbędnych zresztą z punktu widzenia gospodarczego dla polskiego konsumenta. Wartość tych tłuszczów, przywiezionych w listopadzie wynosiła 3,5 milj. zł.

Zmiana budżetu.

Rząd poprzedni prelimitował z danin publicznych i monopoli na 1926 r. 1.430 milionów zł. Minister Zdziechowski obniżył tę sumę do 1.206 milj. zł. W tej sumie znajdują się następujące pozycje: Podatki bezpo-

średnie bez majątkowego będą obniżone o 77 milj. zł. z 376 do 299, podatki pośrednie o 16 ze 119 do 103, cło o 30 milj. zł. ze 120 do 110, podatek majątkowy o 60 milj. zł. ze 125 do 65 i monopole o 31 milj. zł. z 444 do 413.

Polskie zapalki do Ameryki.

Pisma angielskie donoszą o zamiarze wprowadzenia polskich zapalek na rynek Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Grudzień najpomyślniejszy miesiąc w naszym bilansie handlowym.

Warszawa, 21. I. PAT. Nasz bilans handlowy, dla którego m. wresień był okresem zwrotnym, kształtuje się w dalszym ciągu bardzo dodatnio. Nieoczekiwanie pomyślnie rezultaty wykazuje m. grudzień gdyż w miesiącu tym przy 83 517 000 zł. przywozu wywieźliśmy towarów na sumę 186 888 000 zł., co wykazuje saldo na naszą korzyść w sumie 103 371 000 zł.

Osadnikom rentowym do wiadomości.

Państwowy Bank Rolny, Oddział w Poznaniu komunikuje, że utworzył w Grudziądzu przy placu 23 Stycznia Nr. 23 Wydział Rent, którego zadaniem będzie: oznaczanie waloryzacji rent, dot. osad Województwa Pomorskiego oraz załatwianie ustnych i pisemnych reklamacji osadników rentowych. Wszelką korespondencję w sprawie reklamacji należy adresować: Państwowy Bank Rolny, Oddział w Poznaniu, Wydział Rent w Grudziądzu, plac 23 Stycznia, natomiast wszelkie wnioski o ulgi względnie zmniejszenia przerachowania rat rentowych należy — jak dotychczas — skierować do Okręgowego Urzędu Ziemięckiego w Grudziądzu.

Ratujemy przybytek kultury!

Jak doniosłe znaczenie posiada szkoła, wiemy bezwątpienia wszyscy. Wiemy również, iż szkoła narodowa, polska, na wschodnich czy zachodnich rubieżach naszych w dziedzinie uświadczenia państwowego odgrywa wybitną rolę.

Nie mniejszą bynajmniej rolę odgrywa również i teatr polski, ze sceny którego płynie żywe słowo polskie, ilustrujące czy to karty wspaniałych dzieł naszych, czy święte tradycje i zwyczaje, czy też chłoscząc po grzbiecie wady i usterki nasze, wskazuje drogi prawe i uczciwe, czy też wreszcie daje obrazy z życia, apoteozując uczucia wzniosłe i szlachetne... Teatr to szkoła o systemie pogładowym, dzięki któremu człowiek czyta niby z żywych kart życia, widzi je i słyszy...

Taką rolę spełniają u nas dwa teatry: Miejski i t. zw. Popularny.

Mówić na tem miejscu pragnę o tym ostatnim, ponieważ zespół tego właśnie teatru wziął dobrowolnie na swe barki ciężkie zadanie „ociosania z grubsza“ naszego ludu... Przystępny i wielce urozmaity repertuar spełnia dotychczas swą rolę misyjną w dziedzinie kultury ducha i języka polskiego... Lud nasz w tym przybytku, słysząc żywe, ze sceny płynące, słowo polskie, uczy się mówić i czuć po polsku...

Kto widział nasz lud, z jakim zajęciem śledził każdą akcję, z jakim pietyzmem odnosił się do słów w poprawnym języku płynących ze sceny, — ten przyznać musi niczem niezastąpioną, a tak wybitną rolę, jaką w życiu naszego ludu odgrywa dziś teatr. Weźmy żołnierzy naszego garnizonu, dla których artyści w zrozumieniu doniosłości swej pracy apostołskiej, oddają co poniedziałku tę pracę bezpłatnie. Spójrzmy wtedy na rozpromienione twarze żołnierzy, tych licznych Białorusinów i Ukraińców, w jakim skupieniu obserwują całą akcję, jak wsluchują się w dźwięki mowy polskiej. Spytajmy się wreszcie ich dowódców i przełożonych, a dowiemy się, iż Teatr Popularny wśród wojska naszego garnizonu spełnia chlubną rolę wybitnego nauczyciela, który wszczepia w mózgi i serca nie tylko słowo polskie, ale także go kochać, jak niemniej i ten naród, który nim włada. Każde kochać naszą przeszłość i współczesność taką, jaką jest ze wszystkimi jej wadami i zaletami...

Czyż to mało?...

Za taką pracę społeczeństwo całe, naród, państwo i rząd jego winni otoczyć tych apostołów kultury i państwowości polskiej czułą i troskliwą opieką; dać im możliwość nie tylko istnienia, ale i zabezpieczenia steranej wiekiem i pracą przyszłości. A tymczasem, o zgrozo, dowiadujemy się, że ci apostołowie, zespół artystyczny, wegetuje tylko, a nie żyje... Że dokuczają mu głód... Że wreszcie najwyższa kwota, jaką pobiera z podziału zysków miesięcznie wynosi aż... 52 złote(?). Wyraźnie pięćdziesiąt dwa złote na miesiąc najwyższa pensja, a przeciętna nie wyżej 30 złotych, — czyż o nie przerażające?

I czyż dziwić się możemy, że ci artyści głodni, zropaczeni, ale do pracy mimo to nie zniechęceni, muszą zamknąć podwoje teatru...

I znowu powiększy się armia bezrobotnych o 16 osób umysłowo pracujących i 18 osób (personelu technicznego) fizycznie pracujących.

A ta luka — powiem dobitniej — to rana, która w ten sposób zadana będzie kulturze polskiej tu, na zachodnich rubieżach Rzeczypospolitej — nic nas nie trwoży?...

Czas najwyższy, by biec na ratunek zagrożonej placówce!

Całe społeczeństwo, wszystkie władze tak komunalne jak i państwowe, — jednym słowem wszyscy, komu drogą jest nie tylko teraźniejszość, ale i przyszłość Polski — niech stanie ramię przy ramieniu i wspólnym wysiłkiem nie dopuszczą do zamknięcia bram Teatru Popularnego!...

Ocknijmy się, nie żądajmy już więcej heroizmu od ludzi z głodu przymierających, wówczas gdy sami w obojętności i zgnębieniu poczynamy żyć!...

Ocknijmy się i śpieszmy na ratunek... póki jeszcze czas...

S. Sokołowski.

Wniosła uroczystość na Bielawach

Dwie uroczystości razem urządza na Bielawach w przyszłą niedzielę, w sali p. Ferrenca, ul. Senatorska 76, Wydział stowarzyszonych organizacji bielawskich. Ma to być obchód historyczny: setna rocznica St. Staszica i objęcie przez wojska polskie miasta Bydgoszczy.

Początek o godzinie 5-tej wieczorem. Program jest następujący:

1. Otwarcie obchodu. Słowo wstępne.
2. Występ Tow. śpiew. „Odrodzenie“.
3. Powitanie gości przez prezesa Wydziału zrzeszonych towarzystw p. Grajnera.
4. Referat o Staszicu i wkroczeniu wojsk polskich do Bydgoszczy — p. red. Teska.
5. Deklamacje o treści patriotycznej.
6. Przedstawienie sceniczne sztuki „Akademik“ czyli „Ofiara za Ojczyznę“.
7. Żywe obrazy, wykonane przez Sokołów bielawskich.

Podczas całej uroczystości przygrywać będzie zespół muzyczny p. Kamińskiej.

Wydział obchodu zaprasza jaknajszersze sfery naszego miasta.

Z ostatniej chwili.

KORONOWO. (Dwa nieszczęśliwe wypadki). Korespondent nasz donosi pod datą 21 bm. W mieście naszym wydarzył się dwa nieszczęśliwe wypadki. Ogródnik Schützler pośliznął się i upadł tak nieszczęśliwie, że na miejscu się zabił. W dniu targowym gospodarz Mocek ze Starego Dworu zjeżdżał ze ślizkiej góry do miasta. Konie nie zdołały utrzymać wozu, który potoczył się z wielką szybkością. Przednie koła zawadziły o dom przydrożny; koło rozstrząsało się a gospodarz został rzucony na ścianę domu, raniąc się dotkliwie. W dodatku na nieszczęście i z drugą furmanką było to samo: drugi wóz w tym samym tempie najechał na nieszczęśliwego Macka, łamiąc mu krzyż, tak, że gospodarz ów zmarł.

Nowe stronnictwo chłopskie.

Dąbski — prezesem.

Warszawa, 22. 1. PAT. W wyniku toczących się między niedawno powstałym stronnictwem chłopskim, w skład którego weszli — jak wiadomo — posłowie, którzy wystąpili z Wyzwolenia i Związku Chłopskiego, obrad prowizorycznych zakończonych ogólną zgodą na połączenie się, odbyło się dziś wspólne posiedzenie obu tych klubów. Zebrani uchwalili nowemu klubowi dać nazwę: Stronnictwo Chłopskie. Na przewodniczącego klubu został wybrany przez akklamację pos. Jan Dąbski, a na wiceprzewodniczącego pp. Waleron i Bryl, na sekretarzy pp. Sanojca i Socha. Poza tem przyjęto rezolucję, wzywającą prezydium klubu do kontynuowania wysiłków około sprawy konsolidacji postępowych stronnictw chłopskich. Klub składa się z 27 członków.

— Roczne zebranie Tow. Śpiewaczego „Lira“. W ubiegły czwartek na salce parafialnej kościoła na Szwedzowie odbyło się roczne zebranie Tow. Śpiewaczego „Lira“.

Jak wynikało ze sprawozdania zarządu, Lira brała udział w zjeździe śpiewaczym w Wyrzysku i w Bydgoszczy. W roku ubiegłym ustąpił dyrygent p. Lewandowski a jego miejsce zajął p. Masłowski. W listopadzie „Lira“ wystąpiła z koncertem urządzonym przez zarząd Okręgu. Zebrani w roku sprawozdawczym odbyli się: 1) nadzwyczajnie, 13 plenarnych i 15 zarządu. Tow. obchodziło w niedzielę, dnia 17 bm. 5-lecie swego istnienia. Stan kasy za rok 1925 wynosi 128.35 zł.

Po udzieleniu zarządowi pokwitowania przystąpiono do wyboru nowego zarządu. Wybrani zostali: prezesem Beczyński, wiceprezesem Ligowski, sekretarzem Goczyński, zast. sek. Kłobucka, skarbnikiem Piotrowski, bibliotekarzem Gruszka, zast. bibliotekarza Sarnowska Zofia; ławnikami: Ratajczak, Gronkowski; komisja rewizyjna: Walczak, Jankowski. Chorażym wybrano Ratajczaka podchorążymi: Nowaka i Siode; delegatem do okręgu wyznaczono prezesa Beczyńskiego.

Na tym zebraniu byli obecni delegaci klubów: „Moniuszko“, „Halka“, „Lutnia“, „Dzwon“, „św. Wojciecha“, „Kolejarzy“ i XXI okręgu śpiewaczego. Wszyscy delegaci składali życzenia nowemu zarządowi. Przewodniczącym walnego zebrania był p. Trębacz, sek. p. Socha.

Kronika policyjna.

— Aresztowania. Dnia wczorajszego policja ujęła 1 kobietę za przekroczenie przepisów policyjno-obywatelskich, 1 osobnika za nielegalne przekroczenie granicy, 1 oszustka, 4 pijaków, 1 osobnika za kazirodstwo, karanego już za taką zbrodnię 5-letnim ciężkim więzieniem. Ze względu na rodzinę nazwiska jego nie podajemy.

— Odebranie węgla i kielbas. Janowi Klejnowi i Kurlińskiemu, ul. Glinki 30 odebrano po połowie węgla i 17 kielbas (każdemu z nich). W toku badań przyznali się wymienieni, że węgla i kielbasy skradli gospodarzowi, którego nazwiska nie jest im znane w Mogilnie.

— Spłoszeni złodzieje. W nocy ub. niewykryci dotychczas sprawcy, włamali się do składu koszyków obok Domu Konfekecyjnego, skąd usiłowali dostać się do składu obuwia, lecz widocznie spłoszeni — zbiegli.

— Pożar. We wsi Świerżowie, pow. Żnińskiego, wczoraj o godz. 2.30 po poł. wybuchł pożar. Pastwą plomieni padł stóg niemiłoczonej pszenicy i część maszyn rolniczych. Jak śledztwo wykazało zachodzi zbrodnicze podpalenie.

— Niepoprawny oszust. Jan Szejankowski, który podawał się za przedstawiciela firmy Stepczyński i na szkodę tejże popełnił szereg oszustw — zwolniony za kaucją z więzienia nadal uprawia oszustwa na szkodę firmy Stepczyński, jeżdżąc po prowincjach, gdzie zbiera zamówienia na maszyny, pobierając przytem zaliczki. Ostrzega się zatem przed wyrafinowanym oszustem Szejankowskim.

Program w kinach.

— Niewinnie osadzony. Przed kilku dniami ukazała się notatka, jakoby Kazimierz Rybicki, zam. przy ul. Grunwaldzkiej 17 sprzeniewierzył półszereg wartości 100 zł. Jak nam donosi ekspozytura śledcza, Rybicki nie popełnił żadnego sprzeniewierzenia. Doniesienie Adolfa Schmidta było fałszywe i dokonane z zemsty osobistej.

— „Pierwszy kochanek“ czyli trzy serca płonące, dramat salonowy w 8 aktach, stwierdzający jeszcze raz nieomylnie, że świat i kochanie należy zawsze do młodych. Piękny ten dramat będzie premierą dzisiaj w kinie Kristal.

Nadprogram wesoła komedia „Przygoda fotografa“, dziennik Pathe i aktualności ze świata.

Uwaga.

Liczba abonentów „Dziennika Bydgoskiego“ w ostatnim czasie ogromnie wzrosła. Piętnaście tysięcy egzemplarzy doręczamy codziennie dla Bydgoszczy, blisko siedemnaście tysięcy wysyłamy regularnie pocztą na prowincję.

Drukarnia nasza, chociaż posiada maszynę pospieszna rotacyjną, bijącą przeciętnie 10 000 sztuk na godzinę, nie może technicznie podać, by wszyscy o jednej godzinie gazetę otrzymywali.

Celem wyekspedjowania „Dziennika“ na czas na prowincję — pociągami południowymi, wysyłka do naszych licznych

agentur w Bydgoszczy

i na przedmieściach

niewiele się opóźnia. Jednak tak wszystko zarządaliśmy, aby

najpóźniej o 5-tej

każdy mógł „Dziennik“ z swej agentury odebrać.

Prosimy zatem o cierpliwość i wyrozumienie sytuacji, która dopiero wówczas się zmieni, kiedy sprowadzimy maszynę najnowszej konstrukcji, drukującą od 50 do 100 tysięcy gazet na godzinę...

Zwolenników naszych prosimy o jednanie nam nowych abonentów, bo to umożliwi nam zaprowadzenie dalszych ulepszeń.

Wydawnictwo „Dziennika Bydgoskiego“.

Z ŻYCIA TOWARZYSTW.

Bacność Sokół VIII Rypienica. W niedzielę, dnia 24 bm. o godz. 1.30 w poł. odbędzie się wspólna fotografia. Stawienie się wszystkich członków konieczne. Posiedzenie starego i nowego zarządu odbędzie się w poniedziałek, dnia 25 bm. o godz. 7-mej wieczorem.

1942a) Tow. Kupców bierze udział ze sztandarem w poświęceniu sztandaru Związku Pracowników Kupieckich w niedzielę, dnia 24 bm. Zbiórka o godz. 8 rano w hotelu Lengninga, ul. Długa, celem wymarszu na Mszę św. do Fary. O liczny udział Szan. członków prosi Zarząd.

11889a) K. S. „Polonia“. W niedzielę, dnia 24 bm. odbędzie się o godz. 11-tej przed poł. na boisku Szkoły Oficerskiej zawody iringowe naszej I i II drużyna (Ib). Zbiórka o godz. 10.30 w lokalu p. Reicha przy ul. Gdańskiej. O punktualne i kompletne przybycie uprasza

Wydział gier.

1937a) Bacność enklernicy, karmelkarska i czekoladziarska. W niedzielę, dnia 24 bm. o godzinie 4-tej po poł. odbędzie się zebranie wszystkich członków Związku. Prosimy o liczne przybycie do lokalu Związku przy ul. Mazowieckiej nr. 11.

Zarząd.

1938a) Bacność Bracia Strzelcy! Przypomina się Braciom Strzelcom strzelanie uroczystościowe, odbyć się mające w niedzielę dnia 24 bm. o godz. 13-tej począwszy. Rozdanie nagród o godz. 20-tej zaś zabawa w zamkniętym kółku. Goście wprowadzeni mile widziani. Umundurowani Bracia stawiają się w mundurach.

Zarząd.

1940a) Bacność Tow. Terminatorów przy kościele św. Trójcy. Roczne walne zebranie odbędzie się w nie niedzielę, dnia 24 bm. lecz dopiero tydzień później, tj. 31 bm. Nadmieniamy się, że kto nie ureguluje składek do mieszącego października, nie ma prawa do głosowania.

Zarząd.

1937a) Związek Pracowników Kupieckich. Dziś w sobotę o godz. 8 wieczorem w hotelu Lengninga schadzka towarzyska, na którą uprzejmie zapraszamy b. i obecnych członków jak i sympatyków naszej organizacji. Jutro w niedzielę o godz. 8-mej rano zbiórka w hotelu Lengninga. Przybycie Sz. członków obowiązkowe.

Zarząd.

1879a) Tow. Sceniczne „Zgoda“. Uprasza się wszystkich członków o podawanie adresów celem wysłania zaproszeń na bal maskowy, który odbędzie się dnia 30 bm. Adresy uprasza się skierować do prezesa tow. — Nowy Rynek 6.

1897a) O. P. N. Sokół V. Dziś o godz. 8 wieczorem schadzka koleżeńska u p. Kaubego (4 śluza). Bardzo ważne sprawy. O liczny udział prosi

Kierownik.

1921a) Bacność Tow. Młodzieży „Naprzód“, we wtorek, dnia 26 bm. o godz. 7.30 wieczorem odbędzie się roczne walne zebranie na salce pa-

1890a) Tow. gimn. Sokół Bydgoszcz III Szwedzowo. Zebranie nowego i starego zarządu odbędzie się we wtorek dnia 26 bm. o godz. 7-mej wieczorem w lokalu drh. Hinego.

Stow. Młodych Polek „Przemysł“. W niedzielę, dnia 24 bm. o godz. 4 po poł. walne zebranie roczne oddziału młodszego na sali parafialnej przy kościele św. Trójcy. Wszystkim drh., także przechodzącym do oddziału starszego, zostały wysłane zaproszenia iroienne. Uprasza się zatem o komplet. Goście i rodzice mile widziani. Zebranie urozmaicone oddziału starszego przypadające na środę, 27 bm. odbędzie się w święto Matki Boskiej Gromnicznej.

Zarząd.

1893a) Tow. Pow. i Woj. Szwedzowo. Podaje się do wiadomości, iż na zebraniu zarządu, dnia 16 bm. powzięto uchwałę, by urządzić uroczyste zebranie, celem wręczenia dyplomu hon. Prez. D. K. P. G. p. inż. Czarnowskiemu i prez. okr. II Zw. Pow. i Woj. p. inż. Bernarczekowi na dzień 2 lutego (święto M. B. G.) o godz. 3-ciej po poł. na dużej sali „Ogniska“ ul. Jagiellońska. Program zapowiada się nadzwyczajną dobrą. Powinnością każdego członka być obecnym.

1952a) Tow. Gimn. Sokół Bydgoszcz V. Około-Wilczak. W związku z otrzymaną próbą wspólnej fotografii uprasza się członków o zamówienie takowych, które przyjmują druh prezes Skutecki Edward Nakieliska 115, oraz druh skarbnik Sobański Władysław Jasna 8. do dnia 28 bm. Późniejsze zamówienia nie będą uwzględnione. O liczne zamówienie uprasza Zarząd.

1812a) Związek Drobnych Kupców w Bydgoszczy urządza w niedzielę, dnia 24. bm. o godz. 6. wieczorem w lokalu posiedzeń ul. Poznańska 20 (p. Jaśniewska) z powodu przypadającej 4 rocznicy poświęcenia sztandaru uroczysty obchód, na który członków, jak i gości uroczajnie zaprasza

Zarząd.

1811a) Związek Absolwentów Szkół Wydziałowych w Bydgoszczy. W niedzielę, dnia 24. bm. o godz. 4 popoł. odbędzie się schadzka koleżeńska na sali lokalu p. Meller'a przy Placu Piastowskim. O liczny udział członków prosi

1802a) Sprawozdanie z walnego rocznego zebrania Tow. Śpiewu Lutnia Jacheice. Dyrygentowi kole miejscowego panu rektorowi Sassowi, nauczycielowi miejsc, który nie szczędzi swych wolnych chwil w tak podestym wieku dla dobra Tow. i służył bezpłatnie do tego czasu jako dyrygent złożono jaknajserdeczniejsze uznanie i serdeczne podziękowanie za jego prace z Ioną Tow. i innych obywateli Jacheice.

Cześć Piękny!

1867a) Roczne walne zebranie Tow. Robotników Kat. przy parafii Serca Jezusowego odbędzie się w poniedziałek, dnia 25 bm. o godz. 6 wieczorem w Ognisku ul. Jagiellońska. O liczny udział członków i gości uprasza

Zarząd.

1142a) Bacność Tow. oświatowe „Lech“. Obchód 5-letniej rocznicy w niedzielę, dnia 24-go bm. w Starej Bydgoszczy. Msza św. na intencję Tow. odbędzie się tego samego dnia o godz. 12.30 w kościele Klarysek.

Zarząd.

1222 a) Tow. Czeladzi Kat. Walne zebranie odbędzie się dnia 24 bm. o godz. 5.30 wiecz. w Domu Czeladzi. Porządek obrad jest następujący: 1) Zagajenie 2) wybór sekretarza walnego zebrania 3) przyjęcie nowych członków. 4) sprawozdanie zarządu. 5) wybór nowego zarządu. 6) zmiana statutu. 7) Wolne głosy i wnioski. 8) Zakończenie.

O ile statutem przewidziana liczba członków obecna nie będzie, odbędzie się drugie walne zebranie pół godziny później, to jest o godz. 6 bez wzięcia na ilość członków, jako prawomocne ór uchwał. Wniośki, mające przysięść pod obrady winne najpóźniej do wtorku, dnia 19. bm. na ręce zarządu nadesłane.

Zarząd.

W niedzielę, dnia 7-go lutego w hotelu po Gram
Wenja
połączona z tańcami.
Konferencja Pań św. Wincentego przy Farze.

ZAKŁADY OGRODNICZE
C. ULRICH
założ. 1805 r. w Warszawie, S. A.
Centralna, Ceglana 11.
zawiadamiają, że wyszedł z druku
Cennik nasion na rok 1926
i rozsyłany jest na żądanie.

ZAGADKI SZARADY

Z „a” na końcu utworzy
Część z grubej monety;
Z „a” na przedzie się złoży
W przykrą rzecz — niestety.

Jeśli jest piękna taka kobieta,
W raj wnijdzie według słów Mahometa,
Składa się z części. Wiąc zobaczymy,
Ze częśćkę pierwszą utworza rymy;
Są to dwie zgłoski, a trzy litery;
Zgłoska następna — to zwierz nieczysty;
Ze bardzo chytry, wiadomo przecie,
Ostatnią zgłoskę masz w alfabecie.
A teraz zgadnij, co za kobieta
Wraj wnijdzie — według słów Mahometa.

Rozwiązanie szarad z ostatniej niedzieli:
nr. 3: Napolcon; nr. 4: Madagaskar.
Trafnie rozwiązania szarad nadesłali z Bydgoszczy:

W. i K. Drzymała, A. Kniecicka, M. Frydrychówna, W. Bielawski, M. Leciejewska, Z. Markowicz, M. Hohensecówna, W. Erdmanówna, J. i G. Ewiankówna, T. Frydrychówna A. Światalski, A. Smurzenka, S. Płachocki, K. Lewandowski, F. Barylski, W. Górkiwicz, H. Sikorski, J. Kontowski, Z. Szajda, S. Staniek, F. Jurkiewicz, B. i E. Paicher, Z. Jancówna, J. Wachowiak, E. Mikołajczak, E. Piłkowski, T. Machajski, R. Niewitecki, E. Puchowski, J. Biecki, R. Grochowski, E. i T. Bross, W. Przybylski, K. Szumiński, W. Mroczyska E. i J. Ciabach, I. Blaszkiewicz, M. Sergotówna, P. Wiśniewski, W. Winiarski, K. Kłosowski, C. Wilczyńska, I. Poderska, W. Czajkowski, C. Ostrowska, S. Walski, A. Rynarzewska, S. Spottówna, E. Radkówna, F. Andrysówna, W. Latuskówna, Z. Okoniewska, W. Erdmanówna, Z. Kwiecioniówna, M. Tobolewska, E. Burzyńska, L. Jarocka, H. Batajczakówna, W. Stachowiak, B. Porzych, Z. Szumiński, Z. Kanczerowski, Z. Szychalski, E. Szychalski, A. Timler, Z. Kaliszewski, A. Rakowski, P. Janczala, J. Drabik, W. Zwoliński, J. Gozdziwicz, E. Nowakowski, J. Kryśka, C. Szczedrowski, A. Gackowski, A. Szumiński, I. Drabikówna, B. Szczachowski, J. Szymanowicz B. Bedawski, H. Imbs, W. Dziewulska, M. Guziolkówna, S. Lustig, K. Łukaszewicz, H. Lutesławska, E. Sellman, A. Lisówna, Z. Rejowska, S. i Z. Kulok, Z. Nowakowska L. Monowid, J. Bilicka, Z. Bysiekiewiczówna, Z. M. Stranz, M. Gackowska, B. Kowalski, S. Kwiatkowska, E. Zwoliński, E. Förc, K. Gackowski, W. Kawalec, Cz. Okoniewska, M. Opyrczałówna, J. Smura, K. Kopeczanka, L. Eisówna, B. Kozłowiecówna, F. Walkówna, W. Zakrzewski, J. Wrześniewska, E. Szwacki, E. Knick, M. Kępiński, M. Bleja, B. Koszucki, W. Zjawńska, Z. Pokorski, J. Murach, M. Biełkowska, K. i B. Biełkowscy, M. M. Ługowscy, St. Jesionowski, Z. Kowalski, F. Tojza, A. Ormiński, M. Dankiewicz, A. Sobczyńska, E. Warjgin, K. Domagalska, F. Moskalić G. Zawadzki, L. Raczkowska, S. Jakubowski, S. Wilczyńska, L. Malakówna, G. Bodziochówna, W. Żulińska, W. Stelmarzykówna, P. Rojnie, P. Borchardt, S. Mierzejewski, J. Sewerynowa, St. i H. Nowicy, S. Matejanka, A. Stranz, A. Nowakowski, Z. Gackowska, P. Krügerówna, K. Wasielewska, B. Woźniakowska, L. Krügerówna, E. Niemczewska, B. i M. Kaźmierczak, S. Bendżanka, J. E. Kinder, E. Zogula, M. G. Polityckie, E. i R. Lipczyński, S. Komorowski, W. B. i S. Stranz, J. Kozirowska, F. Podolak, L. Ziolkiewicz, W. Ciużińska, S. Podwiński, F. Jaskowiak, L. Świątkowiak, Z. W. Bilicka, J. F. Fajtówna, W. S. Szukalski, M. Fajtówna, J. Kwapiżewski, L. Starzyńska, A. Tusia, L. Bydłowski, Z. Kamyszek, J. i B. Kluczyński, E. W. Luszczyńska, J. A. Brocka, I. Janicka, W. Schwenówna, A. Maternowski, E. Ziolkiewicz T. Malieki, L. Malikowska, S. Kaliski, K. Loch, F. Hoppe, A. I. Andrzejewska, M. B. Bydłowski, M. Kretowicz, B. Nowakówna, P. Malchrowicz, F. Zamiar, M. Klósczanka, A. Gruse, A. Gryszczanka, J. Seppertówna, J. Grzybowska, J. Czybiskówna, A. Morzetówna, M. Bendżanka, J. Jabłońska, Z. Gummer, Z. Saganowska, B. Klimek, H. Gołabkówna, L. Gołabkówna, S. Stachera, A. Filiński, J. Orkiszewska, H. Kirzka, J. Stankówna, W. Teresińska, M. Kwiatkowski, F. Adryan, S. Świętlik, M. Śmierczalska, A. Koczorowski, M. M. Tierling, A. Lewandowski, L. Ormiński, F. Gruse, F. A. Ormiński, R. Miłomirska, E. Górka, I. Jankowska, Z. Neronka, W. Światalski, F. Kaszubowski, B. Szajda, L. Malakówna.
Z powłocji: W. Chojecka, T. Jankowiak, T. S. Kowalczykówna, B. Szczurówna, P. Stabik, H. Makowska, W. Stander, U. Krymska — Solec Kujawski, M. Rummel — Sądki, B. Frasunek — Kaliska, A. Marczynski — Pawłówek, H. Lipińska — Pelplin, B. Blum — Olekryn, Cz. Weso-

łowski — Rawicz, J. Szczechowicz — Strzelno, H. Lebrówna, M. Hałastakówna, R. Czarnecki, H. Joachimowska — Znin, M. Mirska, I. Paltanówna — Kościerzyna, M. Perlińska — Wabrzażno, S. Żelowski, F. Wróblewski — Wejherowo, W. Kosecki — Osiek, M. Pudelewicz E. Dawid, W. Berger — Nakło, W. Wypichówna — Szalejewo, W. Kucharzewska — Mogilno, Z. Kościuderówna, R. Machnikowski, J. Burzyński — Wągrowiec, J. Nowaczykówna, Czerniejewska, L. Ogórkiewicz G. A. Streckerówna, — Witkowo, L. Stobniński, Wiejski — Świecie, J. Zielińska — Złotniki Kujawskie, W. Rychłowska, S. Oziębłowska, — Szubin, J. Czabański — Chojnice, S. Śledzikowski — Luzino, K. Nagowski — Starogard, B. Ziemińska — Bysław, J. Czajkowski — Kartuzy, K. Tadeuszowa — Janówiec, Z. Powalicz — Wiechork, Z. Świerkowski — Kostrzyn, J. Ziemiński — Rudnik, K. Maciołek — Podobowice, L. Jaworski — Matwy, K. Palmowski — Łosośniki, K. Nalewajska — Graborzewo, E. Kaczmarkowa — Gardka, R. Barlikówna — Makowarek, P. Minczykowski — Kościerzyn Wielki, B. Czajkowski — Płochcin, J. Ormiński — Węzowno, M. Cichowski — Kaczory, S. Cichocka — Klonowo.

Nagrody wdoradza losowania otrzymali:

- 1) Hleena Nalewajska, Graborzewo, p. Wólka, pow. wrzesiński. (R. M. Ballantyne „Wyspa koralowa“.)
2) Eryka Radkówna, Bydgoszcz, ul. Hetmańska 31 (Marja Czesko-Maczyńska „W obronie Gdańska“.)
3) Henryk Imbs, Bydgoszcz ul. Śniadeckich nr. 29, (Wacław Gasiorowski „Rok 1800“ — powieść historyczna.)

Kass reporter pisze:

Z powodu tych głupich wyborów do Rady Miejskiej popadłem w takie termydy, że już nie wiem ani jak, ani kąd, ani kiedy. Enperowcy ogłosili polityczny i towarzyski bojkot „Dziennika Bydgoskiego”, a ponieważ ja należę do żywego inwentarza redakcji, więc ten bojkot ogarnął i moją osobę, choć ja ta pod względem politycznym nikomu nie jestem przekorny i do każdej partii dam się zaciągnąć, byle mój nowicyat został zawsze jak się należy obłany i monopolowemu obkurzony.

Niedawno temu byłem u Kocerki i powiadam: towarzyszu narodowy! chociaż ja czładek a ty enperek, to jednak nie przeszkadza, abyś fundal ampułę morowej zalewaną pierońską! zapłać, ino moją zaliczkę z „Dziennika” odbiorę! Rzucił się na mnie Kocerca i mówi: nie boryguję wrogom politycznym. Chcesz pić na krydę, to idź do niemca albo do Matuszewskiego!

I nie dał chłop sobie nijak wytłomaczyć, że w interesie nie można się powdować polityką, ino trza każdego gościa równo traktować i na jednej tablicy zapisywać endecka, socyala, chadeka i nawet samego hodurowca. Kocerca, że to ma swoje przekonania i zasady, powiedział, że równość jest dla gotówkowych interesów tylko, a jak kto pije na borg, to trza robić partyjne różnice. Wkońcu jednak dał mi tyknąć jakieś zliwki i zaczął mi przymawiać, abym świętą chadecję puścił w trąbę i został się enperkiem, to się moja pozycja poprawi, odzyskam na nowo kredyt, a może nawet partya i inne portasy mi zafunduje, bo te jakie mam, muszę furt obcinać, że do wiosny będę chyba chodził w kąpielowych majtkach, zaco by mnie z chrześciańskiej demokracji i tak wyrzucili, bo tam świętych tureckich nie uznają...

Ze to Kocerca mądre i politycznie gadał, więc mu zaraz na nową wiarę słubowanie złożyłem, a on też pokazał, że nie jest żaden brudas, bo flachę sulejówki (staba była jucha!) postawił, aby ze mnie chadecka herezję wypalił i na enperowski katechizm miejsce w kiskach mi zrobił. I byłbym już został w kocerkowskim obozie, ino tego samego dnia Grabowski mnie złapał, dał mi się napić okowity i znów mnie na chadecki przebabamucił.

Jacku (powiada) nie opuszczaj wiary, w której się dotąd na berlince i we wagonie chowałeś, bo taka zdrada na dobre ci nie wyjdzie, familję swoją spaskudzisz i żadna panna za takiego wiarobomcę wyjść nie będzie chciała!

Poznałem zaraz, że Grabowski ma rację, i ostatecznie się w chadeckim obozie, a ino jutro pójdę znów do Kocerki, aby mu to powiedzieć, i spytać, czy ma za lada jaki argument, któryby mnie jednak do enperu przeciągnął...

Zamiast psa pilnuje jej pantera.

Pała Negri, która na ogół nie odznacza się okscentrycznością po stronie swego ulubionego psa, sprawiła sobie oswojoną panterę, która stała się jej nieodłączną towarzyszką. Naturalnie inne gwiazdy filmowe wstępują na gwałt w jej ślady i cena drapieżników w Ameryce poszła silnie do góry.

Bank Polski płaci w dniu 23. I. za:

Table with exchange rates for various currencies: dolary amerykańskie, funty szterl., franki szwajcarskie, franki francuskie, franki belgijskie, guldeny gdańskie, marki niemieckie.

Cedula urzędowa z dnia 22 stycznia 1925 r. Poznań

Table with interest rates for various bank and industrial securities: 8% dolarowe listy Pozn. Ziem. Kredytowy, 6% listy zbożowe, 5% pożyczka k. inwersyjna, Akcje bankowe, Akcje przemysłowe.

CENY.

podawane Izbie przemysłowo-handlowej w Bydgoszczy

Table with commodity prices: Pszenica, Zyto, Jęczmień browarny, Owies, Otrąb żytni, Jęczmień na pasze, Mąka pszenna cesarska, Mąka pszenna 50% w. worka, Mąka żytnia 70% w. worka, Mąka żytnia 65% w. worka.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Poznań dnia 22 I 1926 r.

Table with grain market prices: Cena za 100 kgr., Cena za 100 kg., Jęczmień br., Ma a żytnia 65% w. worka, Mąka żytnia 70% z workami, Mąka pszenna 60% w. worka, Ośna żytnia, Ośna pszenna, Pszenica, Owies, Ziem. jad, Lubin miebieski, Groch Victoria, Ziemniaki fabryczne.

TARGOWICA MIEJSKA.

Urządowe Sprawozdanie targowej Komisji Notowania Cen.

Poznań, dnia 22. I. 26 Spr. z dnia wółów buhaji — k 6w —, bydła 45, świń 293, cieląt 98 owiec. 22, kóz —. Razem 458 zwierząt. Z powodu mały h transakcyj nie notowano, tendencja na wszystkie zwierzęta zniżkowa i nie wysprzedane

Urządowa Cedula Giełdowa Giełdy Drzewnej w Bydgoszczy

z dnia 21 stycznia 1926 r. za m³ w złotych.

Large table with columns: Towar, Transakcje, Kupno, Sprzedaż, Termin, Warunki. Lists various types of wood and their prices.

W zaofiarowaniu:

Ca. 31.500 m³ dłużyc sosnowych, Ø od 20 cm. w czubie, w tem 20% bloków, 20% materiału slegrowego, reszta materiału tartaczny w lesie przy kolejkach parowych, w lesie dwurzędowy tartak z pomocniczymi maszynami, eksploatacja 3-letnia, za całość 363.000 zł przy wpłacie 20%, towar wyjątkowo piękny.

W poszukiwaniu:

- 1. Podkłady kolejowe, sosnowe, bukowe, dębowe.
2. Osika zapalczana.
3. Sosnowe kłose odziomkowe.
4. Szopy telegraficzne, kopalniałki.
5. Dłużyc i kłose drzew iglastych i liściastych.

—Z targu: Na targu dzisiejszym plecono 22 masło 2-230 zł., jaja 3-340 zł., kapusta 10 de 15 groszy, cebula 25 groszy, gęsi funt 1.30-1.40, kaczkki 7-9 zł. sztuka, kury 5-6 zł., indyki 8-10 złotych.

CRISTAL TORUŃ

Od dziś do poniedziałku wielki film „FOXA”

„Królowa Saba” Pieśń nad pieśniami sztuki filmowej w 10 aktach.

W roli głównej: Betty Blythe. Romans najpiękniejszej kobiety i najmądrzej z królów Salomona.

KINO
KRYSTAL
Dziś sobota
Premjera!

Piękny dramat salonowo-erotyczny w 8-miu wielkich aktach o silnem napięciu od pierwszego aż do ostatniago aktu p. t.:
„Trzy Serca Plonące” — czyli —
„Pierwszy Kochanek”
Film ten jest prawdziwym klejnotem ekranu. Treść, wystawa, gra i reżyserja stanowią piękną harmonijną całość.

W rolach głównych:
Pauline Fredererick „Przygody fotografa”
(bohaterka filmu „Madame X”)
Laura La Planie „Dziennik Pathe”
najmilsza z artystek i
Malcolm Mc. Gregor. „Z całego świata”
Razem 12 aktów.

Za szczere dowody współczucia, liczne wyróżnienia i udział w pogrzebie naszego najukochańszego (1917) s. p.
Władysława Kaczmarska
składamy Wielebne-
mu Duchowieństwu,
Tow. Spółw. Montu-
szko, współpracownikom oraz wszystkim krewnym, znajomym i przyjacielom serdeczne (1917)
„Bóg zapłać”.
Żona dzieci i rodzina.

M. Neugebauer
fryzjerka. Długa 2 fryzuje panie każdego czasu (117)

Od 15-go do 15-go
20% ceny niższe na wszelkie towary. (1924)
B. CYRUS - MAGAZYN MÓD
Telefon nr. 1433. **BYDGOSZCZ** Gdańska nr. 153.

Placę
najwyższe ceny za wszelkie skórki i włosie konskie. Garbuje i farbują wszelkie obce skórki. Mam na składzie zagraniczne i tutejsze skórki, pozatem wykonuje wszelkie inne futra. Wiczak, Ma Borska nr. 13 (32014)

Tow. ogrodni ów
zawodowych na Bydgoszcz i okolice poleca Szan. właścicielom ogrodów i domów swych do brzych i chowu w jak szkółkarzy - ogrodników samych i z najnych na posa y Zgłoszenia przyjmie Gajewski, prezes Bydg. sz z Jagiellońska nr 7a II ptr. 30154

Polecam
się do wzięcia swetrów, kamizelek, kaleson, podstanieczków, ochocich i t. Przerabiam również stare swetry i kamizelki. Maszynowa praośnia swetrów, B.auer Bydgoszcz, B. cianowo 17 (621)

UWAGA OGRODNICY!
Nadeszły **nasiona inspektowe** pierwszorzędne polecam: **Kalafiory** „Erfurckio”, karłowe. **Kalafiory** „Snieżna Kula” itd. (724) **Salata** inspektowa — Bettnera, Cesarska i Majowa **Pomidory** Lucullus i Duńskie **Ogórki** inspekt. Noego, najlepsze i inne oraz **wszelkie nasiona warzywne i kwiatowe.** **St. Szukalski, Bydgoszcz, Dworcowa 95a.** Skład nasion — Cennik na rok 1925 wy.ładzi z druku w przyszł. dniach.

Hafciarki
poszukują pracy, przyjmują również obstalunki na kapelusze i sztuczne kwiaty. Śniadeckich 52, II p. lewo. (915)

Baczność!
Ślizgawka z koncertem
w niedzielę, dnia 24. bm. od godz. 2 1/2 na kanale przy Łabędziej wyspie.

Gdyby konie czytać umiały
aby wszystkie przy-
wały do (1875)
Sieczkarni i Śrutowni
Nowy Rynek 3.
Gdzie naszę mają zdro-
wą i tańc.
Wszelkie hafty
(koralkami, Insetką i welną), również rysunki na suknie bluzki itd. wykonuje się dobrze i tanio.
Chrobrego 21 ntr.

DROBNE OGŁOSZENIA
Głoszenia większe nad niżejszą rubryką oblicza się na mm. o 100% drożej.
Dla poszukujących posady 50% zn. zki.
Drobne ogłoszenia przyjmują się do godz. 9-tej przed południem.

Zakład
fotograficzne budule „Wioł”, Sienkiewicza 44 (1891)

Krawcowa
poleca się w dom i poza domem. także na wyjazd zaraz. Zgł. Dłacińska, Kaszubska 7 (1871)

Krawcowa
przyjmuje wszelką garderobę damską, dziecięcą i chłopięcą przy cenach przystępnych Szermanowicz, Gdańska 65 (1935)

W szustkie
Paniel niechaj skorzy stają z ostatniej nałtańszej wprzedaży kapeluszy, kołnierzy, skórek A. Górecka, St. Rynek nr. 5/6. (1931)

12 pocztówek
5 zł „Wioł”, Sienkiewicza 44. (183)

Trójnogi
fotograficzne od 10 zł „Wioł”, Sienkiewicza 44 (1892)

Batik
na kurs przyjmuję. Ul. Sienkiewicza 7, I p. pr (1876)

SPRZEDAŻE

230 mor. wałateł
ziemi pszennej, w tem 40 m. łaki z torfem, dom w ogrodzie, 7 pok., budynki maszynowe z kompl. inwentarzem, za 30 000 zł przy wpłacie 15 000, blisko miasta i stacji kolejowej i wiele innych posiada biuro Pogoń Bydgoszcz, Dworcowa 80 I piętr. lewo.

Sklep
z kompletnem urządzeniem, przy ul. Gdańskiej okolica Placu Wolności do odstąpienia. Wiad. Gdańska 142 III piętro (1907)

Z nowo tu
wyjazdu sprzedam dobrze zaprowadzony i odrzucający ładny dochód mniejszy interes rolniczo-handlowy na prowincji. Po przejęcia potrzebne 3000 zł. Wiadomości fachowe niekonieczne. Mieszkanie zapewnione. Zgłoszenia uprasza się do Dz. Bydg. pod „Prowincja”. (1898)

Interes
w centrum ul. Odańskiej na sprzedaż. Of. pod 1945 do Dz. Bydg. (1946)

Rzadka okazja!
Młyn wodny, 60 ctr. pręmiatu, wila, światło elektryczne, 45 mórg roli, bez długów, 22.000 złotych. Wojczyński, Gdańska 85. (1878)

Dom
III piętrowy z wolnem mieszkaniem i interesem na sprzedaż. Ogrodowa nr. 2. (1879)

Dom
przy Podgórze na sprzedaż Mieszkanie zaraz wolne. Wiadomość Wileńska 13 II p. (1938)

Dom
z 2 składami przy rynku, skład kolonj. i żelaza z dużym śpichrzem i 7 pokoi. mieszkaniem przy sprzedaży wolny. Drugi skład bławatów ewent. też do objęcia. Sprzedam lub zamienie na gospodarstwo, cena 80.000 zł, wpłata 15 do 20.000. Oferty do Dz. Bydg. pod „S. M. 27-18”.

Skład
w centrum miasta z kompletnem urządzeniem z przyległymi ubikacjami, nadający się na każde przedsiębiorstwo natychmiast bardzo korzystnie do odziania. Piśmienne zgłoszenia do „Par” Dworcowa 72 pod 533 4. (1904)

2 bilardy
z marmurowymi płytami, mi. duży piramidkowy i karambucowy korzytnie do nabycia. Wiadomość w Dz. Bydg.

Jadalki
na sprzedaż lub zamienie na urzewo, zboż lub inne. Poznańska 11 (1936)

Pianino
sprzedaż Woidy ak. Jac. kowskiego 20. (1898)

Koń
na sp. zodaż. Nowolwowska 2. (185)

Pierzyna
na sprzedaż. K. ściuszki 51, II lewo. (1890)

Pianino
używane, lyb skrzydło kupie za gotówkę. Of. do Dzien. Bydgoskiego pod „Używany” (1899)

Na raty
leżanki, kanapy, otomany, materace w różnych gatunkach poleca tapicernia Janowicza, Jagiellońska 4, drugie podwórze. (1820)

Rotowaz
mało używ. nośn 60-80 ctr. osie pat. na sprze-
żaz Poznańska 11 1937

Na sprzedaż
kompletne umeb. owanie 4 pokoi i kuchnia (eleganckie meble, fortepian, kluby) za 3000 zł gotówką Zgłoszenia tylko poważnych reflektantów uprasza się do Dzien. Bydg. pod „Go ówka”. (1967)

Na sprzedaż
stolik nocny, kanapka koszykowa żelazna podstawa do stołu Gdańska 38 II p. pr 141

Stolarska
ławkę używaną kupie Pomorska 42 (1880)

Losznięcie
niekani lub domu z interesem w większym miescie na P. morzu celem kurna Mam gotówki 15 000 zł. Of. pod „W. k. 100” do Dz. Bydg 1561

Kupię
używany dobrze utrzymany aparat do fabrykacji wód mineralnych Zgł. z podaniem ceny pod „Aparat” do Dzien. Bydg (1919)

Lekcje
na skrzypcach i udziela giuntownie podług systemu prof. Paziza z E-sen. Paweł Krajewski w miejscu ot. Błonia 21, portajl II III piętro. (1872)

Wyuczam
księgow. s i rachunków (sorep. ngen j. sten) grafji itp. Zgł. Zygmunt Augusta 8. (1839)

Lekeji
fotografowania udziela „Wioł”, Sienkiewicza 44. (1859)

POSADY

Kupiec
rutynowany z branży przyjmie przedstawiciela w na k nfekcję i artykuły męskie, bieliznę i wyroby pończosznicze z Wielkopolską i Pomorze. Łask. oferty pod „F. G.” do Dzien. Bydg. (1828)

D R U K I
WSZELKIEGO RODZAJU
szybko, starannie i po cenach konkurencyjnych wykonuje
D R U K A R N I A
BYDGOSKA
Wyd. Dzien. Bydgoskiego
Poznańska 30 - Telef. 315

Restauracja i cukiernia (26.91)
Hotelu pod Orłem
nrządza w każdą niedzielę od 5-tej popoł.
„Five o' Clock”.

Baczność!
Bezrobotni! Do rozpo-
wszechnienia artykułu
opatentowanego poszu-
jęzdolnych przedstawicieli
na cała Polskę. Wymagana
jest bardzo mała kaucja,
zdolność wymowy, egzy-
stencja stała i dobry za-
robek zapewniony. Zgłosz
w poniedziałek 25. I. od
godz. 15-18 i wtorek 26 I.
od g. 10-13, ul. Małejki
nr. 8, I lewo. (1935)

Czeludnik
szewski, z utrzymaniem
może się zgłosić Ki
ński, Gdańska 27. 1 02

Slużną
młoda, posiadająca dobre
świadectwo, poszukuje
pracy za małym wynagro-
dzeniem. Oferty do Dz.
Bydg. pod „Slużną 111”.
(1878)

Slużną
skromna i uczciwa z
gotowaniem w. rzebna
Promenada 27, parter
(191)

Panna
skromna, inteligentna, po-
szukuje posady do pro-
wadzenia gospodarstwa
u samotnego pana, lub
pani. Zgłosz do Dzien.
Bydgoskiego pod „Sever”.
(1903)

Inteligentna
panienka z dobrej rodziny
znajdująca się w trudnem
położeniu finansowem,
przyjme posadę jako za-
ufana kasjerka lub począt-
kująca stenotypistka. Łask.
oferty uprasza się pod
„Zaufana” do Dziennika
Bydgoskiego. (1283)

Porębny
od 1 lutego ewent. później
samodzielny kierownik do
mniejszego przedsięw-
ostwa ziemiopłodow na
prowincji. Możliwość póź-
niejszego przejścia całego
interesu. Wymag. na kauce-
cja 2000 zł. Zgłoszenia
uprasza się do Dz. Bydg.
pod „Kierownik 105”. (1864)

Poszukuję
zaraz do mej fabryki
ś usarza maszynow go
z dobremi świadectwami.
posiada tego dłu-
oletnią praktykę i do-
świadczanie w budowie
i reperacji maszyn. Lu-
dwig Buchholz fabryka
skó, Bydgoszcz (153)

Bona
II kl. z dobremi poleceniami
poszukuje posady
od 1. 2. lub 15. 2. naj-
chętniej na majątek Zgł.
do Dz. Bydg. pod „Bona”.
(199)

Fawenta
porządna, sumienna, umie-
jąca cokolwiek szyć, pra-
sować, gotować, może się
zajmować całkowicie gos-
podarstwem, przyjmie
posadę jakiegolwiek od
1. 2. 26. Łask. zgłoszenia
pod „Panienka” do Dzien.
Bydg. 1900

Ogrodnik
lat 26, na stanowisku,
żonaty, bez dzieci, poszu-
kuje mieszkania i pokój
z kuchnią od 1 lutego
Wzajemnie obowiązują się
poza godzinami zająć się
pracą w zakresie ogrod-
nicstwa. Pozaatem placę
czynsz miesięczny. Zgło-
szenia do Dz. Bydg. pod
„Ogrodnik”. (1889)

Zonaty
kunciec, bławatnik, by-
ty właściciel przy m-
nosę do wożacza kie-
rownika lub starszego
ekspedienta ewt. za ma-
łą kaucją Of. pod „Ku-
pec Em.” do Dz. Bydg

Kucharka
licząca lat 27 z dobremi
świadectwami, rzetelna,
dobrego charakteru poszu-
kuje posady zaraz lub od
1. 2. 26. Zgłoszenia ulica
Kościuszki 6. (1414)

Do wynajęcia
3 szopy i murwana
na skład, garaż, aib.
inny użytek. Wiatra
kowa 4, Leśniewicz.
(1830)

MIEZKANIA
Wypióczcz
pieniądze temu, kto mi
odstąpi 2 pokoi. mieszk.
z kuchnią bez mebli lub
placę czynsz za rok z góry.
Of. pod „L. B. 1924” do
Dzien. Bydg. (1882)

POKOJE
umeblowane. Kordec-
kiego 15. (1809)

Pokój
umebl. do wynajęcia
Wiadom. Dr. Waimi-
skiego 3, II p. (1887)

Pokój
przyzwocie umebl. do
wynajęcia Podgórze 6,
Gospo. ariz. (1905)

2 pokoje
umeblowane, z oddziel-
nem weściem do wy-
wnajęcia Wileńska
nr. 13, II piętro. 199

Pokój
umebl. dla pani lub pa-
na z osobnem weściem
do wynajęcia. Gdańska
nr. 9, II lewo. (1877)

Pokój
umebl. dla pani do wy-
najęcia Marcinkowskie
20, 10 I lewo. (1841)

Pokój
umebl. zaraz do wynaj-
ęcia. Dworcowa 29.
1 60

1-2 pokoje
umeblowanych z pianinem
i utrzymaniem wynajmie.
Błonia 2, II piętr. lewo.
(1906)

Pokój
umeblowany z elektr.
świetlami łazienka i u-
trzymaniem, dla 1 lub
2 osób, w lepszym do-
mu od 1 lutego do wy-
jścia. Adres wskaze
Dzien. Bydg. 1931

Pokój
umeblowany dla jednego
lub dwóch panów do wy-
najęcia. Urocz 2 I p. tr. I.

2 pokoje
umebl. gaz kuchnia. o-
sobne weściem, wynaj-
mie. P. d. óze 9, blisko
Kuawskiej. 198

Pokoje
z osobnem weściem
utrzymaniem lub bez
do wynajęcia. Pomor-
ska 33-44 I p. piawo
(1927)

Obiady
4 dania 80 gr., kolację
do godz. 12-tej, poleca
Jadłodajnia Herin na
Frankiego 8. (1901)

Józefa Kłopotka
poleca się do kozenia
malżeństw (15 letnią
praktyką, poszukuje dla
sieroty lat 22, właśc.
cielki kamienicy, dla
pań z posagiem 3 50 00
zł. w młodszym i 83-
dnim wieku. Bydgoszcz,
Gdańska 41. (1856)

Spółnika
do przedsiębiorstwa opa-
łowego etc. z mniejszym
kapitałem lecz rzutkiego
kupca poszukuje się. Oferty
pod „A. B.” do Dziennika
bydgoskiego. (1860)

Killu
udziałowców z kapitałem,
dla których rezerwuje się
dobre i stałe posady przy-
jmie się. Informacji udzieli
Plauer, Sienkiewicza 44. I p.
(1870)

Pożyczki
poszukuje dobrze prosperu-
jący większy interes
kolonjalny 4 do 5 tys.
na dobrze zagwarantowa-
ne weksle, ewent. na
podstawie dolara. Procent
według umowy. Zgłoszenia
do Dz. Bydg. pod „K. W.
1926”. 1943

Poszukiw
spółnika do składu fr-
zerskiego z gotówką.
Zgł. do Dz. Bydg. pod
Fryzjer. (1910)

Poszukiw
pożyczki 1500 do 2000 zł
na pierwszą hipoteke, pro-
cent podług dolara. Oferty
do Dz. Bydg. pod „2 B.”
(1888)

2000 zł
poszukuje się na interes
handlowy w centrum mi-
asta, procent podług umowy
Oferty do Dzien. Bydg.
pod „2000 zł”. (1884)

Zaginął
pies niowy, szary, z
brązowymi łatami w-
bił się „Mako”, proszę
zwrócić za wynagrodze-
niem. St. Stojło 0
Sycznia 3; 190

Dziewczyki
2 1/2 roku, zdrowa na wła-
sna do oddania. Bydgoszcz,
Grunwaldzka nr. 102, Sę-
kowska. (1946)

Dnia 20. stycznia 1926 r. zasnęła w Bogu, opatrzona św. Sakramentami, przeżywszy zaledwie 31 lat, osierocając troje małych dzieci, moja najukochańsza i najdroższa żona

Stanisława z Kayserów Jeskowa

O tym smutnym obrzędzie zawiadamia wszystkich krewnych, przyjaciół i znajomych, nieutulony w żalu

mąż z dziećmi.

Bielsko, dnia 21 stycznia 1926 r.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w dniu 23 stycznia o godz. 1/2¹⁰ w kościele na Łazarzu w Poznaniu. Po nabożeństwie nastąpi wyprowadzenie drogiego zwłok na cmentarz Łazarzki. (1896)

F. Kreski

Nie jest sztuka

zakupywać drogo, lecz każdy obowiązany jest, zakupywać po najniższej cenie. Tylko, kto swoją klientelę tanio i dobrze obsłuży, ma gwarancję, że interes swój do rozkwitu doprowadzi.

Najlepsze źródło dla odsprzedawców. . .

Prosimy obejrzeć nasze pokoje z wystawą.

§ 1. Żądać listy D. B. i poczynić swe zapotrzebowania szpagażu, papieru pakowego i do zawijania w arkuszach i rolkach we firmie „Segrobo” T. z. p. Dworcowa 39 w domu Hotelu Gelhorna.

§ 2. Żądać listy D. B. i poczynić swe zapotrzebowania na materiały piśmienne, papier oraz przybory biurowe, także karty do gry we firmie „Segrobo” T. z. p. Dworcowa 39 w domu Hotelu Gelhorna. 1243

Dnia 21 stycznia zasnął w Bogu, opatrzony św. Sakramentami po długich i ciężkich cierpieniach nasz niezapomniany ojciec, teść, dziadek i swagier s. p.

Franciszek Krawczak

przeżywszy lat 75, o czym donosi w smutku pogrążona

Rodzina.

Bydgoszcz, dnia 22. 1. 26 r.

Pogrzeb odbędzie się w niedzielę, 24. I. br. o godz. 3-ej popoł. z domu żałoby ul. Sienkiewicza 57 na stary cmentarz.

Dnia następnego w poniedziałek Msza św. żałobna o godz. 7-ej w kościele Serca Jezusa. (1895)

Fotografie

12 legitymacji (paszp.)	3,50 zł.
12 pocztówek czarna.	5,00 zł.
12 Chamais	6,60 zł.
12 biustowych (brun.)	6,60 zł.

Na powiększenia od 8-20 2.70% dodatku

„RUBENS”, Foto-Atelier,
Właściciel Józef Czernacz,
Gdańska 153.
(1922)

Szkola tańców

Wład. Kochańskiego
przyjmuje zapisy na nowe kursy codziennie od 12 2 i od 4-7 w kancelarii przy ul. Lipowej nr. 5a pór. Lekcje prywatne i w kółkach prywatnych każdego czasu 800

Słonina

solona funt 90 groszy. Garbary 27. 1918

Uwaga! Uwaga! Poważne przedsiębiorstwo poszukuje kilku zdolnych 1913

inspektorów

z kapcją 400 zł na stałą posadę. Zarobek miesięczny zależy od zdolności i wymowy od 400 do 700 zł Zgłoszenia do Dż. Bydg. pod „Sposób” ne 200. 1933

Akcje

Banku Polskiego Kupić. Oferty do Dż. Bydg. pod „Bank Polski”. (1560)

OBWIESZCZENIE

W postępowaniu spadkowemu nad majątkiem Stanisława Hernata w Bydgoszczy wyznaczono termin celem odebrania od zarządcy sprawozdania końcowego na **dzień 30. stycznia 1926 r. o godz. 11. przed południem** przed Sądem powiatowym w Bydgoszczy pokój 12. (1857)

Bydgoszcz, dnia 18. stycznia 1926 r.
Sekretarz Sądu Powiatowego.

Niniejszem podaje do łaskawej wiadomości, że przy moim handlu w gdańskim biurze porad w sprawach podatkowych, w którym udziałem się będzie wszelkich informacji w sprawach podatkowych i w sprawach bilansowych, po zaim przeprowadzać się ednie na życzenie zamknięcie ksiąg i zestawienie przepisowych bilansów. Za względu na moją długoletnią pracę w Urz. Skarbowym, a w ostatnim czasie w charakterze i asystenta sekretarza daję gwarancję za przepisowe, racjonalne i sumienne załatwienie powierzonych mi spraw. (1847)

Andrzej Burzyński, ulica Sienkiewicza nr. 47.

Sprzedaż przymusowa.

We wtorek, dnia 26 stycznia br. o godzinie 11-tej przed poł. sprzedawać będę w Oporowie pow. Szubin najwięcej dającemu i za gotówkę: (1897)

- 13 źrebiąt, 20 sztuk bydła (młodego), 13 świń (1/3 rocznych), 8 świń około trzech miesięcy, 4 świnię (młody), 1 knur, 7 owiec, 1 połowiec, 10 wółczaków.

Poczekaj, komornik sądowy w Łabiszynie

Sprzedaż przymusowa.

Dnia 26 stycznia br. o godzinie 11-tej będę sprzedawał przy ul. Król. Jadwigi 7-II najwięcej dającemu za gotówkę:

- 1 bufet, kredens, stół do potraw, kanapę z obudowaniem, stoły, krzesła, dywany, leżankę, kryształ, kanapy, szeslongi, portjery, frany, belustrada, bleiżniarka, obrazy, kandelabry, łóżka, stoliki, szafy, maszynę do szycia, garnitur koszykowy, lampy elektryczne, kompl. kuchnię białą, 65 ctr. węgla, 8 ctr. kartofli, pianino (marki Neumann) i t. d.

1925) **Mełanek**, kom. sądowy w Bydgoszczy.

Kurbrowanie Stara - Bydgoszcz.

mereżki i maszynowy haft wykonuje (1932) **Codziennik** flaki i nogi wieprzowe. Raffka i Szymkowiak, Poznańska 29. Dobro obłady.

o 12 złotych obniżyliśmy nasze ceny na lakiery.

o 6 złotych

obniżyliśmy

nasze obuwie męskie Goodyar Welt (pasowe szyle)

M-A-R-K-O

w cenie

sprzedajemy po jednolitych cenach - - fabrycznych wszystkie gatunki - -

zł. 27.80

lakiery całe i półbuciki

zł. 34.80

Bydgoszcz

Fr. Rogoziński i Ska, Jagiellońska 65
A. Przybylski, ulica Gdańska nr. 15
Fr. Wiśniewski, ulica Mostowa nr. 7.

Toruń

J. Konieczny, ul. Szeroka nr. 13-15.

Fabryka Obuwia MARKO Kraków - Ludwinów

telefon biura 2155, 2095, fabr. 4459. Telegr. „Marko”.

1817

Poważniejsza fabryka z przemysłu metalowego **poszukuje samodzielnego ksiązkowego i bilansistę**

pierwszorzędna, rutynowana, energiczna siła z długoletnią praktyką w większych przedsiębiorstwach fabrycznych lub przemysłowo-handlowych, obeznaną gruntownie z wszelkimi operacjami bankowymi i kasowymi, mogącą mieć nadzór nad buchalterją i kasowością.

Konieczną jest znajomość biegle języków polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie. Pisemne zgłoszenia z życiorysem, fotografią i odciskami świadectw skierowywać do „Dziennika Bydgoskiego” pod „C. B.” (1759)

Dziś! W sobotę 23 I. 26. r. **Dziś!**

Wielka Zabawa

w Ognisku (1854)

Początek o godz. 6. — Orkiestra uianów.

„MAXIM”

Dziś! w sobotę 23 stycznia **Dziś!**

Bal Słomianych Wdówek

Każda wdówka w towarzystwie 3 kawalerów ma wstęp wolny. Tańca do białego rana.

Bal poprzedzi wielki program artystyczny.

Premjowanie słomianej wdowy!

Zabawy dużo! — Wdówek i kawalerów moc.

Początek o godzinie 9 1/2 wieczorem.

Cześć zysku przeznaczają się na bezrobotnych Bydgoszczy. (1754)

Kino Nowości

Mostowa 5 Telefon 925
Początek o godz. 5.40 i 8.40 - W niedzielę o 3.20 popoł.

Wielki dramat życiowy na tle przepięknej natury
p. l.: **„Nad brzegiem przepaści”** w 8 akt.

NADPROGRAM: Ulubieniec Szan. Publiczności słynny komik

1851

Całość 11 akt.

BISCOT w roli gł. w komedji p. l.: **„Dwa granaty i dziewczyna”**

Całość 11 akt.